Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0307

Wdrażanie umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie realizacji umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE (2024/2108(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

– uwzględniając Umowę o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony[1] (zwaną dalej „umową o handlu i współpracy”),

– uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[2] (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”),

– uwzględniając ramy windsorskie[3], w których wymieniono przepisy prawa Unii, które mają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej,

– uwzględniając wspólne oświadczenie, partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz wspólne porozumienie dotyczące

---

1 Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

2 Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

3 Zob. wspólna deklaracja nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. (Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87).

odnowionego programu działań na rzecz współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem z 19 maja 2025 r.,

– uwzględniając porozumienie wielkopiątkowe z 1998 r. i dalsze umowy wykonawcze,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 21 marca 2024 r. dotyczące wykonania i stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony: 1 stycznia – 31 grudnia 2023 r. (COM(2024)0127),

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 4 kwietnia 2025 r. dotyczące wykonania i stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony: 1 stycznia – 31 grudnia 2024 r. (COM(2025)0149),

– uwzględniając swoje rezolucje z dnia 2 kwietnia 2025 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2024 r.[4] oraz w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2024 r.[5],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 z dnia 6 października 2021 r. ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą[6] (rozporządzenie w sprawie pobrexitowej rezerwy dostosowawczej (BAR)),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii[7],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/657 z dnia 15 marca 2023 r. ustanawiające przepisy dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie wdrażania i egzekwowania postanowień Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej

---

4 Dz.U. C, C/2025/4388, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4388/oj.

5 Dz.U. C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 Dz.U. L 357 z 8.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1755/o.j

7 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie realizacji umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE[9],

– uwzględniając posiedzenia i stanowiska Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo,

– uwzględniając wspólną białą księgę w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030 z dnia 19 marca 2025 r. (JOIN(2025)0120),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2025 r. w sprawie białej księgi w sprawie przyszłości europejskiej obrony[10],

– uwzględniając sprawozdanie Saulego Niinistö z dnia 30 października 2024 r. zatytułowane „Razem bezpieczniej – Wzmocnienie gotowości cywilnej i wojskowej Europy”,

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 19 marca 2025 r. dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (COM(2025)0122),

– uwzględniając Protokół ustaleń ustanawiający ramy współpracy regulacyjnej w zakresie usług finansowych między UE a Zjednoczonym Królestwem z dnia 27 czerwca 2023 r., a następnie ustanowienie wspólnego forum regulacji finansowych UE i Zjednoczonego Królestwa,

– uwzględniając europejską konwencję praw człowieka,

– uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając Europejską kartę społeczną,

– uwzględniając konwencje i protokoły Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), w szczególności podstawowe instrumenty MOP,

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., tzw. konwencję z Montego Bay,

– uwzględniając orzeczenie sądu arbitrażowego z dnia 28 kwietnia

---

8 Dz.U. L 83 z 22.3.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/657/oj.

9 Dz.U. C, C/2024/4222, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4222/oj.

10 Dz.U. C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

2025 r. w postępowaniu arbitrażowym na podstawie art. 739 Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczące decyzji Zjednoczonego Królestwa o zakazie połowów dobijaków[11],

– uwzględniając decyzję nr 1/2023 Specjalnego Komitetu ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego ustanowionego na mocy art. 8 ust. 1 lit. p) Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z dnia 10 marca 2023 r. w sprawie wykorzystania systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego na potrzeby przekazywania danych między instytucjami lub instytucjami łącznikowymi[12],

– uwzględniając decyzję nr 2/2023 Specjalnego Komitetu ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego ustanowionego na mocy art. 8 ust. 1 lit. p) Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wyznaczenia instytucji finansowej, która ma służyć jako punkt odniesienia przy ustalaniu stawek odsetek za zwłokę w płatnościach oraz kursu wymiany walut, a także daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany walut[13],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. f) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 11 grudnia 2024 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy, a także załącznik 3 do tej decyzji,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Budżetową, Komisję Gospodarczą i Monetarną, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Klimatu i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rybołówstwa, Komisję Kultury i Edukacji oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego (A10-0226/2025),

A. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo, będące częścią

---

11 Stały Trybunał Arbitrażowy, sprawa 2024-45, https://pca-cpa.org/en/cases/334/.

12 Dz.U. L 91 z 29.3.2023, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/698/oj.

13 Dz.U. L 179 z 14.7.2023, s. 147, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1460/oj.

tego samego kontynentu i związane bliskością geograficzną, wspólnymi wartościami i interesami strategicznymi, stoją w obliczu podobnych wyzwań, takich jak zmiana klimatu, krytyczna i niestabilna sytuacja pod względem globalnego bezpieczeństwa oraz zmieniający się porządek światowy, charakteryzujący się wojną na kontynencie europejskim i szybką erozją międzynarodowego porządku opartego na zasadach, co wywiera zwiększoną presję na nasze społeczeństwa, gospodarki i struktury bezpieczeństwa; mając na uwadze, że sytuacja ta nasila potrzebę wzmocnienia współpracy w zakresie polityki zagranicznej i obrony między obiema stronami; mając na uwadze, że obecna sytuacja geopolityczna i globalne wyzwania pokazują, że ściślejsza współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem jest niezbędna dla bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu całego kontynentu; mając na uwadze, że ściślejsza współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem oparta na przewidywalności i strukturze przewidzianych w umowie o handlu i współpracy ma większe niż kiedykolwiek znaczenie dla ochrony wzajemnych interesów i zwiększenia odporności;

B. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo wykazały niedawno nową polityczną determinację, by współpracować i nadal być silnymi partnerami w stawianiu czoła globalnym wyzwaniom i zagrożeniom dla bezpieczeństwa, w tym zagrożeniom stwarzanym przez Rosję dla bezpieczeństwa całego kontynentu europejskiego i dla światowego porządku opartego na zasadach; mając na uwadze, że w marcu 2025 r. premier Zjednoczonego Królestwa Keir Starmer ogłosił utworzenie „koalicji chętnych” w celu wzmocnienia skoordynowanego wsparcia dla Ukrainy w celu jej obrony przed agresją Rosji tak długo, jak będzie to konieczne;

C. mając na uwadze, że otwarte i powiązane społeczeństwa oraz gospodarki Zjednoczonego Królestwa i UE są coraz częściej narażone na bezczelne kampanie o charakterze hybrydowym, w tym cyberataki, zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, sabotaż oraz instrumentalne wykorzystywanie migracji;

D. mając na uwadze, że podczas szczytu UE–Zjednoczone Królestwo 19 maja 2025 r. obie strony potwierdziły swoją odnowioną polityczną determinację do współpracy jako bliscy i wiarygodni partnerzy w stawianiu czoła wspólnym globalnym wyzwaniom; mając na uwadze, że najbardziej wyraźnym tego przejawem było ustanowienie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także dalsze, wspólne wsparcie udzielane Ukrainie w jej obronie przed agresją Rosji oraz w przywracaniu pełnego, sprawiedliwego i trwałego pokoju, w tym przez wzmocnione zobowiązania w zakresie bezpieczeństwa;

E. mając na uwadze, że multilateralizm, obrona międzynarodowego porządku opartego na zasadach, pokój, demokracja, praworządność, prawa człowieka, gospodarka rynkowa, zrównoważony rozwój i

wolny handel są podstawowymi zasadami zarówno UE, jak i Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy oferuje rozwiązania, które z czasem można udoskonalać, by osiągać wspólne cele strategiczne i gospodarcze; mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy zapewnia niezbędną pewność prawa, aby wspierać handel i propagować sprawną współpracę;

F. mając na uwadze, że struktury zarządzania ustanowione na podstawie umowy o handlu i współpracy, w tym Rada Partnerstwa i inne wspólne organy, funkcjonowały skutecznie, a w 2024 r. odbyło się ponad 35 posiedzeń służących monitorowaniu wykonywania umowy;

G. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy obejmuje takie obszary jak handel, energia, rybołówstwo, transport, współpraca sądowa i w zakresie egzekwowania prawa oraz koordynacja zabezpieczenia społecznego, zapewniając zróżnicowane i kompleksowe ramy oraz gwarantując uczciwą konkurencję i równe warunki działania w obszarach, których dotyczy; mając na uwadze, że podczas szczytu UE–Zjednoczone Królestwo potwierdzono ponowne zaangażowanie obu stron we współpracę energetyczną między UE a Wielką Brytanią, w tym plany zbadania możliwości ponownego wejścia Zjednoczonego Królestwa na wewnętrzny rynek elektryczności UE w celu obniżenia kosztów czystej energii i zwiększenia konkurencyjności;

H. mając na uwadze, że realizacja umowy o handlu i współpracy może służyć jako istotny bodziec do promowania szkoleń, rozwoju umiejętności oraz inwestycji w wartości niematerialne i prawne, takie jak kapitał ludzki, zarówno w UE, jak i poza jej granicami; mając na uwadze, że uznaje się znaczenie wspierania wymiany wiedzy i współpracy w celu podnoszenia kwalifikacji jednostek, które przyczyni się do stworzenia bardziej konkurencyjnej, zrównoważonej i inkluzywnej globalnej siły roboczej;

I. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy jest pierwszą umową handlową podpisaną przez UE, która zawiera porozumienie paryskie jako istotną klauzulę; mając na uwadze, że podobnie uczestnictwo zarówno Zjednoczonego Królestwa, jak i państw członkowskich UE w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi kluczowe postanowienie tej umowy; mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy nie obejmuje kwestii dotyczących usług finansowych, migracji, programu Erasmus+, polityki zagranicznej ani obronności; mając na uwadze, że podczas szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, który odbył się dnia 19 maja 2025 r., ustalono kluczowe kroki w kierunku wyeliminowania tych braków;

J. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy nakłada na obie

strony obowiązek przestrzegania praw podstawowych i zasad prawa, w szczególności tych zawartych w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka stanowią zasadniczy element struktury praw człowieka na całym kontynencie europejskim; mając na uwadze, że w styczniu 2024 r. Irlandia złożyła do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka międzypaństwową skargę przeciwko Zjednoczonemu Królestwu dotyczącą ustawy z 2023 r. w sprawie konfliktów w Irlandii Północnej (dziedzictwo i pojednanie);

K. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy nie obejmuje ram współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony; mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo wyraźnie uznały znaczenie i wartość dodaną zorganizowanej współpracy w tych dziedzinach, w szczególności w świetle obecnej sytuacji geopolitycznej; mając na uwadze, że w wyniku szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, który odbył się dnia 19 maja 2025 r., podpisano partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, co stanowi kluczowy krok w kierunku sformalizowania tej współpracy; mając na uwadze, że pogłębiona współpraca w tych obszarach przyczyniłaby się do wzmocnienia bezpieczeństwa europejskiego, odporności i wspólnego dobrobytu wszystkich obywateli, a jej korzyści byłyby odczuwalne również poza naszymi granicami;

L. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE prowadzą zróżnicowaną politykę wojskową i w zakresie bezpieczeństwa, w tym politykę neutralności; mając na uwadze, że należy respektować taką politykę;

M. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo i Francja są jedynymi krajami europejskimi posiadającymi broń jądrową; mając na uwadze, że odstraszanie nuklearne ma kluczowe znaczenie dla ochrony Europy jako kontynentu; mając na uwadze, że Parlament potwierdza pełne poparcie dla zaangażowania UE i jej państw członkowskich na rzecz Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, który stanowi podstawę systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia; mając na uwadze, że Parlament kładzie nacisk na potrzebę zadbania o to, by UE odgrywała istotną i konstruktywną rolę w rozwijaniu i wzmacnianiu ogólnoświatowych oraz opartych na zasadach działań na rzecz nierozprzestrzeniania broni, a także struktury kontroli zbrojeń i rozbrojenia;

N. mając na uwadze, że umowa o wystąpieniu oraz umowa o handlu i współpracy zapewniają ramy stosunków między Zjednoczonym Królestwem a UE; mając na uwadze, że obie umowy zostały ratyfikowane przez UE i Zjednoczone Królestwo, a zatem są prawnie wiążącymi traktatami w świetle prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem muszą

opierać się na pełnym poszanowaniu i skutecznym stosowaniu tych zobowiązań międzynarodowych;

O. mając na uwadze, że Parlament nadal zwraca szczególną uwagę na sytuację obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie oraz obywateli brytyjskich mieszkających w UE; mając na uwadze, że niezależny organ monitorujący (IMA) umowy o prawach obywateli w Zjednoczonym Królestwie otrzymał 79 skarg od obywateli UE i Europejskiego Obszaru Gospodarczego w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2023 r.[14]; mając na uwadze, że większość skarg dotyczyła prawa pobytu, w szczególności długiego czasu oczekiwania na rozpatrzenie wniosku w ramach systemu osiedleńczego UE (EUSS), podobnie długiego czasu oczekiwania na zezwolenia na wjazd dla członków rodziny oraz przedłużających się postępowań administracyjnych w ramach w ramach systemu osiedleńczego UE, a kolejną najczęściej zgłaszaną kwestią było równe traktowanie; mając na uwadze, że w grudniu 2024 r. IMA poinformował o 21 % wskaźniku odmów w odniesieniu do wniosków złożonych w Irlandii Północnej w ramach systemu osiedleńczego UE, co stanowi najwyższy wskaźnik odmów w całym Zjednoczonym Królestwie[15];

P. mając na uwadze, że UE ponosi szczególną odpowiedzialność za zapewnienie przestrzegania porozumienia wielkopiątkowego oraz za utrzymanie pokoju w Irlandii Północnej; mając na uwadze, że wykonanie umowy o handlu i współpracy jest bezpośrednio związane z pełnym wykonaniem umowy o wystąpieniu; mając na uwadze, że nastąpiło opóźnienie w pełnym wykonaniu umowy, gdyż UE i Zjednoczone Królestwo poszukiwały wspólnych rozwiązań w odniesieniu do praktycznych wyzwań związanych z wykonywaniem Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej w wyniku brexitu;

Q. mając na uwadze, że ramy windsorskie zawarte w 2023 r. stanowią odpowiedź na niektóre praktyczne wyzwania, które pojawiły się w ciągu pierwszych dwóch lat funkcjonowania Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej, i że zapewniają one większą pewność prawa, a dzięki temu torują drogę do pełnego wdrożenia umowy o wystąpieniu i umowy o handlu i współpracy w Irlandii Północnej; mając na uwadze, że ramy windsorskie obejmują wiele obszarów, w tym demokratyczne rządy, prawa, zabezpieczenia i równość szans, handel, cła, produkty rolno-spożywcze, leki, pomoc państwa, VAT i akcyzę; mając na uwadze, że porozumienie wielkopiątkowe stanowi podstawę pokoju i stabilności na wyspie Irlandii od ponad 25 lat; mając na uwadze, że wyjątkowy status Irlandii Północnej, uznany w protokole oraz w ramach windsorskich, musi być w pełni respektowany w przyszłych negocjacjach między UE a Zjednoczonym Królestwem, aby żadne porozumienie nie zagroziło temu osiągnięciu; mając na uwadze, że obecny rząd Zjednoczonego Królestwa

---

14 IMA, ‘Complaints to the IMA: 1 January 2023 – 30 June 2023’.
15 IMA, ‘IMA focus on citizens’ rights in Northern Ireland’.

zobowiązał się do uchylenia i zastąpienia ustawy o dziedzictwie przyjętej przez poprzedni rząd; mając na uwadze, że obecne globalne zawirowania handlowe wywierają szczególny wpływ na Irlandię Północną ze względu na jej wyjątkową pozycję wynikającą z brexitu, i że Zjednoczone Królestwo, jak i UE muszą mieć świadomość tej szczególnej sytuacji przy opracowywaniu polityki handlowej;

R. mając na uwadze, że zawarcie ram windsorskich oraz zobowiązanie premiera Zjednoczonego Królestwa do „resetu” stosunków Zjednoczonego Królestwa z UE wyrażone w lipcu 2024 r. stanowiły otwarcie nowego, ambitnego rozdziału w stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem;

S. mając na uwadze, że szczyt UE–Zjednoczone Królestwo, który odbył się dnia 19 maja 2025 r., przyniósł pozytywne rezultaty dla obu stron i potwierdził ich polityczne zaangażowanie w pogłębianie partnerstwa, w tym przez partnerstwo strategiczne; mając na uwadze, że szczyt ten przyniósł postępy w szeregu kwestii, w tym w zakresie środków sanitarnych i fitosanitarnych, mobilności młodzieży i współpracy w dziedzinie energii;

T. mając na uwadze, że szczyt UE–Zjednoczone Królestwo położył podwaliny pod bardziej uporządkowany i perspektywiczny dwustronny program działań; mając na uwadze, że szczyt ten miał zapoczątkować regularny i uporządkowany dialog polityczny, a kolejne posiedzenia są przewidziane w takich obszarach, jak polityka zagraniczna, bezpieczeństwo i obrona, mobilność, energia, klimat, badania naukowe oraz bezpieczeństwo wewnętrzne; mając na uwadze, że Komisja potwierdziła, iż rozmowy rozpoznawcze prowadzone w ramach przygotowań do szczytu stanowią część szerszego, trwającego procesu mającego na celu pogłębienie współpracy w wielu dziedzinach;

U. mając na uwadze, że zobowiązania podjęte podczas szczytu UE–Zjednoczone Królestwo powinny stanowić więcej niż jedynie deklaracje polityczne i powinny być również poparte konkretnymi, prawnie wiążącymi porozumieniami oraz wymiernymi rezultatami dla obu stron – zarówno dla UE, jak i Zjednoczonego Królestwa – w rozsądnym terminie, w szczególności z myślą o ich obywatelach i przedsiębiorstwach;

V. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo muszą dostosować się do zmieniającej się dynamiki bezpieczeństwa transatlantyckiego oraz wzmocnić własne zdolności – wspólnie z innymi partnerami o podobnych poglądach – aby stawić czoła tym zmianom;

W. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy opiera się na poszanowaniu demokracji i praworządności oraz ochronie praw podstawowych i wolności osób fizycznych, w tym praw podstawowych i wolności określonych w Powszechnej deklaracji

praw człowieka i w europejskiej konwencji praw człowieka; mając na uwadze, że prawa te służą jako zasady przewodnie w pracy wewnętrznych grup doradczych, w tym w odniesieniu do rozdziałów dotyczących umowy o handlu i współpracy; mając na uwadze, że wewnętrzna grupa doradcza UE ma do odegrania kluczową rolę w monitorowaniu wdrażania umowy o handlu i współpracy; mając na uwadze, że Forum Społeczeństwa Obywatelskiego powstałe na mocy art. 14 umowy o handlu i współpracy służy jako istotna platforma, gdzie organizacje społeczeństwa obywatelskiego, przedsiębiorstwa z UE, związki zawodowe i inne organizacje pracownicze mogą wyrażać opinie o wdrażaniu umowy o handlu i współpracy, i odgrywa zasadniczą rolę we wspieraniu dialogu Komisji ze Zjednoczonym Królestwem;

X. mając na uwadze, że dnia 19 maja 2025 r. UE i Zjednoczone Królestwo przyjęły porozumienie polityczne, które umożliwi pełny wzajemny dostęp do wód w celach połowowych do 30 czerwca 2038 r.[16];

Y. mając na uwadze, że UE nadal jest najważniejszym partnerem handlowym Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że przykładanie wagi do przejrzystości i stabilności w handlu międzynarodowym i inwestycjach przynosi korzyści wszystkim interesariuszom i stronom; mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma przewidywalne otoczenie handlowe sprzyjające handlowi i inwestycjom między UE a Zjednoczonym Królestwem, które prowadzi do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;

Z. mając na uwadze, że chociaż umowa o handlu i współpracy zapewnia zerowe stawki celne i brak kontyngentów, nie eliminuje barier pozataryfowych; mając na uwadze, że w wyniku brexitu przedsiębiorstwa, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), muszą mierzyć się ze zwiększoną liczbą zgłoszeń celnych, kontrolami zgodności oraz dodatkowymi wymogami regulacyjnymi, co prowadzi do wyższych kosztów operacyjnych i znacznych opóźnień na granicach; mając na uwadze, że niewystarczająca infrastruktura oraz niedobór wykwalifikowanych przedstawicieli celnych dodatkowo obciążają system, co powoduje zakłócenia w terminowym przepływie towarów;

AA. mając na uwadze, że łatwy, sprawny i przystępny cenowo transport drogowy, kolejowy, morski i lotniczy między UE a Zjednoczonym Królestwem ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu mobilności znacznej liczbie obywateli państw członkowskich mieszkających i pracujących w Zjednoczonym Królestwie, a także dla

---

16 Oświadczenie Komisji pt. „Odnowiony program współpracy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem – wspólne porozumienie”, 19 maja 2025 r., https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/statement_25_1267.

obywateli UK przybywających do UE w celach turystycznych;

AB. mając na uwadze, że w ogólnej ocenie Komisji umowa o handlu i współpracy jest nowoczesną i kompleksową umową, która odzwierciedla interesy UE w zakresie handlu i współpracy, a jednocześnie zachowuje nieprzekraczalne ograniczenia określone przez instytucje UE i państwa członkowskie w trakcie procesu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w odniesieniu do lat 2021–2024 Komisja w swoich rocznych sprawozdaniach z wykonania umowy stwierdziła, że w ujęciu ogólnym ustalenia dotyczące handlu towarami i usługami ustanowione w umowie o handlu i współpracy funkcjonowały dobrze pomimo wystąpienia pewnych problemów związanych z jej wykonywaniem;

AC. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy stanowi, że usługodawcy lub inwestorzy z UE w Zjednoczonym Królestwie nie mogą być traktowani mniej korzystnie niż podmioty ze Zjednoczonego Królestwa i odwrotnie; mając na uwadze, że zasada niedyskryminacji ma zastosowanie do szerokiego zakresu działań związanych z działalnością gospodarczą, w tym świadczenia usług, zakładania przedsiębiorstw i ochrony praw własności intelektualnej;

AD. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo stosuje swój system zaproszeń na potrzeby wiz pracowniczych dla usługodawców z UE, w wyniku czego brytyjski pracodawca chcący zatrudnić pracownika z UE musi uzyskać zezwolenie od brytyjskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a następnie wystawić zaproszenie pracownikowi z UE i uiścić opłaty za tego pracownika, aby mógł on ubiegać się o wizę (w której to sytuacji również pracownik ponosi dodatkowe opłaty); mając na uwadze, że ograniczenia te mają również wpływ na organizacje pośredniczące i instytucje kultury, takie jak fundacje i instytuty publiczne świadczące usługi w interesie publicznym, oraz że istnieje potrzeba wprowadzenia większych ułatwień w tym zakresie; mając na uwadze, że powoduje to dodatkowe obciążenia, które mogą sprzyjać operatorom z Zjednoczonego Królestwa;

AE. mając na uwadze, że rynki zamówień publicznych w Zjednoczonym Królestwie pozostają otwarte dla oferentów z UE i odwrotnie na równych zasadach; mając na uwadze, że obie strony muszą zadbać o to, aby procedury udzielania zamówień były sprawiedliwe, przejrzyste i otwarte na konkurencję; mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo i UE zgodziły się również utrzymać swoje dotychczasowe zobowiązania w zakresie zamówień publicznych w ramach Porozumienia w sprawie zamówień rządowych Światowej Organizacji Handlu (WTO), co dodatkowo otwiera ich rynki zamówień publicznych dla przedsiębiorstw z innych krajów;

AF. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy jest jedyną zawartą przez UE umową o wolnym handlu, w której przewidziano

zerowe stawki celne i zerowe kontyngenty na wszystkie towary zgodne z odpowiednimi regułami pochodzenia; mając na uwadze, że z danych statystycznych dotyczących handlu za okres od wejścia w życie umowy o handlu i współpracy wynika, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE miało negatywny wpływ na przepływy handlowe między UE a Zjednoczonym Królestwem; mając na uwadze, że handel towarami między Zjednoczonym Królestwem a UE nadal jest w zastoju; mając na uwadze, że rok 2024 potwierdził, że handel towarami i usługami UE z innymi partnerami handlowymi wzrósł znacznie bardziej niż handel UE ze Zjednoczonym Królestwem w porównywalnym okresie;

AG. mając na uwadze, że kontrole sanitarne i fitosanitarne oraz ponowne wprowadzenie formalności celnych zakłóciły eksport towarów łatwo psujących się, co spowodowało wzrost strat finansowych i ilości zmarnowanych produktów, a także ograniczyło przepływ i dostępność towarów nie tylko między UE a Zjednoczonym Królestwem, ale także między Wielką Brytanią a Irlandią Północną;

AH. mając na uwadze, że podczas gdy na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo Zjednoczone Królestwo potwierdziło swoje stanowisko, zgodnie z którym nie zamierza ponownie przystępować do unii celnej UE, obie strony wyraziły zamiar uproszczenia procedur celnych w celu ograniczenia opóźnień operacyjnych i kosztów oraz zadeklarowały wolę dążenia do ustanowienia wspólnego obszaru sanitarnego i fitosanitarnego (SPS);

AI. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy obejmuje szereg zobowiązań istotnych z punktu widzenia handlu elektronicznego, takich jak zakaz nakładania ceł na transmisje elektroniczne mając na uwadze, że wspieranie współpracy w kwestiach regulacyjnych, w tym dotyczących technologii rozwijających się, a także mechanizmów umożliwiających transfer danych, jest niezbędne do prowadzenia działalności w zakresie handlu elektronicznego; mając na uwadze, że w praktyce pojawiły się trudności we wdrażaniu umowy o handlu i współpracy oraz w wyniku znacznego wzrostu liczby transakcji w obszarze handlu elektronicznego w ostatnim czasie, co ma wpływ na przedsiębiorstwa i konsumentów po obu stronach kanału La Manche; mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo podpisały wspólną inicjatywę WTO w sprawie handlu elektronicznego;

AJ. mając na uwadze, że w celu dalszego wykonywania umowy o handlu i współpracy należy skierować szczególne wysiłki w zakresie monitorowania na ryzyku dalszych rozbieżności regulacyjnych; mając na uwadze, że kompleksowa współpraca regulacyjna między stronami ma zasadnicze znaczenie; mając na uwadze pozytywny sygnał, jakim jest to, że w 2024 r. od zainteresowanych stron otrzymano za pośrednictwem narzędzia internetowego Komisji tylko dwie oficjalne skargi dotyczące wykonywania umowy o handlu i

współpracy; mając na uwadze, że instytucje europejskie nadal regularnie współpracują z zainteresowanymi stronami w celu omówienia praktycznych aspektów wykonywania umowy o handlu i współpracy;

AK. mając na uwadze, że po brexicie rozbieżności regulacyjne między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie zdrowia publicznego pogłębiły się, co ma wpływ na procesy dopuszczania leków do obrotu, transgraniczne łańcuchy dostaw i dostęp do terapii krytycznych; mając na uwadze, że rozbieżności te przyczyniły się już do niedoborów leków i wzrostu kosztów przywozu, które dotknęły w szczególności mniejsze państwa członkowskie i regiony; mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy przewiduje w dziedzinie zdrowia jedynie ograniczone mechanizmy współpracy, co pokazuje, że aby zapewnić równy dostęp do bezpiecznych i skutecznych leków w obu jurysdykcjach, konieczne jest trwałe dostosowanie regulacyjne, ustrukturyzowana wymiana danych i wspólna gotowość na wypadek sytuacji wyjątkowej;

AL. mając na uwadze, że 8 maja 2025 r. Zjednoczone Królestwo i Stany Zjednoczone zawarły porozumienie w sprawie umowy o dobrobycie gospodarczym między Stanami Zjednoczonymi a Zjednoczonym Królestwem; mając na uwadze, że takie umowy mogą mieć wpływ na równe warunki konkurencji ustanowione między UE a Zjednoczonym Królestwem w kontekście umowy o handlu i współpracy oraz mogą skutkować dalszym odejściem od unijnych standardów regulacyjnych, w szczególności w takich obszarach, jak bezpieczeństwo żywności, usługi cyfrowe oraz ochrona pracowników; mając na uwadze, że UE musi zadbać o to, aby żadna taka rozbieżność nie podważyła równych warunków działania ustanowionych w umowie o handlu i współpracy ani nie naruszyła integralności jednolitego rynku UE; mając na uwadze, że w tym względzie należy zwrócić szczególną uwagę na planowany wspólny obszar sanitarny i fitosanitarny UE–Zjednoczone Królestwo;

AM. mając na uwadze, że na wzmocnionej współpracy między unijną siecią współpracy w zakresie ochrony konsumenta a organem ds. konkurencji i rynków Zjednoczonego Królestwa skorzystaliby konsumenci zarówno z UE, jak i ze Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że zgodnie z art. 211 ust. 1 umowy o handlu i współpracy UE i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się do współpracy w różnych sprawach dotyczących regulacji handlu cyfrowego; mając na uwadze, że sprostanie wyzwaniom wynikającym z istnienia dwóch odrębnych rynków celnych wymaga konstruktywnego zaangażowania i terminowej wymiany informacji między organami celnymi UE i Zjednoczonego Królestwa, zwłaszcza jeśli chodzi o wdrażanie nowych obowiązków;

AN. mając na uwadze, że jeśli chodzi o wewnętrzny proces wdrażania umowy o handlu i współpracy w UE, współprawodawcy UE uzupełnili

niezbędne ramy regulacyjne, przyjmując rozporządzenie (UE) 2023/657 z dnia 15 marca 2023 r. ustanawiające przepisy dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie wdrażania i egzekwowania postanowień umowy o wystąpieniu i umowy o handlu i współpracy;

AO. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo mają wspólne ambicje w dziedzinie ochrony środowiska, klimatu i bezpieczeństwa żywności; mając na uwadze, że pogłębiające się rozbieżności regulacyjne w tych obszarach mogą zakłócić handel i osłabić skuteczność działań na rzecz środowiska i klimatu, w szczególności w kontekście Irlandii Północnej i Irlandii; mając na uwadze, że w 2024 r. rząd Zjednoczonego Królestwa wezwał do „resetu” w stosunkach, aby zacieśnić współpracę strategiczną i ulepszyć dostosowanie regulacyjne w odpowiedzi na wspólne wyzwania i wzajemne priorytety;

AP. mając na uwadze, że Komisja i Zjednoczone Królestwo, w kontekście szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, zbadały obszary, w których można zacieśnić współpracę dwustronną, i zobowiązały się do działania na rzecz ustanowienia wspólnego obszaru sanitarnego i fitosanitarnego (SPS), aby ułatwić handel produktami rolno-spożywczymi; mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się również do działania na rzecz powiązania swoich systemów handlu uprawnieniami do emisji (ETS) i mechanizmów dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO2 (CBAM);

AQ. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy przewiduje koordynację zabezpieczenia społecznego w celu ochrony praw do zabezpieczenia społecznego osób przemieszczających się między UE a Zjednoczonym Królestwem po 1 stycznia 2021 r.; mając na uwadze, że przewiduje ona także równe warunki działania z myślą o zapewnieniu uczciwej konkurencji poprzez utrzymanie wysokiego poziomu ochrony w wielu obszarach, w tym praw socjalnych i pracowniczych, oraz obejmuje wiążące mechanizmy egzekwowania i rozstrzygania sporów w celu zapewnienia zgodności z przepisami;

AR. mając na uwadze, że zgodnie z umową o handlu i współpracy prawa podstawowe do organizowania się, rokowań zbiorowych i podejmowania działań zbiorowych są przewidziane w prawie międzynarodowym oraz są nierozerwalnie związane z zapewnieniem zrównoważonego rozwoju i równych warunków działania;

AS. mając na uwadze, że 29 czerwca 2023 r. brytyjska ustawa o zachowanym prawie UE (uchylenie i reforma) z 2023 r. uzyskała zgodę królewską; mając na uwadze, że w akcie tym uchyla się niektóre zachowane przepisy UE do końca 2023 r. i znosi się szczególny status wszystkich zachowanych przepisów prawa UE w porządku prawnym Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że w akcie tym przekazano władzom Zjednoczonego Królestwa

znaczne uprawnienia do uchylenia, zmiany lub modyfikacji zachowanych przepisów UE;

AT. mając na uwadze, że swobodny przepływ pracowników stanowi prawo podstawowe w UE; mając na uwadze, że między UE i Zjednoczonym Królestwem od dawna istnieje mobilność pracowników oraz uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego; mając na uwadze, że Erasmus+ jest od dawna ważnym instrumentem w tym zakresie; mając na uwadze, że należy przyjąć z zadowoleniem porozumienie między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawie współpracy na rzecz stowarzyszenia Zjednoczonego Królestwa z programem Erasmus+ w celu rozszerzenia możliwości edukacyjnych, zawodowych i kulturalnych dla młodych ludzi; mając na uwadze, że zwiększenie mobilności pracowników między UE a Zjednoczonym Królestwem mogłoby pomóc w wyeliminowaniu niedoborów siły roboczej; mając na uwadze, że należy zawrzeć między UE a Zjednoczonym Królestwem kompleksową umowę o mobilności, która zapewni ochronę praw pracowniczych i transgraniczny przepływ pracowników;

AU. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w programie Erasmus+ na lata 2021–2027, w programie Europejski Korpus Solidarności na lata 2021–2027 ani w programie Kreatywna Europa na lata 2021–2027;

AV. mając na uwadze, że sektor kultury i sektor kreatywny nie są objęte umową o handlu i współpracy, a pojęcie „edukacji” pojawia się w tej umowie jedynie w odniesieniu do cyberbezpieczeństwa i potrzeby edukowania obywateli na temat związanych z nim wyzwań;

AW. mając na uwadze, że w wyniku brexitu[17] obywatele UE studiujący w Zjednoczonym Królestwie nie są już uprawnieni do czesnego w takiej samej wysokości jak studenci krajowi i muszą płacić wyższe czesne jako studenci zagraniczni; mając na uwadze, że w wyniku tej zmiany koszt studiów w Zjednoczonym Królestwie jest zaporowy, w szczególności dla młodych ludzi ze środowisk defaworyzowanych społecznie, gdyż czesne dla studentów zagranicznych nie podlega pułapom;

AX. mając na uwadze, że programu Turing nie można uznać za zastępujący program Erasmus+, gdyż finansowane są z niego jedynie wyjazdy; mając na uwadze, że w ostatnim roku uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w programie Erasmus+, tj. w okresie 2019–2020, Zjednoczonemu Królestwu przyznano środki w wysokości 200 mln GBP, czyli więcej niż 110 mln GBP przeznaczonych na program Turing na okres 2022–2023[18];

---

17 Z wyjątkiem obywateli Irlandii.

18 Rząd Zjednoczonego Królestwa, „Turing Scheme funding outcomes for the 2022 to 2023 academic year”.

AY. mając na uwadze, że w latach 2013–2016 52,7 % pobytów studentów brytyjskich w ramach programów mobilności miało miejsce w państwie członkowskim UE[19]; mając na uwadze, że w roku akademickim 2021–2022 6 z 10 pobytów w ramach programu Turing miało miejsce poza UE[20];

AZ. mając na uwadze, że liczba studentów z UE w Zjednoczonym Królestwie spadła z 66 685 w roku akademickim bezpośrednio poprzedzającym brexit do 28 375 w roku akademickim 2023–2024[21];

BA. mając na uwadze, że rząd Walii wprowadził program międzynarodowej wymiany edukacyjnej Taith[22] umożliwiający wyjazdy i przyjazdy studentów, skierowany do grup niedostatecznie reprezentowanych i mniejszych organizacji; mając na uwadze, że rząd Szkocji wprowadził projekt Test and Learn[23] w ramach szkockiego programu wymiany edukacyjnej; mając na uwadze, że rząd Irlandii finansuje mobilność w ramach programu Erasmus+ dla studentów z uniwersytetów w Irlandii Północnej, niezależnie od ich obywatelstwa, zapisując ich na irlandzkie uniwersytety na czas trwania wymiany[24];

BB. mając na uwadze, że w przyjętej przez Zjednoczone Królestwo międzynarodowej strategii edukacyjnej za cel postawiono zwiększenie do 2030 r. liczby studentów zagranicznych przyjmowanych co roku w brytyjskich szkołach wyższych z 400 000

---

19 Universities UK International, „Gone International: Expanding Opportunities” https://dera.ioe.ac.uk/id/eprint/31640/1/Gone%20International_expanding%20opportunities_digital.pdf.

20 Do trzech państw najpopularniejszych wśród brytyjskich uczestników programu Erasmus+, tj. Hiszpanii, Francji i Niemiec, w ramach programu Turing przyjeżdża zdecydowanie mniej – średnio o 43 % – brytyjskich uczestników ze szkół wyższych (The British Academy, „The Turing Scheme – Understanding impacts and implications”, listopad 2023 r., https://www.thebritishacademy.ac.uk/documents/5022/The_Turing_Scheme_-_Understanding_Impacts_and_Implications.pdf).

21 Urząd Statystyczny ds. Szkolnictwa Wyższego, „UK, 2022/23 - Where students come from and go to study”, 8 sierpnia 2024 r., https://www.hesa.ac.uk/news/08-08-2024/sb269-higher-education-student-statistics/location.

22 Uniwersytety Walii, „Wales beyond borders”.

23 Rząd Szkocji, „Scottish Education Exchange Programme – Test and Learn: funded projects”, 15 stycznia 2025 r.

24 Rząd Irlandii, „Minister Harris announces mobility funding for Northern Ireland higher education students”, 27 lipca 2023 r.

do 600 000[25];

BC. mając na uwadze, że deklaracja polityczna z 2019 r. określająca ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem stanowi, że „strony zgadzają się rozważyć warunki wjazdu i pobytu do celów takich jak badania naukowe, studia, szkolenia i wymiany młodzieży”[26]; mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 17 grudnia 2024 r. wymiany młodzieży uznano za jeden z głównych priorytetów w stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem;

BD. mając na uwadze, że brytyjscy artyści i pracownicy sektora kultury podlegają obecnie przepisom Schengen, co powoduje trudności – np. znaczny wzrost kosztów i konieczność uzyskania zezwoleń na transport sprzętu oraz wiz pozwalających na prowadzenie działalności kulturalnej – w przypadku krótkich tournée po różnych państwach europejskich;

BE. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy przewiduje wyjątek kulturalny, który wyłącza z jego zakresu usługi audiowizualne, mimo że UE i Zjednoczone Królestwo podzielają wiele wspólnych wartości w dziedzinie kultury i edukacji; mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo pozostaje stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, a utwory audiowizualne pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa uznaje się za „utwory europejskie” zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. n) ppkt (iii) dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych[27];

BF. mając na uwadze, że w konkluzjach ze szczytu UE–Zjednoczone Królestwo wspomniano o pracach nad przyszłym programem zdobywania doświadczenia przez młodzież i nad ponownym przystąpieniem Zjednoczonego Królestwa do programu Erasmus+, a także o wymianach kulturalnych i artystycznych oraz o artystach wyjeżdżających na tournée;

BG. mając na uwadze, że od brexitu sportowcy i inne osoby zawodowo związane ze sportem z UE potrzebują pozwolenia na pracę w

---

25 Rząd Zjednoczonego Królestwa, „International Education Strategy: 2021 update”, 6 lutego 2021 r., https://www.gov.uk/government/publications/international-education-strategy-2021-update.

26 Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/dcl_1/sign.

27 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

Zjednoczonym Królestwie; mając na uwadze, że w umowie o handlu i współpracy brakuje przepisów dotyczących budowania potencjału organizacji lokalnych i zawodowych, partnerstw i wymian w dziedzinie sportu;

Główne wnioski

1. podkreśla, że UE i Zjednoczone Królestwo sąsiadują ze sobą i są bliskimi partnerami i sojusznikami o podobnych poglądach, podzielającymi wspólne wartości, interesy oraz historyczne więzi i stojącymi w obliczu wspólnej niestabilnej sytuacji w dziedzinie bezpieczeństwa w Europie i jej sąsiedztwie; zaznacza, że zacieśnienie stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem przyczynia się do wzmocnienia ogólnej konkurencyjności i autonomii strategicznej Europy;

2. uznaje znaczącą rolę Zjednoczonego Królestwa w zapewnianiu pokoju, bezpieczeństwa i stabilności na kontynencie europejskim i poza nim; podkreśla, że rosnąca liczba zagrożeń konwencjonalnych i hybrydowych wymaga zdecydowanych i skoordynowanych działań międzynarodowych w celu zabezpieczenia naszej wspólnej przyszłości;

3. przypomina, że stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem opierają się na pełnym poszanowaniu oraz pełnym, terminowym i wiernym wykonaniu umowy o wystąpieniu, w tym ram windsorskich oraz umowy o handlu i współpracy;

4. z zadowoleniem przyjmuje ambitne ustalenia pierwszego w historii szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, który odbył się 19 maja 2025 r. w Londynie, oraz pozytywną i konstruktywną postawę obu stron; zauważa, że przywódcy zakończyli szczyt przyjęciem trzech kluczowych dokumentów: wspólnego oświadczenia, partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz wspólnego porozumienia dotyczącego odnowionego programu działań na rzecz współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności porozumienie w sprawie nowego partnerstwa strategicznego między UE a Zjednoczonym Królestwem, które oznacza odnowienie wzajemnych zobowiązań i pogłębienie współpracy dwustronnej, a także porozumienie w sprawie organizowania corocznych szczytów między obiema stronami;

5. z naciskiem podkreśla potrzebę zapewnienia spójności geograficznej w celu zagwarantowania pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Europie oraz odporności europejskiej bazy przemysłowej; wskazuje w tym kontekście na szczyt UE–Zjednoczone Królestwo jako punkt zwrotny w procesie odnowienia i pogłębienia partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz jako punkt wyjścia do bardziej uporządkowanej współpracy, w szczególności uruchomienia partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; uważa, że należy

teraz zrealizować deklaracje polityczne i dobre intencje, oraz podkreśla konieczność wywiązania się przez UE i Zjednoczone Królestwo z podjętych zobowiązań, w szczególności w zakresie działań przemysłowych w dziedzinie obronności;

6. podkreśla, że umowa o handlu i współpracy jest jedną z najambitniejszych i najbardziej kompleksowych umów handlowych, jakie UE zawarła z państwem spoza UE; podkreśla jednak, że choć nie zastępuje ona i nie może zastępować członkostwa w UE ani korzyści wynikających z dostępu do jednolitego rynku i unii celnej, to mimo wszystko niesie znaczący potencjał na potrzeby przyszłej współpracy, czego dowodem są różnorodne zobowiązania podjęte na szczeblu politycznym podczas ostatniego szczytu; z zadowoleniem przyjmuje wspólne zobowiązanie UE i Zjednoczonego Królestwa, wyrażone podczas szczytu, do ponownego potwierdzenia wzajemnej gotowości do wspierania wolnego, uczciwego, zrównoważonego i otwartego handlu, zgodnie ze wspólnymi wartościami;

7. podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia postanowień zawartych w obu umowach oraz oceny i rozwiązywania potencjalnych problemów ze stosowaniem umowy o wystąpieniu oraz umowy o handlu i współpracy na jak najwcześniejszym etapie, aby uniknąć opóźnień i problemów w ich stosowaniu;

8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wykonywanie umowy o handlu i współpracy nadal przebiega sprawnie, a wszystkie zobowiązania, które miały zostać wykonane w 2023 r. i 2024 r., zostały wykonane lub są na dobrej drodze; wzywa Komisję do dalszego ścisłego monitorowania prawidłowego stosowania umowy o handlu i współpracy;

9. przypomina szczególną sytuację Irlandii Północnej w wyniku Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej, który został zawarty, aby zabezpieczyć porozumienie wielkopiątkowe po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE; popiera dalsze uznawanie wyjątkowej i szczególnej pozycji Irlandii Północnej, przy czym kraj ten zachowuje podwójny dostęp zarówno do jednolitego rynku UE, jak i do rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z tym, co zostało określone podczas szczytu; wzywa do pełnego, terminowego i wiernego wdrożenia wszystkich elementów ram windsorskich w celu zapewnienia trwałych korzyści, a także pewności prawa, trwałej stabilności, praktycznego wsparcia i przewidywalności dla przedsiębiorstw i obywateli Irlandii Północnej, zapewnienia większej ochrony gospodarki całej wyspy, uniknięcia twardej granicy na wyspie Irlandii, zabezpieczenia porozumienia wielkopiątkowego we wszystkich jego aspektach oraz zapewnienia sprawnego handlu i współpracy, przy jednoczesnym zachowaniu integralności jednolitego rynku i unii celnej; apeluje o wprowadzenie środków zapobiegających zakłóceniom bliskich powiązań gospodarczych między Irlandią a Irlandią Północną przez

jakiekolwiek zmiany ram regulacyjnych lub prawnych, w szczególności w odniesieniu do usług świadczonych na rzecz konsumentów i MŚP, którzy nie mogą korzystać z mobilności; podkreśla, że UE szybko wdrożyła wszystkie aspekty ram windsorskich i obecnie oczekuje od Zjednoczonego Królestwa szybkiego, pełnego i wiernego wykonania jego zobowiązań wynikających z umowy, aby zapewnić długoterminową stabilność stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem; podkreśla, że obejmuje to skuteczne uruchomienie mechanizmów celnych oraz sanitarnych i fitosanitarnych w celu sprostania wyzwaniom związanym z przepływem towarów z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej oraz uniknięcia zakłóceń w dostawach i zmniejszenia dostępności produktów dla konsumentów w Irlandii Północnej; apeluje o pełne wdrożenie mechanizmów wymiany informacji oraz o lepsze monitorowanie nowych procesów i systemów dotyczących obsługi paczek zgodnie z ramami windsorskimi oraz ich wpływu na dostęp konsumentów do rynku; zauważa, że ściślejsza współpraca między organami i wymiana informacji o przyszłym unijnym centrum danych usprawniłyby przekraczanie granic dzięki niezbędnym danym i dokumentacji;

10. podkreśla historyczne znaczenie porozumienia wielkopiątkowego i wyraża uznanie dla wszystkich zaangażowanych stron za konsekwentne podtrzymywanie i wdrażanie tego porozumienia oraz jego wartości – jest to kluczowy filar procesów pojednania, które pozostają pozytywnym przykładem dla innych krajów w Europie i poza nią; przypomina, że na mocy art. 2 ram windsorskich Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane do dopilnowania, by nie doszło do osłabienia praw, gwarancji i równości szans, jak określono w porozumieniu wielkopiątkowym; podkreśla, że skuteczna ochrona tych praw ma również zasadnicze znaczenie dla utrzymania zaufania i współpracy w ramach umowy o handlu i współpracy, w szczególności w obszarach takich jak egzekwowanie prawa, prawa pracownicze i dostęp do wymiaru sprawiedliwości; wzywa Komisję, aby dalej monitorowała spełnianie tego obowiązku i współpracowała z odpowiednimi organami Zjednoczonego Królestwa, jeśli pojawi się ryzyko naruszenia praw; przypomina, że wszelkie zmiany w sześciu dyrektywach UE w sprawie równości wymienionych w załączniku 1 do umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE muszą znaleźć odzwierciedlenie w prawie Irlandii Północnej, aby nie osłabiać praw; wzywa Komisję, by powołała specjalnego przedstawiciela do kontaktów z Irlandią Północną w celu zapewnienia zorganizowanego i ciągłego dialogu z przedstawicielami politycznymi i zainteresowanymi stronami, co pozwoli budować zaufanie i koordynować działania; odnotowuje, że UE musi koniecznie prowadzić dialog ze Zgromadzeniem i rządem Irlandii Północnej na temat kwestii objętych ramami windsorskimi; wzywa w związku z tym do większego zaangażowania parlamentów i zgromadzeń zdecentralizowanych narodów Zjednoczonego Królestwa, w szczególności Irlandii Północnej, w Zgromadzeniu

Parlamentarnym Partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo, aby jak najlepiej uwzględnić interesy mieszkańców Irlandii Północnej; apeluje o dalsze wysiłki na rzecz wzmocnienia demokratycznej reprezentacji obywateli UE mieszkających w Irlandii Północnej; ponadto zachęca, by w ramach stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem przeprowadzano odpowiednie konsultacje z administracjami zdecentralizowanymi, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami; zauważa, że wyjątkowa sytuacja Irlandii Północnej wymaga indywidualnego podejścia opartego na korzyściach płynących z programów PEACE, a także zbadania, jakie korzyści szersza polityka spójności może przynieść procesowi pojednania; ubolewa, że elektroniczny system zezwoleń na podróż (ETA) ma zastosowanie do Irlandii Północnej; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, by nie stosował ETA w odniesieniu do Irlandii Północnej, aby umożliwić swobodne podróżowanie po całej wyspie Irlandii; podkreśla, jak ważne jest dopilnowanie, aby nic nie stało na przeszkodzie ani nie ograniczało zdolności osób mieszkających w Irlandii Północnej i Irlandii do poszukiwania i podejmowania pracy za granicą, zgodnie z zasadami porozumienia wielkopiątkowego; podkreśla w związku z powyższym znaczenie ochrony pracowników transgranicznych, w tym ich praw socjalnych i pracowniczych; zauważa, że Sąd Apelacyjny Irlandii Północnej orzekł, iż ustawa z 2023 r. w sprawie konfliktu w Irlandii Północnej (dziedzictwo i pojednanie) jest niezgodna z prawodawstwem dotyczącym praw człowieka i ramami windsorskimi; zwraca ponadto uwagę na skargę międzypaństwową dotyczącą tej ustawy złożoną przez Irlandię przeciwko Zjednoczonemu Królestwu; przypomina, że obecny rząd Zjednoczonego Królestwa zobowiązał się do uchylenia i zastąpienia ustawy w sprawie konfliktu w Irlandii Północnej przyjętej przez poprzedni rząd, oraz wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, aby jak najszybciej to uczynił; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, by wycofał odwołanie od orzeczenia sądu dotyczącego ustawy w sprawie konfliktu w Irlandii Północnej, uchylił tę ustawę oraz w pełni szanował Europejski Trybunał Praw Człowieka i przestrzegał wszystkich jego orzeczeń;

11. zauważa, że zgodnie z porozumieniem wielkopiątkowym o konstytucyjnej przyszłości Irlandii Północnej mają decydować obywatele wyspy Irlandii;

12. wzywa obie strony do pogłębienia partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo, pełnego wdrożenia umowy o handlu i współpracy i pełnego wykorzystania jej potencjału w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym przez dobrowolne dostosowanie sektorowe, mechanizmy wzajemnego uznawania i dialog na temat innowacji regulacyjnych, a także do rozważenia wzmocnienia współpracy celnej; z zadowoleniem przyjmuje konkluzje szczytu, w których potwierdzono wspólne zobowiązanie do ściślejszej współpracy w kluczowych obszarach, takich jak energia (w tym możliwość udziału Zjednoczonego Królestwa w wewnętrznym rynku

energii elektrycznej UE), nowe technologie i sektor rolno-spożywczy; podkreśla, że umowa o handlu i współpracy oferuje przyszłościowe ramy sprzyjające wspólnemu dobrobytowi i konkurencyjności, oraz zachęca obie strony do wykorzystania nowej politycznej dynamiki tego szczytu do osiągnięcia wymiernych postępów we wspomnianych sektorach oraz do zapewnienia szybkiej i kompleksowej realizacji podjętych zobowiązań, zgodnie z niedawnym wspólnym porozumieniem między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz konkretnymi ustaleniami szczytu; podkreśla, że ten nowy program działań musi pozostać elastyczny i reagować na przyszłe wyzwania, by zmaksymalizować możliwości współpracy i konkurencyjność, zwiększyć ochronę konsumentów, poprawić handel transgraniczny i dostęp do towarów i usług oraz promować bezpieczne i zdrowe środowisko cyfrowe dla wszystkich;

13. w związku z tym, że umowa o handlu i współpracy nie obejmuje współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa, obrony i współpracy na rzecz rozwoju, z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony osiągnięte na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo; wzmacnia ono współpracę i uwzględnia wprowadzony wcześniej i odbywający się dwa razy w roku dialog na temat polityki zagranicznej; przewidziano w nim również ustrukturyzowane ramy, których brakuje w umowie o handlu i współpracy, oraz ustanowiono i pokazano odnowione zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa do współpracy z UE w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;

14. podkreśla, że wzmocniona współpraca ma kluczowe znaczenie dla reagowania na globalne kryzysy w kontekście coraz bardziej niestabilnego środowiska bezpieczeństwa, naznaczonego zagrożeniami hybrydowymi, cyberatakami i kampaniami dezinformacyjnymi; zaznacza, że wzmocniona koordynacja jest również niezbędna do promowania demokracji i praw człowieka oraz zapewnienia bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony ustanawia bardziej usystematyzowaną i zinstytucjonalizowaną współpracę w kwestiach zagranicznych, bezpieczeństwa i obrony na różnych szczeblach sprawowania rządów, zgodną z deklaracją polityczną z 2019 r.[28], w tym z porozumieniem w sprawie prowadzenia co sześć miesięcy dialogów na temat polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; uważa, że praktyka ta może stanowić solidną podstawę współpracy oraz że należy zbadać możliwość jej instytucjonalizacji za pomocą prawnie wiążącego instrumentu; podkreśla, że pomogłoby to zapewnić bezpieczeństwo naszych społeczeństw i zwiększyć ich odporność na wspólne i bezprecedensowe zagrożenia dla bezpieczeństwa geopolitycznego,

---

28 Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 178, ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:12019W/DCL(01)

zwłaszcza zagrożenie ze strony Rosji;

16. podkreśla, że UE i Zjednoczone Królestwo muszą ściśle monitorować wdrażanie postanowień partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz realizowanie zobowiązań określonych we wspólnym porozumieniu; uznaje, że wspólne porozumienie zawiera obszerne i szeroko zakrojone zobowiązania; przypomina, że Parlament musi być informowany o etapach jego wdrażania i potencjalnych przeszkodach; podkreśla, że Parlament musi pociągnąć Komisję do pełnej odpowiedzialności za wypełnienie zobowiązań wynikających ze wspólnego porozumienia uzgodnionego z rządem Zjednoczonego Królestwa;

17. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa i UE do zbadania możliwości wzajemnie korzystnej wzmocnionej współpracy w obszarze przemysłu obronnego, z poszanowaniem ram politycznych i prawnych drugiej strony;

Ramy instytucjonalne

18. z zadowoleniem przyjmuje skuteczne funkcjonowanie wspólnych organów ustanowionych na mocy umowy o handlu i współpracy; podkreśla, że Parlament powinien być bardziej regularnie informowany o toczących się dyskusjach politycznych i technicznych oraz angażowany w nie; apeluje o większą przejrzystość w pracach wspólnych organów ustanowionych na mocy umowy o handlu i współpracy, w szczególności względem Parlamentu; apeluje o zapewnienie stabilności handlu i harmonizację regulacyjną między UE a Zjednoczonym Królestwem w celu ochrony praw konsumentów, pewności gospodarczej i warunków inwestycyjnych, szczególnie w świetle niedawnych globalnych zakłóceń;

19. podkreśla wznowienie działalności Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo w marcu 2025 r., po wyborach europejskich i brytyjskich w 2024 r.; podkreśla jego rolę w zapewnianiu parlamentarnego nadzoru i kontroli nad wykonywaniem umowy o handlu i współpracy; zaznacza wartość Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa we wspieraniu bliższych więzi i konstruktywnej współpracy między posłami do Parlamentu Europejskiego a parlamentarzystami ze Zjednoczonego Królestwa; wzywa Radę Partnerstwa do rozważenia zaleceń Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa; podkreśla, jak ważne jest szersze uczestnictwo wybranych członków z parlamentów i zgromadzeń Irlandii Północnej, Szkocji i Walii w charakterze obserwatorów; zaleca organizowanie spotkań tematycznych częściej niż dwa razy w roku, jak przewidziano w obecnym harmonogramie, aby umożliwić regularne dyskusje na temat handlu, polityki zagranicznej, energii i praw obywatelskich; apeluje o lepszą integrację z parlamentami narodowymi i regionalnymi w celu odzwierciedlenia różnych perspektyw demokratycznych; podkreśla swoje zaangażowanie na

rzecz dalszego wzmacniania Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa jako kluczowego forum dialogu międzyparlamentarnego;

20. podkreśla, że trzeba utrzymać interesy obywateli w centrum wdrażania umowy o handlu i współpracy oraz uwzględnić w dialogu elementy współpracy gospodarczej obok sprawiedliwości społecznej dzięki zapewnieniu udziału grup wolontariuszy, społeczeństwa obywatelskiego i stowarzyszeń przedsiębiorców; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pracodawców i związków zawodowych, a także organizacji pozarządowych w wykonywanie umowy o handlu i współpracy; zwraca uwagę na zrównoważoną reprezentację w wewnętrznej grupie doradczej UE i jej cenne zalecenia; podkreśla w tym względzie znaczenie Forum Społeczeństwa Obywatelskiego; wzywa Radę Partnerstwa do dalszego uwzględniania różnorodnych poglądów społeczeństwa obywatelskiego oraz Zgromadzenie Parlamentarne Partnerstwa do umożliwienia bezpośredniej wymiany między jego członkami a członkami wewnętrznej grupy doradczej UE podczas każdego z odbywających się dwa razy w roku spotkań Zgromadzenia; wzywa wszystkie wyspecjalizowane komisje do intensyfikacji dialogu z wewnętrzną grupą doradczą w celu zapewnienia lepszego nadzoru i lepszej przejrzystości; apeluje o podjęcie dodatkowych działań w celu zagwarantowania, że szeroki zakres organizacji społeczeństwa obywatelskiego, np. organizacje młodzieżowe, dołączy do Forum Społeczeństwa Obywatelskiego utworzonego zgodnie z umową o handlu i współpracy;

21. potwierdza zaangażowanie Parlamentu w ścisłe monitorowanie wdrażania umowy o handlu i współpracy; przypomina, że Komisja powinna niezwłocznie przekazywać Parlamentowi pełne informacje dotyczące wdrażania umowy o handlu i współpracy, aby zapewnić odpowiednią kontrolę; z zadowoleniem przyjmuje ciągłą dobrą współpracę między Parlamentem a Komisją oraz zwiększone bezpośrednie, pozytywne i konstruktywne kontakty między posłami do Parlamentu Europejskiego a członkami obu izb parlamentu w Zjednoczonym Królestwie; ponawia swój apel o zaangażowanie Parlamentu we wszelkie przyszłe procedury przeglądu umowy o handlu i współpracy; ubolewa, że Parlament nie uczestniczył w szczycie UE–Zjednoczone Królestwo, i wyraża zaniepokojenie brakiem jakiegokolwiek odniesienia podczas tego szczytu do roli Parlamentu i parlamentu Zjednoczonego Królestwa w ramach instytucjonalnych odnowionego programu współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, w partnerstwie strategicznym oraz partnerstwie w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

Handel towarami

22. przypomina, że umowa o handlu i współpracy stanowi kompleksową i ambitną podstawę stosunków między stronami, w szczególności handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem, przy jednoczesnym

zapewnieniu równych warunków działania z myślą o uczciwej konkurencji i zrównoważonym rozwoju; przypomina, że umowa o handlu i współpracy jest wyjątkową umową w historii unijnych umów o wolnym handlu, ponieważ koncentruje się na ograniczaniu rozbieżności, a nie na promowaniu konwergencji między partnerami handlowymi; przypomina, że umowa o handlu i współpracy jest wyjątkowa również dlatego, że przewidziano w niej zerowe stawki celne i zerowe kontyngenty w handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem;

23. powtarza, że umowa o handlu i współpracy jest delikatnym wynikiem długich i trudnych negocjacji i że w związku z tym powinna zostać w pełni wykonana w dobrej wierze, podobnie jak umowa o wystąpieniu, w szczególności ramy windsorskie, dla wzajemnych korzyści obu stron; wzywa obie strony do pełnego wykorzystania ogromnego potencjału umowy o handlu i współpracy w celu ułatwienia handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem w jak największym stopniu, przy czym należy pamiętać, że korzyści wynikające z członkostwa pod względem dostępu do jednolitego rynku UE i unii celnej, a także udziału w innych wspólnych i towarzyszących strategiach politycznych, nie mogą w żadnym wypadku być powielane za pośrednictwem umowy o wolnym handlu; uznaje jednak, że umowa o handlu i współpracy ma znaczny niewykorzystany potencjał, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że powinna być obecnie wykorzystywana jako przyszłościowe ramy pogłębiania współpracy w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

24. przyjmuje do wiadomości sformułowaną przez Komisję ocenę, że ogólnie rzecz biorąc, ustalenia dotyczące handlu towarami zawarte w umowie o handlu i współpracy były skuteczne i funkcjonowały sprawnie, chociaż pewne trudności z ich wykonywaniem nadal się utrzymywały, co wymaga jak najszybszych działań naprawczych;

25. powtarza, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny ściśle współpracować w dziedzinie ceł, w tym poprzez skuteczną wymianę informacji i danych dzięki utworzeniu wspólnej bazy danych o nieprawidłowościach i oszustwach w handlu elektronicznym oraz o podmiotach gospodarczych spoza UE i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do towarów pochodzących spoza UE i Zjednoczonego Królestwa; ponownie podkreśla znaczenie konstruktywnego dialogu i skutecznych metod współpracy między administracjami celnymi w celu uproszczenia, cyfryzacji i przyspieszenia procesów odprawy wjazdowej i wyjazdowej dzięki wystarczającej liczbie funkcjonariuszy celnych oraz uproszczonym procedurom celnym, co obejmuje szerszy dostęp do programów zaufanych przedsiębiorców i wdrożenie inteligentnych rozwiązań cyfrowych w celu usprawnienia procedur, aby zminimalizować koszty administracyjne i finansowe ponoszone przez wszystkie zainteresowane strony, w szczególności MŚP, a także zapewnić nieprzerwany transgraniczny przepływ kluczowych środków produkcji rolnej, w tym leków weterynaryjnych, nasion i

paszy dla zwierząt, zwłaszcza dla Irlandii i innych regionów przygranicznych w dużym stopniu uzależnionych od terminowych dostaw; wzywa Komisję do aktywnej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w celu uproszczenia procedur celnych przez rozwój programów zaufanych przedsiębiorców i wprowadzenie uprzywilejowanych korytarzy dla towarów niskiego ryzyka;

26. uznaje rozwijającą się współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie handlu elektronicznego od wejścia w życie umowy o handlu i współpracy; podkreśla, że chociaż umowa o handlu i współpracy zawiera ważne postanowienia ułatwiające handel cyfrowy, procedury celne po brexicie stworzyły dodatkowe obciążenia dla podmiotów handlu elektronicznego, w szczególności związane z obowiązkowymi zgłoszeniami celnymi, kontrolami przywozu i skomplikowanymi wymogami dotyczącymi reguł pochodzenia; z zadowoleniem przyjmuje niedawne starania UE i Zjednoczonego Królestwa na rzecz usprawnienia logistyki handlu i zmniejszenia ograniczeń wywozowych, a także podkreśla, że konieczne są dalsze działania w celu poprawy dostosowania przepisów, uproszczenia procedur celnych oraz zapewnienia płynnego i bezpiecznego przesyłania danych, aby uwolnić pełen potencjał transgranicznego handlu elektronicznego i wzmocnić handel cyfrowy;

27. zachęca UE i Zjednoczone Królestwo do zbadania możliwości pogłębienia współpracy w zakresie regionalnych łańcuchów dostaw; podkreśla, że takie działania wsparłyby elastyczniejsze i odporniejsze łańcuchy dostaw oraz pomogłyby usunąć bariery taryfowe i pozataryfowe związane ze złożonymi wymogami dotyczącymi reguł pochodzenia;

28. podkreśla, że wprowadzenie w Zjednoczonym Królestwie nowego systemu przywozu, czyli docelowego modelu funkcjonowania granic, powoduje trudności w wyniku częstych zmian w kategoryzacji ryzyka bez odpowiedniego powiadamiania, a także w wyniku niespójnej interpretacji wymogów dotyczących przywozu, długiego czasu oczekiwania na przeprowadzenie kontroli oraz nieuznania UE za jeden podmiot w dziedzinie przepisów sanitarnych i fitosanitarnych; wyraża zaniepokojenie, że w swoich odpowiedziach Zjednoczone Królestwo nie odniosło się jeszcze w pełni do tych problemów;

29. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wyrażone na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo do pracy na rzecz ustanowienia wspólnego obszaru sanitarnego i fitosanitarnego (SPS) na podstawie kompleksowego porozumienia SPS między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem; przyznaje, że bariery pozataryfowe i rozbieżności regulacyjne stanowią obecnie wyzwanie dla handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem, w szczególności w związku ze zwiększonymi wymogami dotyczące zgodności, powielaniem procedur certyfikacji i rozbieżnymi normami dotyczącymi produktów;

zauważa, że takie tarcia mają wpływ na szereg sektorów, w tym na sektor rolno-spożywczy, chemiczny, motoryzacyjny i maszynowy, i mogą być szczególnie uciążliwe dla MŚP; zachęca obie strony do pełnego i skutecznego wykorzystania określonych w umowie o handlu i współpracy mechanizmów służących współpracy regulacyjnej i celnej w celu rozwiązania tych problemów, z myślą o zmniejszeniu tarć handlowych przed przeglądem umowy o handlu i współpracy w 2026 r.;

30. z zadowoleniem przyjmuje, że Zjednoczone Królestwo planuje przyjąć przepisy o nieograniczonym uznawaniu oznakowania CE w dodatkowych uregulowaniach dotyczących produktów, co jeszcze bardziej ułatwiłoby producentom z UE przestrzeganie przepisów oraz wywóz ze Zjednoczonego Królestwa do UE produktów, które takiego oznakowania wymagają; wzywa Komisję do szybkiego rozpoczęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w celu zapewnienia silnego dostosowania oceny zgodności produktów, zwłaszcza w wysoce zintegrowanych sektorach, by wyeliminować powielanie testów, zmniejszyć koszty prowadzenia działalności i umocnić rynek wewnętrzny; zachęca obie strony do znalezienia pragmatycznych rozwiązań dotyczących wzajemnego uznawania wyników oceny zgodności w sektorach produktów wyraźnie niskiego ryzyka, by zmniejszyć zbędne koszty przestrzegania przepisów i obciążenia administracyjne, zwłaszcza dla MŚP, przy zachowaniu i dalszym wzmacnianiu bezpieczeństwa i ochrony konsumentów; zachęca Komisję, by bazowała na tym rozwoju sytuacji, dążąc do sektorowych porozumień o wzajemnym uznawaniu w obszarach, w których istnieje już konwergencja regulacyjna, co w stosownych przypadkach pozwoli wyeliminować niepotrzebne powielanie procedur certyfikacji;

31. zauważa, że porozumienie w sprawie ustanowienia wspólnego obszaru SPS znacznie zmniejszyłoby napięcia handlowe oraz przyczyniłoby się do zapewnienia przedsiębiorstwom stabilności i przewidywalności poprzez zniesienie zdecydowanej większości wymogów certyfikacyjnych i kontrolnych dotyczących przemieszczania zwierząt, produktów zwierzęcych, roślin i produktów roślinnych między Wielką Brytanią a UE, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów zdrowia i ochrony konsumentów, bezpieczeństwa żywności i dobrostanu zwierząt; podkreśla, że te korzyści dla rolników, MŚP i konsumentów w UE i Zjednoczonym Królestwie obejmowałyby również przepływ takich towarów między Zjednoczonym Królestwem a Irlandią Północną; zauważa, że przyszłe porozumienie SPS powinno umożliwiać dynamiczne dostosowanie Zjednoczonego Królestwa, podlegać mechanizmowi rozstrzygania sporów z niezależnym panelem arbitrażowym i należy w nim przyjąć Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jako ostateczny organ w kwestiach prawa UE; z zadowoleniem przyjmuje zamiar informowania Zjednoczonego Królestwa na wczesnym etapie w procesy decyzyjne UE w obszarach objętych przyszłym porozumieniem SPS; wzywa Komisję do

przedstawienia planu negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie SPS; ponadto zachęca obie strony do zintensyfikowania dialogu regulacyjnego w odniesieniu do niezwiązanych z SPS aspektów regulacji dotyczących produktów spożywczych oraz do unikania rozbieżności w takich obszarach jak etykietowanie i pakowanie; podkreśla, że dostęp Zjednoczonego Królestwa do systemów, baz danych lub agencji UE w ramach programów UE istotnych dla porozumienia SPS musi być uzależniony od pełnego odzyskania powiązanych kosztów dla budżetu UE; podkreśla, że taki udział musi przynosić wyraźne korzyści UE i jej zainteresowanym stronom, zgodnie z zasadą proporcjonalności budżetowej;

32. przypomina o strategicznej potrzebie zacieśnienia współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, co pozwoli utrzymać i zmodernizować aktualny, sprawiedliwy i oparty na zasadach międzynarodowy porządek handlowy oraz podjąć wspólne globalne wyzwania gospodarcze; w związku z tym apeluje o podjęcie dodatkowych wspólnych działań na rzecz sprzyjającej włączeniu i kompleksowej reformy WTO, odpowiadającej na obecne i przyszłe wyzwania w ściśle powiązanym świecie oraz aktywnie przeciwdziałającej nowym zagrożeniom podziałami w globalnym porządku politycznym i gospodarczym, a także jednostronnym i nieuzasadnionym środkom handlowym i cłom, które ostatnio uderzyły zarówno w UE, jak i Zjednoczone Królestwo; dlatego apeluje do obu stron o dalsze wspieranie konsumentów, którzy borykają się z trudnościami wynikającymi z kosztów utrzymania; podkreśla, że w tym kontekście wzmocniona współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia odporności łańcucha dostaw i zmniejszenia strategicznych zależności; podkreśla, że obie strony powinny zintensyfikować wspólne starania na rzecz zmniejszenia ryzyka krytycznych łańcuchów dostaw zgodnie z priorytetami UE w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego; biorąc pod uwagę, że konkluzje ze szczytu UE–Zjednoczone Królestwo nie obejmowały współpracy w zakresie surowców krytycznych, zachęca UE i Zjednoczone Królestwo do wzmocnienia autonomii Europy w tym względzie; zachęca do rozpoczęcia zorganizowanego dialogu i ukierunkowanych inicjatyw w celu propagowania dywersyfikacji, budowania wzajemnego zaufania i zwiększania autonomii strategicznej, z myślą o wspieraniu zrównoważonego wzrostu i wspólnego dobrobytu; wzywa Komisję do przeanalizowania szczegółów porozumienia między Zjednoczonym Królestwem a Stanami Zjednoczonymi ogłoszonego 8 maja 2025 r. (porozumienie w sprawie dobrobytu gospodarczego) w celu dopilnowania, by żadne z jego postanowień nie naruszało umowy o handlu i współpracy ani żadnego potencjalnego porozumienia między UE a Zjednoczonym Królestwem; zauważa, że choć jego treść wymaga dalszego doprecyzowania, porozumienie w sprawie dobrobytu gospodarczego może mieć wpływ na równe warunki działania między UE a Zjednoczonym Królestwem w kontekście umowy o handlu i współpracy, a także na ewentualne dynamiczne dostosowywanie

wynikające z ustaleń szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, np. w odniesieniu do wspólnego obszaru SPS; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie bezcłowego handlu wyrobami stalowymi, uznając to za pozytywną zmianę, która zapewnia bardzo potrzebną stabilność i przewidywalność w kluczowych sektorach przemysłu; przypomina, że umowa o handlu i współpracy zawiera konkretne zobowiązania do przestrzegania międzynarodowych zasad handlu, współpracy na forach wielostronnych oraz wymiany informacji na temat środków ochrony handlu i rozwoju handlu światowego; z zadowoleniem przyjmuje ustalenia szczytu UE–Zjednoczone Królestwo, na którym obie strony potwierdziły zamiar wzmocnienia koordynacji w zakresie reformy WTO, wspierania przejrzystego i opartego na zasadach handlu oraz stosowania wspólnych podejść do pilnych sporów handlowych, a także podkreśla, że skuteczna realizacja tych zobowiązań ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo jako siły napędowej stabilności i przewidywalności w globalnym zarządzaniu handlem; z zadowoleniem przyjmuje niedawne ogłoszenie przez rząd Zjednoczonego Królestwa, że przystąpi do tymczasowego arbitrażu odwoławczego WTO, co zapewni ciągłą skuteczność systemu rozstrzygania sporów podczas negocjowania szerszych reform WTO; podkreśla, że w obecnym niestabilnym kontekście handlu światowego wyjątkowa pozycja Irlandii Północnej musi być brana pod uwagę przy formułowaniu polityki handlowej zarówno przez rząd Zjednoczonego Królestwa, jak i Komisję;

33. z zadowoleniem przyjmuje uzgodnione 21 grudnia 2023 r. przedłużenie obowiązywania reguł pochodzenia dla pojazdów elektrycznych i akumulatorów do 31 grudnia 2026 r.; podkreśla, jak ważne jest monitorowanie reguł pochodzenia w celu uniknięcia obchodzenia norm i zasad dotyczących towarów pochodzących z państw, z którymi Zjednoczone Królestwo może mieć inne umowy handlowe;

Usługi, handel cyfrowy i inwestycje

34. odnotowuje uwagę Komisji, że wykonywanie umowy o handlu i współpracy w obszarach usług i inwestycji, handlu cyfrowego, własności intelektualnej, zamówień publicznych oraz MŚP przebiegało zasadniczo sprawnie i bez większych problemów, z wyjątkiem stosowania brytyjskiego systemu zaproszeń na potrzeby wiz pracowniczych dla usługodawców z UE, co wciąż stanowi przeszkodę, a także zauważa, że w 2024 r. eksport usług ze Zjednoczonego Królestwa do UE wzrósł o 19 % w porównaniu z 2019 r., co świadczy o odporności i potencjale tego sektora; podkreśla, że konieczne jest usunięcie tych barier dla mobilności krótkoterminowej usługodawców z UE, w tym działających w sektorach doradztwa kulturowego, naukowego i rolniczego, a także zwraca uwagę na potencjalne obopólne korzyści płynące ze wzmocnionych, wzajemnych rozwiązań w zakresie krótkoterminowej

mobilności przedsiębiorstw; apeluje o uproszczenie procedur wizowych Zjednoczonego Królestwa dla specjalistów i osób świadczących usługi kontraktowe z UE w celu zmniejszenia obciążeń finansowych i administracyjnych; wzywa państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo, by w stosownych przypadkach skróciły czas rozpatrywania i zmniejszyły koszty składania wniosków o zezwolenie na pracę; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte przez Zjednoczone Królestwo i Komisję na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo do nawiązania specjalnego dialogu na temat wjazdu i tymczasowego pobytu osób fizycznych w celach biznesowych, w tym systemu zaproszeń; wzywa obie strony do szukania możliwości ułatwienia krótkoterminowej mobilności usługodawców i przedsiębiorców, zwłaszcza MŚP i przedstawicieli wolnych zawodów, za pomocą usprawnionych procedur wizowych i wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych, przy pełnym poszanowaniu autonomii regulacyjnej; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, aby wyłączył usługodawców objętych umową o handlu i współpracy z systemu zaproszeń; apeluje o pogłębienie współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie handlu usługami;

35. wzywa Zjednoczone Królestwo, Komisję i państwa członkowskie do kontynuowania wysiłków na rzecz wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych i apeluje o przyspieszenie negocjacji oraz o wprowadzenie rozwiązań ułatwiających sprawniejszą mobilność krótkoterminową i transgraniczne świadczenie usług na rynkach UE i Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że obywatele UE i Zjednoczonego Królestwa nadal napotykają bariery w dostępie do zawodów regulowanych; podkreśla, że trzeba wprowadzić jasne i usprawnione procedury uznawania oraz zaangażować organizacje zawodowe i właściwe organy obu stron; zwraca uwagę, że dotychczas otrzymano tylko jedno zalecenie dotyczące ewentualnego porozumienia o wzajemnym uznawaniu na mocy umowy o handlu i współpracy, mianowicie w odniesieniu do zawodu architekta; wzywa Komisję i Zjednoczone Królestwo do przyspieszenia wdrażania art. 158 umowy o handlu i współpracy oraz do nadania priorytetu dodatkowym sektorom, takim jak opieka zdrowotna, inżynieria oraz usługi prawne i finansowe; podkreśla, jak istotna jest pomoc młodym ludziom w rozwijaniu umiejętności dostosowanych do przyszłych wyzwań poprzez umożliwianie transgranicznych szkoleń i stwarzanie warunków do rozwoju zawodowego, w tym poprzez ukierunkowane inwestycje w umiejętności cyfrowe i ekologiczne oraz wiedzę finansową; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do podjęcia współpracy w zakresie programów mobilności i do wynegocjowania ambitnego porozumienia w sprawie mobilności biznesowej i uznaje, że skuteczność porozumienia o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych jest nierozerwalnie związana z uproszczonymi przepisami o krótkoterminowym wjeździe i pobycie czasowym; zwraca się do rządu Zjednoczonego Królestwa o dalsze podejmowanie wszelkich niezbędnych działań w celu zwalczania dyskryminacji obywateli państw członkowskich mieszkających w

Zjednoczonym Królestwie;

36. zachęca do ścisłej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczącej różnych aspektów regulacji handlu cyfrowego; docenia zatem porozumienie administracyjne dotyczące nadzoru nad oceną ryzyka i działań łagodzących podejmowanych przez dostawców dużych platform internetowych, podpisane przez UE i Zjednoczone Królestwo 30 kwietnia 2024 r.; uważa, że należy wspierać zbieżność przepisów i dialog w dziedzinie prawodawstwa cyfrowego, szczególnie w odniesieniu do platform internetowych;

Równe warunki działania i polityka konkurencji

37. przypomina, że Zjednoczone Królestwo powinno dostrzec komplikacje, które wynikałyby z niepotrzebnych systematycznych rozbieżności regulacyjnych, w szczególności w przypadku ochrony zatrudnienia i praw społecznych, środowiska, danych osobowych, pomocy państwa, handlu cyfrowego i opodatkowania, co tylko stworzyłoby dodatkowe problemy w odniesieniu do zobowiązań dotyczących równych warunków działania w umowie o handlu i współpracy, a także dla przedsiębiorstw z UE i Zjednoczonego Królestwa oraz handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem;

38. z zadowoleniem przyjmuje sfinalizowanie umowy o współpracy w dziedzinie konkurencji między UE a Zjednoczonym Królestwem na mocy umowy o handlu i współpracy; umożliwia ona Komisji, krajowym organom ochrony konkurencji państw członkowskich oraz Urzędowi ds. Konkurencji i Rynków Zjednoczonego Królestwa bezpośrednią współpracę w ramach postępowań dotyczących konkurencji; odnotowuje, że jest to pierwsza unijna umowa o współpracy w dziedzinie konkurencji umożliwiająca właściwym organom krajowym bezpośrednią współpracę z organem ochrony konkurencji państwa trzeciego; apeluje o szybką ratyfikację tej umowy w celu wzmocnienia transgranicznego egzekwowania prawa i koordynacji w sprawach dotyczących konkurencji, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności dzięki odpowiednim zwolnieniom;

39. z zadowoleniem przyjmuje, że UE i Zjednoczone Królestwo apelują o współpracę międzynarodowej w stawianiu czoła wyzwaniom i zagrożeniom stwarzanymi przez sztuczną inteligencję (AI), aby promować globalne zarządzanie AI w oparciu o wartości demokratyczne, wspólne standardy i solidne zabezpieczenia; zauważa, że UE przyjęła kompleksowe, oparte na analizie ryzyka ramy regulacyjne w postaci aktu w sprawie sztucznej inteligencji (akt

w sprawie AI)[29], który został przyjęty w 2024 r., natomiast Zjednoczone Królestwo przyjęło dotychczas łagodniejsze podejście regulacyjne i nie wprowadziło horyzontalnych przepisów dotyczących AI; apeluje o większą konwergencję przepisów dotyczących AI między UE a Zjednoczonym Królestwem, aby umożliwić dynamiczny rozwój tego sektora w bezpiecznym środowisku; w związku z tym wyraża ubolewanie, że Zjednoczone Królestwo nie podpisało oświadczenia dotyczącego inkluzywnej i zrównoważonej sztucznej inteligencji służącej ludziom i planecie podczas międzynarodowego szczytu poświęconemu działaniom w zakresie AI, który odbył się 11 lutego 2025 r.; podkreśla znaczenie zorganizowanej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie zarządzania AI, biorąc pod uwagę wspólne zobowiązanie do promowania bezpiecznych, przejrzystych i rozliczalnych systemów A, a także aby uniknąć fragmentacji regulacyjnej, uczestniczyć w ustanawianiu norm i rozważyć ustalenia dotyczące wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności; ubolewa nad brakiem specjalnego zobowiązania do współpracy w dziedzinie AI we wspólnym porozumieniu dotyczącym odnowionego programu działań na rzecz stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem pomimo strategicznego znaczenia wspierania ponadnarodowej spójności godnego zaufania rozwoju AI i przypomina, że art. 39 aktu w sprawie AI przewiduje uznawanie jednostek oceniających zgodność mających siedzibę w państwach trzecich na określonych warunkach i z zastrzeżeniem umowy między UE a danym państwem trzecim; zwraca uwagę na ryzyko narastających rozbieżności regulacyjnych, zwłaszcza między wiążącym unijnym aktem w sprawie AI a brytyjskim podejściem sektorowym, pomimo zbieżnych priorytetów w zakresie klasyfikacji opartej na ryzyku, ochrony praw autorskich i ryzyka systemowego; odnotowuje protokół ustaleń między Zjednoczonym Królestwem a USA w sprawie AI, który może prowadzić do rozbieżności w minimalnych normach między UE a Zjednoczonym Królestwem, i wzywa Komisję do oceny skutków tego porozumienia i złożenia sprawozdania Parlamentowi; podkreśla, że konieczne jest wypracowanie wspólnego zrozumienia korzyści i wyzwań związanych z AI; apeluje o zintensyfikowanie dialogu technicznego między organami regulacyjnymi w celu wspierania interoperacyjności regulacyjnej i zmniejszenia złożoności wymogów zgodności dla przedsiębiorstw; przyjmuje do wiadomości toczące się w Zjednoczonym Królestwie dyskusje na temat zmian w prawie autorskim; obawia się, że takie plany mogą mieć negatywny wpływ

---

29 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

na europejskich artystów i twórców, w szczególności jeśli chodzi o propozycję ustanowienia systemu op-out;

40. zauważa, że art. 103–107 i 109 aktu w sprawie AI zmieniają dotychczasowe prawodawstwo UE dotyczące produktów mające zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej zgodnie z załącznikiem 2 do ram windsorskich; przyjmuje do wiadomości decyzję Rady z dnia 14 kwietnia 2025 r. ustanawiającą stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu UE-Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do dodania aktu w sprawie AI do załącznika 2 do ram windsorskich; przyznaje, że większe ujednolicenie przepisów w obszarach takich jak bezpieczeństwo produktów i nadzór rynku może pomóc zapewnić jasność prawa i ciągłość rynku; zachęca do kontynuowania dialogu między UE a Zjednoczonym Królestwem w ramach Wspólnego Komitetu w celu określenia wzajemnie akceptowalnych podejść umożliwiających podtrzymanie wysokich standardów ochrony konsumentów i spójności regulacyjnej;

41. przypomina, że w umowie o handlu i współpracy uznano znaczenie wysokich standardów ochrony danych i prywatności, jednocześnie umożliwiając każdej ze stron zachowanie własnej autonomii regulacyjnej; zwraca uwagę na ryzyko związane z potencjalnymi rozbieżnościami regulacyjnymi między UE a Zjednoczonym Królestwem; zauważa, że system ochrony danych Zjednoczonego Królestwa zasadniczo pozostaje w dużej mierze dostosowany do unijnego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych[30] (RODO), co umożliwia utrzymanie unijnej decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony, która ułatwia płynny przepływ danych o kluczowym znaczeniu dla usług transgranicznych; odnotowuje trwającą reformę ram ochrony danych Zjednoczonego Królestwa w drodze projektu ustawy o danych (wykorzystanie i dostęp); wprowadza ona szereg istotnych zmian do istniejących przepisów RODO Zjednoczonego Królestwa; ponownie podkreśla, jak ważne jest utrzymanie wysokich standardów ochrony danych w odniesieniu do przekazywania i przetwarzania danych osobowych między obiema stronami, w tym jeśli chodzi o osoby fizyczne, których dane osobowe są przetwarzane w Zjednoczonym Królestwie, w szczególności w przypadku danych pochodzących z UE, oraz apeluje o regularną wymianę informacji między UE a Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnioną współpracę regulacyjną w kwestiach cyfrowych, obejmującą porozumienie administracyjne z 30 kwietnia 2024 r. między Dyrekcją Generalną Komisji ds. Sieci Komunikacyjnych,

---

30 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

Treści i Technologii a Biurem Komunikacji Zjednoczonego Królestwa (Ofcom); w porozumieniu tym priorytetowo traktuje się wymianę informacji dotyczących nadzoru nad oceną ryzyka i działaniami łagodzącymi prowadzonymi przez dostawców dużych platform internetowych; apeluje o zintensyfikowanie dialogu w ramach przewidzianego w umowie o handlu i współpracy Specjalnego Komitetu Handlowego ds. Usług, Inwestycji i Handlu Cyfrowego w celu zagwarantowania stabilnych warunków przekazywania danych i pewności prawa dla operatorów;

42. przypomina, że stały swobodny przepływ danych między UE a Zjednoczonym Królestwem zależy od decyzji Komisji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony danych; zauważa, że Komisja – po przeprowadzeniu oceny brytyjskiej ustawy o danych (wykorzystanie i dostęp) stwierdziła, iż ramy prawne Zjednoczonego Królestwa nadal zapewniają gwarancje ochrony danych, które są zasadniczo równoważne gwarancjom zapewnianym przez UE; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zaproponowała przedłużenie obowiązywania obecnej decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony o sześć lat; uważa, że to przedłużenie powinno zapewnić pewność regulacyjną i zapobiegać zbędnym kosztom przestrzegania przepisów, a także zapewnić stabilność transgranicznych przepływów danych i handlu cyfrowego oraz zagwarantować dalsze poszanowanie praw podstawowych obywateli UE w ramach umowy o handlu i współpracy; podkreśla, że jakiekolwiek stałe porozumienie musi być uzależnione od dalszego dostosowywania się Zjednoczonego Królestwa w jego nowych ramach prawnych do unijnych standardów ochrony danych i utrzymania wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, zgodnie z wymogami prawa UE; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa do dopilnowania, by zmiany legislacyjne Zjednoczonego Królestwa, jak ustawa o danych (wykorzystanie i dostęp) z 2025 r. nie prowadziły do obniżenia standardów ochrony danych w stosunku do standardów obowiązujących w UE;

43. przyjmuje do wiadomości opinię Europejskiej Rady Ochrony Danych 06/2025, w której poparto techniczne i ograniczone czasowo przedłużenie obowiązywania decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony w Zjednoczonym Królestwie do 27 grudnia 2025 r. wyłącznie po to, aby dać Komisji czas na ocenę skutków reformy po jej przyjęciu; przypomina, że Komisja jest zobowiązana do monitorowania wszystkich istotnych zmian w Zjednoczonym Królestwie w tym okresie oraz do dopilnowania, aby każda przyszła decyzja stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony opierała się na kompleksowej i aktualnej ocenie ram ochrony danych w Zjednoczonym Królestwie;

44. podkreśla znaczenie utrzymania podobnego podejścia do reform rynku w sektorze cyfrowym; wzywa Zjednoczone Królestwo, aby unikało polityki sprzecznej z podstawowymi zasadami unijnego aktu

o rynkach cyfrowych[31] i unijnego aktu o usługach cyfrowych[32];

45. przypomina o wspólnym interesie UE i Zjednoczonego Królestwa w zakresie łączności cyfrowej; zaleca, aby obie strony ustanowiły ramy koordynacji wymiany informacji w celu monitorowania zagrożeń dla krytycznej infrastruktury łączności, w tym kabli podmorskich i satelitów;

46. ponownie podkreśla potrzebę, by UE i Zjednoczone Królestwo podtrzymały zobowiązanie zawarte w umowie o handlu i współpracy dotyczące współpracy w zakresie propagowania przejrzystych i rozsądnych stawek za usługi roamingu międzynarodowego, aby obniżyć koszty dla konsumentów z UE i Zjednoczonego Królestwa;

47. przypomina, że umowa o handlu i współpracy wymaga, aby partnerstwo gospodarcze między obiema stronami opierało się na równych warunkach umożliwiających otwartą i uczciwą konkurencję oraz aby handel i inwestycje odbywały się w sposób sprzyjający zrównoważonemu rozwojowi, w tym rozwojowi gospodarczemu i społecznemu oraz ochronie środowiska; przypomina, że ochrona praw pracowniczych ma w tym kontekście zasadnicze znaczenie, jak określono między innymi w art. 355, 386, 387, 399 i 524 umowy o handlu i współpracy; zwraca uwagę, że na mocy art. 355 obie strony zobowiązały się utrzymać i poprawiać swoje odpowiednie standardy w dziedzinach objętych tytułem XI; przypomina, że ochrona praw pracowniczych ma w tym kontekście zasadnicze znaczenie, jak określono między innymi w art. 355, 386, 387, 399 i 524 umowy o handlu i współpracy; zwraca uwagę, że na mocy art. 355 obie strony zobowiązały się utrzymać i poprawiać swoje odpowiednie standardy w dziedzinach objętych tytułem XI;

48. z zadowoleniem przyjmuje propozycje zawarte w brytyjskiej ustawie o prawach pracowniczych na lata 2024–2025 dotyczące rozszerzenia praw do rokowań zbiorowych, zapewnienia pracownikom gwarantowanego czasu pracy oraz uchylenia ustawy o strajkach (minimalny poziom usług) z 2023 r.; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ustawę o prawach pracowniczych „dobre miejsca pracy” wprowadzoną przez zdecentralizowaną administrację Irlandii Północnej w Belfaście, która to ustawa w pełni przestrzega norm UE;

---

[31] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

[32] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

49. zwraca uwagę, że w odniesieniu do ustawy Zjednoczonego Królestwa z 2023 r. o zachowanym prawie UE (uchylenie i reforma) w oficjalnej odpowiedzi dla Komisji oraz na szeregu spotkań technicznych władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały Komisję, że celem tej ustawy nie jest obniżenie poziomu ochrony, między innymi, w kwestiach dotyczących pracy na mocy umowy o handlu i współpracy; apeluje jednak do Komisji o ścisłe monitorowanie ustawy, aby zapewnić przestrzeganie przepisów w świetle szerokiego uprawnienia przyznanego organom Zjednoczonego Królestwa do zmiany zachowanego prawa UE oraz w związku z rolą sądów Zjednoczonego Królestwa w interpretacji zachowanego prawodawstwa UE;

50. zwraca uwagę, że w październiku 2024 r. rząd Zjednoczonego Królestwa ogłosił zamiar utworzenia nowej agencji sprawiedliwej pracy w Ministerstwie Biznesu i Handlu, która zastąpi istniejące państwowe organy odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów o ochronie pracy;

51. wzywa Komisję i Zgromadzenie Parlamentarne Partnerstwa do czuwania nad tym, by nie dochodziło do obniżania norm pracy, i do uważnego monitorowania innych zmian w prawach pracowniczych w Zjednoczonym Królestwie oraz do kontynuowania wysiłków wraz z rządem Zjednoczonego Królestwa w celu zapewnienia pełnej zgodności z umową o handlu i współpracy; wzywa Komisję, aby wykorzystała wszelkie dostępne środki w celu rozwiązania problemów, które mogłyby wymagać zastosowania tytułu XI rozdział 6 umowy o handlu i współpracy, w tym przez dialog w ramach Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa i specjalnych komitetów, konsultacje z wewnętrzną grupą doradczą UE oraz, w razie potrzeby, mechanizmy rozstrzygania sporów przewidziane w art. 389 umowy;

52. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do zbadania możliwości dalszej współpracy i wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie zatrudnienia i ochrony socjalnej; uznaje potencjał wzajemnej współpracy w dążeniu do poprawy wdrażania i egzekwowania polityki zatrudnienia, przy zapewnieniu uczciwej konkurencji, zrównoważonego wzrostu dla przedsiębiorstw i sprawiedliwych warunków pracy dla pracowników zarówno w UE, jak i w Zjednoczonym Królestwie; przypomina, że partnerzy społeczni odgrywają rzeczywistą rolę zarówno w monitorowaniu, jak i egzekwowaniu umowy o handlu i współpracy, m.in. dzięki prawu do składania oficjalnych skarg;

53. wyraża zadowolenie z bieżącej współpracy UE i Zjednoczonego Królestwa w ramach MOP, w szczególności przy pracach nad nowym instrumentem służącym uregulowaniu pracy za pośrednictwem platform internetowych;

54. z zadowoleniem przyjmuje równoległe wdrożenie unijnego aktu o

rynkach cyfrowych i ustawy Zjednoczonego Królestwa o rynkach cyfrowych, konkurencji i konsumentach jako krok w kierunku propagowania uczciwych i kontestowalnych rynków cyfrowych; odnotowuje wspólne cele regulacyjne i podkreśla potrzebę unikania fragmentacji dzięki zacieśnionej współpracy w ramach umowy o współpracy w dziedzinie konkurencji; popiera opracowanie protokołu ustaleń w celu ułatwienia dialogu regulacyjnego, wymiany informacji i koordynacji praktyk w zakresie egzekwowania przepisów, zwłaszcza w odniesieniu do platform pełniących rolę strażnika dostępu; podkreśla wartość ujednolicenia podejść do konkurencji na rynkach cyfrowych w celu wspierania transgranicznej pewności gospodarczej i ochrony konsumentów;

55. wzywa Komisję do dalszego ścisłego monitorowania rozbieżności regulacyjnych w Zjednoczonym Królestwie, które mogą stwarzać ryzyko niezgodności z umową o handlu i współpracy, zwłaszcza w obszarach istotnych dla równych warunków działania, takich jak kontrola subsydiów, AI, opodatkowanie, normy pracy i normy społeczne, zasady dotyczące środowiska i zmiany klimatu, oraz do zajęcia się wykrytymi rozbieżnościami, które mogą prowadzić do obniżenia standardów ochrony socjalnej, ochrony praw pracowniczych i środowiska dla obywateli i konsumentów z UE i ze Zjednoczonego Królestwa zaleca utworzenie obserwatorium ds. rozbieżności regulacyjnych między UE a Zjednoczonym Królestwem w celu monitorowania i zgłaszania przyszłych zmian legislacyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa transportu, norm środowiskowych i praw pasażerów; podkreśla znaczenie proaktywnego dialogu regulacyjnego w celu uniknięcia niepotrzebnych rozbieżności i fragmentacji rynku; wzywa Komisję, aby zapewniła Parlamentowi dostęp do uzyskanych danych, publikując sprawozdania roczne; podkreśla szczególne wyzwanie, jakie rozbieżności regulacyjne stanowią dla Irlandii Północnej, biorąc pod uwagę jej wyjątkowy podwójny dostęp do rynków UE i Zjednoczonego Królestwa na mocy ram windsorskich; zwraca uwagę, że potrzebne są dopasowane do potrzeb mechanizmy wczesnego ostrzegania i oceny skutków nowych przepisów skoncentrowanych na Irlandii Północnej, aby zagwarantować, że rozbieżności nie podważą pewności prawa, ciągłości działania ani procesu pokojowego, oraz aby ograniczyć do minimum wpływ tych rozbieżności i zapobiec sytuacji, w której niedostosowanie zasad stanie się przeszkodą w handlu; apeluje o zacieśnienie współpracy z lokalnymi zainteresowanymi stronami i organami z północy i z południa ustanowionymi na mocy porozumienia wielkopiątkowego;

Usługi finansowe

56. uznaje potrzebę wysokiego poziomu współpracy i perspektywicznego dialogu między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawach dotyczących usług finansowych; zauważa, że wspólne forum regulacji finansowych UE i Zjednoczonego Królestwa odbyło zaledwie trzy

spotkania, odkąd zostało ustanowione;

57. zachęca do prowadzenia w ramach wspólnego forum regulacji finansowych UE i Zjednoczonego Królestwa perspektywicznego dialogu, który promuje wysoki stopień dostosowania odpowiednich systemów regulacyjnych oraz pomaga w identyfikowaniu i rozwiązywaniu wspólnych kwestii dotyczących stabilności finansowej, ochrony inwestorów, przeciwdziałania praniu pieniędzy i zapobiegania finansowaniu terroryzmu, aby ułatwić inwestycje transgraniczne oraz wspierać innowacje na rynkach finansowych i współpracę na forach międzynarodowych oraz przy wdrażaniu standardów międzynarodowych; zauważa, że może to obejmować dzielenie się informacjami o zmianach regulacyjnych, wymianę poglądów na temat odpowiednich strategii politycznych, zasad i procesów w odniesieniu do systemów uznawania, takich jak równoważność, analizy ryzyka i potencjalne skutki gospodarcze proponowanych środków, jak również tematy związane z dobrowolną konwergencją techniczną, która zwiększa stabilność i skuteczność przepływów handlowych; odnotowuje potencjał forum w zakresie promowania w miarę możliwości spójnego podejścia i zapewnienia ram rozstrzygania sporów oraz wzywa Komisję do udoskonalenia forum i wykorzystania tej współpracy; wzywa Komisję do pełnego i terminowego informowania Parlamentu o przygotowaniach do odbywanych co pół roku spotkań i o ich wynikach;

58. uważa, że skuteczność i konkurencyjność usług posttransakcyjnych na rynku finansowym ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia dobrze funkcjonującej unii oszczędności i inwestycji, i z zadowoleniem przyjmuje coraz większy konsensus między Zjednoczonym Królestwem a UE w tej sprawie; z zadowoleniem przyjmuje wstępne porozumienie polityczne w sprawie skrócenia okresu rozliczeniowego dla transakcji z udziałem zbywalnych papierów wartościowych do jednego dnia po dokonaniu transakcji;

59. wskazuje, że po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE uczestnicy rynku ze Zjednoczonego Królestwa nie mają już automatycznego dostępu do jednolitego rynku usług finansowych; podkreśla, że UE wydała decyzję w kwestii równoważności na czas określony w odniesieniu do tylko jednego konkretnego podsektora usług finansowych – kontrahentów centralnych – podczas gdy unijne ramy równoważności usług finansowych umożliwiają przedsiębiorstwom z państw trzecich dostęp do rynku UE, pod warunkiem że ich ramy regulacyjne i nadzorcze zostaną uznane za równoważne z normami UE; przypomina, że UE może w dowolnym momencie jednostronnie wycofać każdą decyzję w kwestii równoważności, jeżeli warunki przyznania równoważności nie są już spełnione; uznaje potrzebę dopilnowania, aby małe i średnie przedsiębiorstwa po obu stronach korzystały ze zwiększonej współpracy finansowej między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem; podkreśla, jak ważne jest ułatwienie transgranicznego

dostępu do finansowania; zachęca Komisję do omówienia dalszych decyzji w kwestii równoważności, aby zapewnić przedsiębiorstwom zarówno ze Zjednoczonego Królestwa, jak i z UE korzyści płynące z większego dostępu do rynku;

60. z zadowoleniem przyjmuje włączenie wymiany poglądów na temat decyzji w kwestii równoważności do zakresu kompetencji forum ds. współpracy regulacyjnej przewidzianego w umowie o handlu i współpracy; apeluje o regularne omawianie i analizowanie takich kwestii, w szczególności w odniesieniu do usług finansowych i inwestycyjnych, w interesie wzmożonej wymiany handlowej i współpracy; wzywa Komisję do dokonywania oceny i podejmowania decyzji w kwestii równoważności w sposób strategiczny i warunkowy, aby w każdym przypadku dostęp do rynku przyznany przedsiębiorstwom ze Zjednoczonego Królestwa świadczącym usługi finansowe był w pełni zgodny z unijnymi normami; uważa, że ocena równoważności powinna wykraczać poza podejście ściśle sektorowe i zakładać szerszą, perspektywiczną optykę, uwzględniającą ogólne ramy regulacyjne i nadzorcze państwa trzeciego, w tym jego zobowiązania w zakresie uczciwej konkurencji, przeciwdziałania praniu pieniędzy, współpracy podatkowej, ochrony inwestorów i stabilności finansowej, aby chronić stabilność finansową Unii, zachować integralność jednolitego rynku oraz zapobiegać arbitrażowi regulacyjnemu;

61. przypomina, że decyzje w kwestii równoważności mogłyby przynieść przedsiębiorstwom z UE korzyści pod względem większego dostępu do rynku Zjednoczonego Królestwa, w tym w odniesieniu do bankowości, usług płatniczych, usług inwestycyjnych i ubezpieczeń, oraz podkreśla, że otwarte i dobrze zorganizowane stosunki finansowe między UE a Zjednoczonym Królestwem muszą przyczynić się do stworzenia bardziej konkurencyjnego środowiska finansowania dla MŚP;

62. odnotowuje jednocześnie, że w niektórych obszarach Zjednoczone Królestwo dąży do rozbieżności regulacyjnych z UE; wyraża zaniepokojenie, że takie rozbieżności mogą osłabić równe warunki działania w stosunku do UE; apeluje o ścisłe monitorowanie sytuacji i jej potencjalnego wpływu na rynki UE, w tym przez strategiczne wykorzystanie decyzji w kwestii równoważności;

63. przyznaje, że chociaż niektóre kryptoaktywa mają przede wszystkim charakter spekulacyjny, ich wykorzystanie w sektorze finansowym rośnie, i apeluje o przyjęcie skoordynowanego podejścia do regulacji takich aktywów i nadzoru nad nimi w celu skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom związanym z ochroną konsumentów, integralnością rynku i praniem pieniędzy, a także obawom dotyczącym wpływu na środowisko; zauważa z zaniepokojeniem, że emitenci stabilnych kryptowalut będą mogli prowadzić działalność w Zjednoczonym Królestwie na podstawie wyłączenia z ram

regulacyjnych i nadzorczych Zjednoczonego Królestwa, oraz podkreśla, że gdyby Zjednoczone Królestwo kontynuowało dwustronną współpracę ze Stanami Zjednoczonymi według liberalnego modelu regulacyjnego, osłabiłoby to wysiłki UE na rzecz zapewnienia spójności regulacyjnej, solidnego nadzoru, odporności finansowej we wszystkich jurysdykcjach i globalnej stabilności finansowej; apeluje zatem do Zjednoczonego Królestwa o przyjęcie przepisów podobnych do rozporządzenia (UE) 2023/1114 w sprawie rynków kryptoaktywów[33]; ostrzega przed ryzykiem systemowym, jakie mogą stwarzać mniej rygorystyczne ramy nadzorcze, i zaleca, aby nie odbiegać od zaleceń Rady Stabilności Finansowej dotyczących regulacji kryptoaktywów, bo mogłoby to osłabić globalną stabilność finansową; uważa, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny współpracować w ramach społeczności międzynarodowej na rzecz wypracowania wspólnego rozumienia korzyści i zagrożeń związanych z AI stosowaną w usługach finansowych;

64. popiera i z zadowoleniem przyjmuje szybki rozwój cyfrowego euro, które uzupełnia gotówkę, ale jej nie zastępuje; podkreśla wysoki poziom zależności UE od podmiotów zagranicznych w sektorze płatności; uważa, że UE musi pilnie uniezależnić się od zagranicznych dostawców usług płatniczych, aby zagwarantować sobie suwerenność cyfrową i finansową;

65. uważa, że ewentualne wprowadzenie cyfrowych walut banku centralnego zarówno w UE, jak i w Zjednoczonym Królestwie może mieć wpływ gospodarczy na stosunki między stronami i na strategiczną autonomię;

66. zdecydowanie popiera stałą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie zwalczania międzynarodowego prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym i wdrażania sankcji; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez UE pakietu legislacyjnego dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz stałe zaangażowanie Zjednoczonego Królestwa w zwalczanie prania pieniędzy i innych przestępstw finansowych, w szczególności na terytoriach zamorskich i terytoriach zależnych Korony Brytyjskiej;

67. wyraża zaniepokojenie utworzeniem przez Zjednoczone Królestwo nowych wolnych portów jako krajowych ośrodków wspierających handel i inwestycje w skali globalnej; porty te oferują szerokie ulgi podatkowe, zliberalizowane systemy regulacyjne oraz subsydia

---

33 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

publiczne;

68. podkreśla zobowiązanie obu stron do realizacji podejścia dwufilarowego uzgodnionego na forum otwartych ram Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)/G-20; wyraża ubolewanie z powodu dekretu prezydenta USA z 20 stycznia 2025 r., stwierdzającego, że globalny ład podatkowy OECD nie ma mocy ani skutków w Stanach Zjednoczonych; wzywa obie strony do wspólnej i konstruktywnej pracy na międzynarodowych forach w celu ochrony wielostronnej współpracy podatkowej, propagowania globalnego wdrażania minimalnych norm podatkowych filaru drugiego oraz zapewnienia spójności z rozwijającymi się inicjatywami Organizacji Narodów Zjednoczonych;

69. uznaje zobowiązanie wynikające z umowy o handlu i współpracy do wspierania współpracy w dziedzinie kluczowych globalnych wyzwań przy jednoczesnym poszanowaniu odpowiednich kompetencji w zakresie podatków bezpośrednich; z zadowoleniem przyjmuje zatem pierwszy dialog między UE a Zjednoczonym Królestwem na temat zwalczania szkodliwych systemów podatkowych przeprowadzony 10 października 2024 r. jako forum dyskusji o kształtowaniu i wdrażaniu międzynarodowych norm w celu zwalczania szkodliwych systemów podatkowych; podkreśla, jak istotne jest utrzymanie dynamiki w koordynacji międzynarodowej reformy podatkowej przez UE i Zjednoczone Królestwo;

70. popiera dalszą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, szkodliwym praktykom podatkowym oraz oszustwom; podkreśla potrzebę ścisłego monitorowania rozbieżności regulacyjnych po stronie Zjednoczonego Królestwa, aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu i ryzyku finansowemu dla UE oraz zapewnić równe warunki działania; zachęca obie strony – z pełnym poszanowaniem krajowej suwerenności podatkowej – do proaktywnej współpracy za pośrednictwem odpowiednich forów dwustronnych i wielostronnych w celu promowania sprawiedliwych i zrównoważonych systemów podatkowych;

71. z zadowoleniem przyjmuje pełne wdrożenie w 2024 r. Protokołu w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej oraz w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i ceł (Protokołu VAT); proponuje, aby UE i Zjednoczone Królestwo przeprowadzały coroczny wspólny przegląd wdrażania i skuteczności Protokołu VAT, zapewniały forum do dyskusji na temat pojawiających się tendencji w zakresie oszustw związanych z VAT oraz wyzwań w transgranicznym odzyskiwaniu VAT, a także oceniały potrzebę wprowadzenia dodatkowych wspólnych środków w celu rozwiązania tych kwestii;

72. podkreśla, że uczestnicy rynku UE w dużym stopniu polegają na izbach rozliczeniowych z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie, przy czym ponad 90 % nominowanych w euro instrumentów pochodnych na stopę procentową jest rozliczanych w Londynie; uważa, że taka ogromna koncentracja może stanowić strategiczne zagrożenie dla stabilności finansowej UE; uważa, że należy znaleźć właściwą równowagę między znacznym zmniejszeniem nadmiernego polegania na izbach rozliczeniowych z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie, z jednej strony, a zapewnieniem jasności uczestnikom rynku finansowego w UE, z drugiej strony; przyjmuje do wiadomości aktualizacje rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego[34], przyjęte w grudniu 2024 r., które mają na celu rozwiązanie problemu nadmiernej zależności poprzez wprowadzenie wymogu posiadania aktywnego rachunku;

73. wyraża jednak zaniepokojenie, że decyzja Komisji o przedłużeniu równoważności dla kontrahentów centralnych ze Zjednoczonego Królestwa na kolejny okres trzech lat do 30 czerwca 2028 r. może opóźnić opracowanie wymogu aktywnego rachunku;

74. zwraca się do Komisji, aby w międzyczasie zapewniła trwałe i stabilne rozwiązanie w celu zmniejszenia nadmiernego polegania na kontrahentach centralnych ze Zjednoczonego Królestwa, zgodnie ze strategicznym celem UE, jakim jest ograniczenie nadmiernej ekspozycji wobec pochodzących z państw trzecich kontrahentów centralnych o istotnym znaczeniu systemowym; przypomina, że Parlament konsekwentnie podkreślał potrzebę relokacji działalności rozliczeniowej do UE oraz że przedłużanie równoważności w kontekście rozbieżności regulacyjnych podważa stabilność finansową, osłabia autonomię rynku UE i wysyła sprzeczne sygnały uczestnikom rynku;

75. zauważa, że w wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa w dziedzinie usług finansowych nie korzystają już z zasady „kraju pochodzenia” ani z „paszportowania” umożliwiającego bezpośredni dostęp do jednolitego rynku UE, podczas gdy zintegrowana gospodarka światowa wymaga ścisłej współpracy między organami, w tym w dziedzinie usług finansowych i płatności; zauważa również, że chociaż umowa o handlu i współpracy opiera się na postanowieniach zapewniających równe warunki działania, nie jest to wystarczające, w szczególności w odniesieniu do postanowień dotyczących subsydiów, i apeluje o ścisłe i przejrzyste kontrole pomocy państwa, ze skutecznym egzekwowaniem na szczeblu krajowym oraz wiążącym

---

34 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

mechanizmem rozstrzygania sporów, który może pomóc zapobiegać zakłóceniom konkurencji i zapewnić uczciwe warunki handlu;

76. przyjmuje do wiadomości przyszłą strategię wzrostu i konkurencyjności usług finansowych Zjednoczonego Królestwa, która ma uwolnić potencjał inwestycyjny w całej gospodarce; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do ścisłego dostosowania swoich strategii konkurencyjności w sektorze usług finansowych;

77. wyraża zaniepokojenie planami regulatora systemów płatniczych w Zjednoczonym Królestwie dotyczącymi wprowadzenia limitu cenowego na opłaty interchange z tytułu transgranicznych transakcji konsumenckich bez fizycznej obecności karty między Zjednoczonym Królestwem a Europejskim Obszarem Gospodarczym (EOG), w szczególności w odniesieniu do unijnych banków, wydawców kart i dostawców innych płatności; podkreśla, że spośród trzech proponowanych poziomów limitów cenowych dwa są znacząco niższe niż równoważny limit ustalony w odniesieniu do banków Zjednoczonego Królestwa, co budzi zastrzeżenia dotyczące przestrzegania zasady niedyskryminacji wynikającej z umowy o handlu i współpracy; w związku z tym podkreśla, jak istotne jest zapewnienie, aby wszystkie środki regulacyjne były zgodne z zasadą niedyskryminacji; wzywa organ regulacyjny ds. systemów płatniczych do zapewnienia kontynuacji rozpoczętych prac nad opłatami interchange, aby uniknąć niepowodzeń regulacyjnych i zagwarantować europejskim dostawcom sprawiedliwe środowisko;

78. dostrzega – poza prawnie wiążącymi ramami umowy o handlu i współpracy – znaczenie ściślejszej współpracy w dziedzinie usług finansowych w celu sprostania wspólnym wyzwaniom i zbadania możliwości bliższej i stałej współpracy, w szczególności przez zaangażowanie na najwyższym szczeblu, tak aby można było czerpać korzyści z wzajemnie połączonych systemów finansowych w kontekście utworzenia unii oszczędności i inwestycji oraz dobrze prosperującego centrum usług finansowych, jakim jest londyńskie City;

79. podkreśla, że ze względu na zwiększone napięcia transatlantyckie poprawa stosunków gospodarczych między UE a Zjednoczonym Królestwem ma większe znaczenie niż kiedykolwiek wcześniej; wzywa Komisję oraz rząd Zjednoczonego Królestwa do ścisłej współpracy na międzynarodowych forach usług finansowych w celu wzmocnienia europejskiej perspektywy; dostrzega potrzebę dopilnowania, aby małe i średnie przedsiębiorstwa po obu stronach korzystały ze zwiększonej współpracy finansowej między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem; podkreśla, że standardy uzgodnione na forach międzynarodowych, takich jak Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych, Rada Stabilności Finansowej, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy czy Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego,

powinny pozostać podstawą współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, a wszelkie odstępstwa wymagają odpowiedniego uzasadnienia;

80. jest zaniepokojony decyzją Zjednoczonego Królestwa, by opóźnić wdrożenie pakietu Bazylea III dla banków do 1 stycznia 2027 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły wdrożenie pakietu Bazylea III przyjętego przez współprawodawców, oraz apeluje do Komisji o dalsze monitorowanie wdrażania uzgodnionego na szczeblu międzynarodowym pakietu Bazylea III w innych ważnych jurysdykcjach poza UE;

81. odnotowuje znaczny wzrost liczby pośredników finansowych niebędących bankami (NBFI) w UE i Zjednoczonym Królestwie oraz poważne słabości zidentyfikowane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) w tym sektorze, w szczególności w odniesieniu do dźwigni finansowej i niedopasowania poziomu płynności; podziela obawy dotyczące odporności pośredników finansowych niebędących bankami, zwłaszcza w warunkach napięć rynkowych, wyrażone w tym względzie przez ERRS i Komitet ds. Polityki Finansowej Zjednoczonego Królestwa oraz apeluje o ściślejsze monitorowanie i regulację tych podmiotów;

82. w związku z tym ponownie podkreśla znaczenie terminowego wdrożenia zaleceń Rady Stabilności Finansowej, by zwiększyć odporność funduszy rynku pieniężnego (FRP), w szczególności przez usunięcie elementów, które mogą zachęcać do paniki bankowej; wzywa zatem Komisję do szybkiego przedstawienia poprawionego wniosku w sprawie FRP zgodnie z zaleceniami Rady Stabilności Finansowej;

83. odnotowuje zapowiedziane przez władze Zjednoczonego Królestwa plany wprowadzenia łagodniejszego systemu regulacyjnego dla niektórych alternatywnych funduszy inwestycyjnych; podkreśla, że uproszczenie nie powinno być przykrywką dla deregulacji; popiera środki upraszczające, pod warunkiem że cele polityki pozostaną niezmienione; w związku z tym wzywa władze Zjednoczonego Królestwa do ścisłej współpracy z UE w celu dopilnowania, aby planowana reforma nie odebrała mocy przepisom dyrektywy 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi[35], w szczególności w odniesieniu do zasad przekazywania;

---

35 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

Własność intelektualna, zamówienia publiczne i MŚP

84. podkreśla, że rozszerzenie listy sektorów objętych rozdziałem umowy o handlu i współpracy dotyczącym zamówień publicznych byłoby istotnym krokiem w umacnianiu równych warunków działania; z zadowoleniem przyjmuje brytyjską ustawę o zamówieniach publicznych z 2023 r., a zwłaszcza korzyści płynące z niej dzięki większej standaryzacji i usprawnieniu procedur udzielania zamówień, oraz podkreśla, że należy zapewnić sprawiedliwy dostęp do zamówień publicznych; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa i Komisję do poprawy dostępu MŚP do rynku przez zmniejszenie obciążeń biurokratycznych, a tym samym tworzenie możliwości gospodarczych i oferowanie zachęt do korzystania z tych możliwości; dlatego podkreśla, że należy zmniejszyć bariery w handlu transgranicznym dla MŚP oraz wspierać uczciwą konkurencję i możliwości gospodarcze związane ze współpracą transgraniczną;

85. wzywa Komisję do pełnego wdrożenia rozdziału umowy o handlu i współpracy dotyczącego MŚP przez szybkie utworzenie punktów kontaktowych ds. MŚP, jak przewidziano w umowie, by zapewnić aktywny udział organizacji reprezentujących MŚP; uważa, że komitetowi ds. MŚP należy powierzyć wskazywanie barier w handlu, w tym barier dla inwestycji, mających szczególny wpływ na MŚP, oraz proponowanie ukierunkowanych rozwiązań mających zmniejszać koszty przestrzegania przepisów oraz obciążenia regulacyjne, w tym przez wymianę najlepszych praktyk dotyczących systemów wsparcia dla MŚP i rejestracji przedsiębiorstw cyfrowych; podkreśla, że potrzebna jest większa elastyczność w dziedzinie mobilności biznesowej dzięki rozszerzeniu wykazu działań dozwolonych w ramach krótkoterminowego ruchu bezwizowego oraz zmniejszeniu kosztów i złożoności procedur wizowych dla MŚP;

86. apeluje ponadto, by w stosownych przypadkach i z zachowaniem współmierności włączać kryteria zrównoważonego rozwoju do procedur udzielania zamówień publicznych dla konkretnych sektorów; podkreśla, że trzeba przyjąć środki wspierające udział MŚP, w tym uprościć procedury, zmniejszyć biurokrację oraz zapewnić przejrzystą publikację ogłoszeń i kryteriów; zauważa, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny zapewnić wzajemny i niedyskryminacyjny dostęp do swoich rynków zamówień publicznych;

Środowisko

87. podkreśla rosnące ryzyko rozbieżności regulacyjnych między UE a Zjednoczonym Królestwem w polityce ochrony środowiska, które mogą powodować zakłócenia gospodarcze i podważać cele środowiskowe; uznaje wspólne wyzwania geopolityczne i ambicje środowiskowe UE i Zjednoczonego Królestwa; zachęca do dalszej strategicznej współpracy i dostosowania w dziedzinie środowiska, ochrony przyrody i różnorodności biologicznej;

88. podkreśla, że wyspa Irlandii jest jedną jednostką ekologiczną; przypomina, że zmiany w polityce Zjednoczonego Królestwa w zakresie ochrony środowiska wpływają na środowisko na całej wyspie Irlandii, a tym samym także na osiągnięcie celów UE w zakresie ochrony środowiska; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy w kwestiach dotyczących środowiska za pośrednictwem instytucji ustanowionych na mocy porozumienia wielkopiątkowego;

89. przypomina wcześniejsze apele o ściślejszą współpracę dwustronną w dziedzinie regulacji dotyczących chemikaliów[36]; zaleca zwrócenie się do rządu Zjednoczonego Królestwa i odpowiednich administracji zdecentralizowanych podczas zbliżającego się przeglądu rozporządzenia REACH[37] o informacje w celu promowania współpracy i konwergencji regulacyjnej, aby ułatwić bezpieczny i przewidywalny pod względem prawnym transgraniczny handel chemikaliami, a jednocześnie utrzymać wysoki poziom ochrony środowiska;

90. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Zjednoczone Królestwo oznakowania CE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią oraz ograniczeń stosowania substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ułatwia to dalszą wymianę handlową między Zjednoczonym Królestwem a UE, a jednocześnie zmniejsza obciążenia producentów związane z przestrzeganiem przepisów;

91. apeluje o wzmocnienie roli podmiotów gospodarczych i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w procesach wdrażania, monitorowania i doradztwa związanych z zobowiązaniami w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju, które wynikają z umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, zgodnie ze wspólnym oświadczeniem wewnętrznych grup doradczych UE i

---

36 Rząd Zjednoczonego Królestwa i Komisja Europejska (2023), protokół: Trzecie Spotkanie Komitetu Partnerstwa Handlowego w ramach umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE, 7 grudnia 2023 r., Londyn i format wirtualny (gospodarz: Zjednoczone Królestwo); wspólne oświadczenie wydane przez wewnętrzne grupy doradcze UE i Zjednoczonego Królestwa do spraw umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, 19 września 2024 r.

37 Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

Zjednoczonego Królestwa;

92. przypomina, że UE i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się na mocy umowy o handlu i współpracy do utrzymania wysokiego poziomu ochrony środowiska w dziedzinach zapobiegania powstawaniu odpadów, gospodarowania odpadami i gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla potrzebę lepszego planowania i lepszej koordynacji, aby dostosować ich infrastrukturę gospodarowania odpadami oraz zapewnić wystarczające zdolności w zakresie recyklingu, naprawy, regeneracji i przetwarzania odpadów zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, a także potrzebę promowania rozwiązań mających na celu ograniczenie strumieni odpadów resztkowych i zajęcie się nimi;

93. podkreśla znaczenie ścisłej koordynacji między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie potencjalnego włączenia sektora odpadów do EU ETS, aby zapewnić dostosowanie regulacyjne, zapobiec ucieczce emisji i utrzymać uczciwą konkurencję o charakterze transgranicznym;

94. dostrzega, że działalność przemysłowa na obszarach morskich i zakrojone na szeroką skalę projekty dotyczące zrównoważonej energii, takie jak morskie farmy wiatrowe, mogą być sprzeczne z celami ochrony obszarów Natura 2000 i morskich obszarów chronionych, a także mogą mieć negatywny wpływ na dno morskie i łowiska; podkreśla potrzebę starannej równowagi między celami środowiskowymi, zrównoważonym rybołówstwem i wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych;

95. zauważa, że w Zjednoczonym Królestwie programy związane z różnorodnością biologiczną i klimatem są stopniowo wprowadzane, aby zastąpić bezpośrednie wsparcie dla rolników; wzywa do wymiany informacji między UE a Zjednoczonym Królestwem na temat zrównoważonych praktyk rolniczych, które promują różnorodność biologiczną i łagodzenie zmiany klimatu oraz zapewniają bezpieczeństwo żywnościowe i stabilność łańcucha dostaw;

Klimat

96. zauważa, że UE i Zjednoczone Królestwo mają wspólne ambicje w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu; wzywa do lepszego dostosowania polityk klimatycznych, aby zapewnić spójność i uniknąć sprzecznych lub nakładających się na siebie środków, które mogą osłabić skuteczność działań w dziedzinie klimatu; zachęca do wymiany najlepszych praktyk w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i gotowości na nią, w szczególności w odniesieniu do wpływu wzrostu temperatury na zdrowie grup szczególnie wrażliwych, takich jak społeczności o niskich dochodach;

97. odnotowuje wspólny cel określony we wspólnym porozumieniu z 19 maja 2025 r., jakim jest zawarcie formalnego porozumienia w

sprawie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla między UE a Zjednoczonym Królestwem, łączącego systemy ETS Zjednoczonego Królestwa i UE; wzywa obie strony do szybkiego zawarcia tego porozumienia, aby uniknąć podwójnych kosztów emisji dla przedsiębiorstw; powtarza wspólne stanowisko Komisji i Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z którym porozumienie takie musi być w sposób jasny i spójny zgodne z przepisami i zasadami określonymi w ramach windsorskich;

98. zauważa, że bez terminowego dostosowania systemów ETS Zjednoczonego Królestwa i UE wywóz ze Zjednoczonego Królestwa do UE będzie podlegać CBAM od stycznia 2026 r.; przypomina o zobowiązaniu UE i Zjednoczonego Królestwa do stworzenia warunków umożliwiających towarom pochodzącym z ich odpowiednich jurysdykcji korzystanie ze wzajemnych zwolnień z ich odpowiednich systemów CBAM; podkreśla, że zwolnienia te powinny zacząć obowiązywać jak najszybciej, aby uniknąć zakłóceń w handlu;

99. podkreśla potrzebę wzmocnienia dwustronnego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem, aby zacieśnić współpracę w dziedzinie rozwoju energii odnawialnej, bezpieczeństwa energetycznego i odporności łańcucha dostaw; apeluje o zacieśnienie dialogu między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz o wspólne badania nad energią neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla, aby sprostać wspólnym wyzwaniom i pobudzić innowacje służące obniżeniu emisji dwutlenku węgla;

100. odnotowuje zamiar UE i Zjednoczonego Królestwa, aby kontynuować techniczne wymiany regulacyjne w zakresie nowych technologii energetycznych, w tym wychwytywania, składowania i utylizacji dwutlenku węgla, wodoru i biometanu, jak określono we wspólnym porozumieniu z 19 maja 2025 r.; zachęca UE i Zjednoczone Królestwo do współpracy w celu poprawy dostępu MŚP do zielonych technologii i infrastruktury odpornej na zmianę klimatu, tak by małe przedsiębiorstwa mogły skutecznie przyczyniać się do transformacji w kierunku zielonej technologii i czerpać z niej korzyści;

Bezpieczeństwo żywności

101. z zadowoleniem przyjmuje zamiar podjęcia działań na rzecz kompleksowego porozumienia SPS między UE a Zjednoczonym Królestwem i podkreśla, że takie porozumienie musi utrzymać wysoki poziom bezpieczeństwa żywności, dobrostanu zwierząt oraz ochrony konsumentów i środowiska; wskazuje, że w celu ochrony zdrowia ludzkiego i ułatwienia handlu produktami rolno-spożywczymi należy skoordynować najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości pestycydów; podkreśla znaczenie zawarcia umowy weterynaryjnej, aby zapewnić zdrowie zwierząt, zapobiec ogniskom chorób odzwierzęcych i zwalczyć oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, zwłaszcza w świetle niedawnych ognisk i

wynikających z nich ograniczeń w handlu;

102. odnotowuje rozbieżne progi i ograniczenia dotyczące substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS) między UE a Zjednoczonym Królestwem; apeluje o ściślejszą współpracę między Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), Europejską Agencją Chemikaliów (ECHA) i właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do monitorowania PFAS i ocen ryzyka w tym zakresie; zaleca wzmocnienie dialogu naukowego między UE a Zjednoczonym Królestwem na temat limitów w żywności i paszy, aby chronić zdrowie publiczne i jednocześnie utrzymać wysokie standardy bezpieczeństwa żywności;

103. odnotowuje, że ustawa o technologii genetycznej (hodowla precyzyjna), która weszła w życie w Anglii 23 marca 2023 r., zmienia przepisy dotyczące uwalniania i wprowadzania do obrotu roślin i zwierząt poddanych edycji genów i wyhodowanych w hodowli precyzyjnej oraz oceny ryzyka w odniesieniu do nich; wyraża zaniepokojenie niepewnością wynikającą z rozbieżności regulacyjnych w odniesieniu do statusu prawnego i przepływu takich produktów między Irlandią Północną a UE; podkreśla, że należy zapobiegać wprowadzaniu nieodpowiednio oznakowanych produktów do łańcucha żywnościowego UE;

Zdrowie publiczne

Rozbieżności regulacyjne

104. przypomina, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE oznaczało istotną zmianę we wspólnym otoczeniu regulacyjnym, które wcześniej stanowiło podstawę współpracy w zakresie zdrowia publicznego, produktów farmaceutycznych i badań medycznych; ponadto wyraża zaniepokojenie niepewnością powstałą w wyniku ustawy Zjednoczonego Królestwa o zachowanym prawie UE (uchylenie i reforma), która znosi nadrzędność prawa UE i może prowadzić do rozbieżnych interpretacji przepisów dotyczących zdrowia;

105. przypomina, że Agencja Regulacji Leków i Produktów Zdrowotnych w Zjednoczonym Królestwie obecnie dopuszcza leki do obrotu w Zjednoczonym Królestwie w sposób niezależny, co może prowadzić do różnic w terminach dopuszczania do obrotu, kryteriach zatwierdzania i nadzorze po wprowadzeniu do obrotu; podkreśla potrzebę monitorowania wpływu takich rozbieżności na dostęp pacjentów do leków i ich bezpieczeństwo w aspekcie transgranicznym oraz apeluje o ustrukturyzowane monitorowanie takich rozbieżności na szczeblu UE i reagowanie na nie;

106. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie wzajemnej wymiany informacji między Agencją UE ds. Narkotyków a władzami Zjednoczonego Królestwa na temat ryzyka i zagrożeń związanych z

narkotykami; w związku z tym wzywa do jak najszybszego zawarcia ewentualnego porozumienia operacyjnego między Agencją UE a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa;

107. wyraża ubolewanie z powodu różnicy podejść Zjednoczonego Królestwa i UE do regulowania AI w dziedzinie zdrowia, ponieważ może ona zagrozić interoperacyjności i współpracy transgranicznej w zakresie cyfrowych usług medycznych; apeluje o ustrukturyzowany dialog, aby zbadać możliwości konwergencji norm i mechanizmów zgodności dotyczących cyfrowych urządzeń medycznych i diagnostyki opartej na sztucznej inteligencji;

Współpraca w dziedzinie zdrowia

108. podkreśla, że należy usprawnić współpracę w celu ochrony wszystkich aspektów zdrowia publicznego i umożliwienia pacjentom dostępu do opieki w uzasadnionych klinicznie przypadkach; zaleca, aby w ramach współpracy priorytetowo traktować leczenie chorób rzadkich i pediatrycznych oraz złożone metody leczenia w sytuacjach, w których jedna ze stron dysponuje odpowiednią wiedzą fachową; dostrzega w tym kontekście sukces i rosnący potencjał europejskich sieci referencyjnych i apeluje o ustanowienie ram współpracy z odpowiednimi sieciami referencyjnymi Zjednoczonego Królestwa; apeluje o zacieśnienie współpracy regulacyjnej i badawczej między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie zdrowia publicznego; popiera taką współpracę przez udział Zjednoczonego Królestwa w klastrze „Zdrowie” programu „Horyzont Europa”, a także ewentualne przyszłe zaangażowanie w inicjatywy związane z HERA;

109. zauważa, że wynikające z brexitu rozbieżności regulacyjne i wzrost kosztów przywozu znacznie utrudniły brytyjskim pacjentom dostęp do ratujących życie terapii przeciwnowotworowych; podkreśla, że po brexicie koszty przywozu nowych leków przeciwnowotworowych wzrosły niemal czterokrotnie; podkreśla, że bariery te doprowadziły do opóźnień i odmów niezbędnego leczenia, co ma negatywny wpływ na pacjentów, w tym dzieci z nawracającymi nowotworami; zaleca Zjednoczonemu Królestwu rozwiązanie tych problemów, aby zapewnić sprawiedliwy dostęp do leków podstawowych;

110. podkreśla, że aby zaradzić niedoborom siły roboczej i promować wymianę najlepszych praktyk i wiedzy fachowej, należy ułatwiać mobilność, szkolenia oraz wzajemne uznawanie kwalifikacji i rezydentur pracowników służby zdrowia między UE a Zjednoczonym Królestwem; podkreśla strategiczną możliwość zacieśnienia współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie przyciągania i zatrzymywania światowej klasy talentów oraz wspierania doskonałości naukowej; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy UE, których celem jest uczynienie Europy globalnym ośrodkiem badawczym, w tym wsparcie relokacji naukowców i

poprawy perspektyw zawodowych; zachęca do opracowania przez UE i Zjednoczone Królestwo wspólnych programów mobilności i innych programów na rzecz wspierania zarówno pracowników służby zdrowia, jak i naukowców, które zagwarantują, że Europa pozostanie liderem w dziedzinie innowacji medycznych i wolności naukowej;

111. zauważa, że o ile umowa o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem zawiera protokół w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, na mocy którego zachowano mechanizmy wzajemnej opieki zdrowotnej, takie jak europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego, to w przypadku dyrektywy w sprawie transgranicznej opieki zdrowotnej[38] nie przewidziano porównywalnego rozwiązania; zauważa, że skutki tego stanu rzeczy rozłożyły się nierównomierne, przy czym najbardziej ucierpiała Irlandia Północna, gdzie wcześniej ponad 1000 pacjentów rocznie korzystało z opieki w UE refundowanej na podstawie tej dyrektywy;

112. zaleca, aby ustanowić specjalną grupę roboczą UE–Zjednoczone Królestwo ds. produktów farmaceutycznych i wyrobów medycznych, która będzie ułatwiać stały dialog, usuwać rozbieżności regulacyjne i promować dostosowanie w obszarach takich jak badania kliniczne, nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii, certyfikacja wyrobów medycznych i walka z nielegalnym handlem produktami związanymi z opieką zdrowotną;

113. odnotowuje ograniczony charakter postanowień umowy o handlu i współpracy dotyczących współpracy w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego i ubolewa, że Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy już w pracach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia UE ani Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC); ostrzega, że ogranicza to zdolności wczesnego ostrzegania i skoordynowane reagowanie na transgraniczne zagrożenia dla zdrowia, takie jak pandemie i oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe; zaleca, aby w celu zwiększenia zaufania i zdolności w zakresie gotowości na wypadek sytuacji wyjątkowej, reagowania na pandemie i transgranicznego nadzoru epidemiologicznego nawiązać między organami i instytucjami zdrowia publicznego UE i Zjednoczonego Królestwa formalny i regularny dialog;

114. z zadowoleniem odnotowuje niedawne przyjęcie wspólnego porozumienia dotyczącego odnowionego programu działań na rzecz współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, w ramach którego Komisja i Zjednoczone Królestwo zbadają możliwość wymiany informacji i współpracy w zakresie bezpieczeństwa

---

38 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/24/oj).

zdrowotnego, w tym wykrywania pojawiających się zagrożeń dla zdrowia, gotowości i reagowania na nie, w celu zapobiegania przyszłym pandemiom i kryzysom zdrowotnym oraz łagodzenia ich skutków, w tym w ramach postanowień umowy o handlu i współpracy w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego służących maksymalizacji współpracy w tej dziedzinie;

115. wzywa Komisję, aby zgodnie z postanowieniami umowy o handlu i współpracy zawieszała współpracę w przypadkach, gdy brytyjskie normy regulacyjne dotyczące jakości leków, nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii lub produkcji nie będą już uznawane za równoważne z normami UE, jak określono w dyrektywie 2001/83/WE;

116. zwraca uwagę na nieuregulowaną sytuację dotyczącą umowy najmu dawnej siedziby Europejskiej Agencji Leków w Londynie po jej przeprowadzce do Amsterdamu i apeluje o poruszenie tej kwestii ze Zjednoczonym Królestwem;

Łańcuchy dostaw

117. zwraca uwagę na coraz większą złożoność transgranicznych łańcuchów dostaw leków po brexicie, w szczególności produktów, które wcześniej były swobodnie przewożone między UE a Zjednoczonym Królestwem; ubolewa, że kontrole celne i procesy regulacyjne spowodowały opóźnienia, niedobory i wzrost kosztów, które wpłynęły na dostępność leków w Zjednoczonym Królestwie, w szczególności w Irlandii Północnej, i w mniejszych państwach członkowskich, które w przeszłości korzystały z łańcuchów dostaw ze Zjednoczonego Królestwa, takich jak Malta, Cypr i Irlandia;

118. podkreśla, że ewentualne przedłużenie okresu stosowania odstępstw od niektórych obowiązków dotyczących określonych produktów leczniczych stosowanych u ludzi udostępnionych w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, a także Cypru, Irlandii i Malty, ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2022/642[39] zmieniającej dyrektywy 2001/20/WE i 2001/83/WE, musi opierać się na dowodach stałej potrzeby i ryzyka szkody dla pacjenta w zainteresowanych państwach członkowskich, a nie być podyktowane wygodą administracyjną;

119. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby zbadały możliwe mechanizmy współpracy, takie jak umowa o wzajemnym uznawaniu dobrej praktyki wytwarzania w oparciu o równoważne normy, aby zapewnić stały dostęp szczególnie do leków o krytycznym znaczeniu, przeciwdziałać niedoborom oraz usunąć bariery związane z badaniami serii, udostępnianiem danych dotyczących nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii oraz logistyką dostaw w celu

---

[39] Dz.U. L 118 z 20.4.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/642/oj.

zminimalizowania zakłóceń w opiece nad pacjentami i zapewnienia ich bezpieczeństwa;

Współpraca międzynarodowa i rozwój

120. podkreśla, że obie strony muszą wspólnie zwiększyć zaangażowanie i zacieśnić współpracę w zakresie globalnego zarządzania zdrowiem i międzynarodowych programów rozwojowych, w tym w ramach Światowej Organizacji Zdrowia; podkreśla znaczenie koordynacji działań w tym zakresie, umożliwiającej silniejszą, bardziej sprawiedliwą i skuteczną międzynarodową reakcję na transgraniczne sytuacje zagrożenia zdrowia;

Ochrona konsumentów

121. podkreśla, że konsumenci w UE i Zjednoczonym Królestwie są narażeni na szereg zagrożeń związanych z niebezpiecznymi i nielegalnymi produktami, a także z manipulacyjnymi technikami sprzedaży przez internet; zwraca zatem uwagę na wyzwania handlu elektronicznego, na które narażeni są konsumenci; uważa, że ściślejsza współpraca i wymiana istotnych informacji między organami egzekwowania praw konsumentów w UE i Zjednoczonym Królestwie ma zasadnicze znaczenie dla sprostania tym wyzwaniom;

122. podkreśla, że współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem musi zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów, ze szczególnym naciskiem na bezpieczeństwo produktów, handel elektroniczny i transgraniczne usługi cyfrowe; apeluje o zacieśnienie współpracy w celu zwalczania obecności niebezpiecznych produktów i nieuczciwych praktyk handlowych; podkreśla potrzebę konwergencji regulacyjnej w dziedzinie bezpieczeństwa produktów i praw konsumentów w świecie cyfrowym w celu zapewnienia spójnego i wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a tym samym budowania zaufania konsumentów do handlu transgranicznego; domaga się, aby w tej współpracy UE i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się do dialogu i wymiany informacji w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, włącznie z bezpieczeństwem produktów, cyfrowymi prawami konsumentów i nieuczciwymi praktykami handlowymi; podkreśla, że UE i Zjednoczone Królestwo muszą współpracować, aby przeciwdziałać rozbieżnościom regulacyjnym, które wpływałyby negatywnie na zaufanie konsumentów lub handel transgraniczny;

123. ubolewa, że umowa o handlu i współpracy nie zawiera postanowień o współpracy w dziedzinie egzekwowania przepisów dotyczących ochrony konsumentów, i wzywa Komisję do szukania możliwości zawarcia porozumienia między unijną siecią współpracy w zakresie ochrony konsumenta a organem ds. konkurencji i rynków Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że takie rozwiązanie pozwoliłoby organom interweniować skuteczniej dzięki wymianie

informacji dochodzeniowych i poszukiwaniu możliwości wspólnych działań; zaznacza, że taką współpracę należy rozważyć zgodnie z rozporządzeniem w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów[40], ponieważ umożliwia ono współpracę z państwami spoza UE w celu ochrony interesów konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie o wznowieniu dyskusji na temat regularnej wymiany informacji między unijnym systemem Safety Gate a brytyjską bazą danych nadzoru rynku i bezpieczeństwa produktów, zgodnie z art. 96 ust. 4 umowy o handlu i współpracy;

124. wzywa UE, by ułatwiła Zjednoczonemu Królestwu przystąpienie do konwencji z Lugano, tak aby umożliwić wzajemne uznawanie i wykonywanie orzeczeń między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi UE;

125. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie administracyjne podpisane 30 kwietnia 2024 r. przez Komisję i OFCOM, organ regulacyjny Zjednoczonego Królestwa ds. radiofonii i telewizji, usług telekomunikacyjnych i usług pocztowych, mające na celu kontrolę tego, jak duże platformy internetowe oceniają ryzyko i jak nim zarządzają, w tym w kontekście ochrony nieletnich, projektowania odpowiedniego do wieku i przejrzystości platformy; wyraża nadzieję, że oznacza to początek ściślejszej współpracy w rozwiązywaniu tych i innych wspólnych wyzwań;

Energia

126. w kontekście rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz w kontekście niestabilnych światowych rynków energii podkreśla znaczenie wzmocnienia współpracy w dziedzinie energii i bezpieczeństwa dostaw między UE a Zjednoczonym Królestwem; zachęca UE i Zjednoczone Królestwo do współpracy w celu zakończenia zależności energetycznej od Rosji przez jak najszybsze wstrzymanie importu wszystkich rosyjskich paliw kopalnych, w tym ropy naftowej, gazu, skroplonego gazu ziemnego (LNG), paliw jądrowych, a także innych materiałów jądrowych; zauważa, że zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo nieustannie czynią postępy w realizacji wspólnego celu, jakim jest zakończenie wszelkich powiązań energetycznych z Rosją; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w ramach umowy o handlu i współpracy nowej grupy roboczej UE–Zjednoczone Królestwo ds. bezpieczeństwa dostaw, zgodnie z zaleceniem Rady Partnerstwa z 17 marca 2024 r., następnie wdrożonym przez Specjalny Komitet ds. Energii; wyraża nadzieję, że nowa grupa robocza UE–Zjednoczone Królestwo

---

40 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

ds. bezpieczeństwa dostaw będzie mogła regularnie spotykać się i opracowywać konkretne rozwiązania i wspólne działania w tym kluczowym obszarze współpracy dwustronnej;

127. podkreśla znaczenie integracji rynków energii UE i Zjednoczonego Królestwa, która może poprawić bezpieczeństwo dostaw, pobudzić produkcję czystej energii i obniżyć koszty energii dla obu stron; uważa, że wysoki poziom fizycznej zdolności połączeń międzysystemowych należy uzupełnić bardziej zintegrowanymi hurtowymi rynkami energii, które mogą poprawić bezpieczeństwo energetyczne i ułatwić handel energią między UE a Zjednoczonym Królestwem; stwierdza, że pomimo ściślejszej współpracy między organami regulacyjnymi a operatorami systemów przesyłowych poczyniono niewielkie postępy w opracowywaniu nowych uzgodnień dotyczących obrotu energią elektryczną przewidzianych w art. 312 umowy o handlu i współpracy; przypomina, że Zjednoczone Królestwo nie korzysta już z narzędzi jednolitego rynku europejskiego na potrzeby łączenia rynków dla handlu energią elektryczną, takich jak unijny mechanizm jednolitego łączenia rynków dnia następnego, co prowadzi do nieefektywnego handlu połączeniami międzysystemowymi, co z kolei zwiększa koszty hurtowe i ostatecznie przekłada się na wyższe rachunki konsumentów, a także utrudnia inwestycje w wielofunkcyjne połączenia międzysystemowe;

128. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zobowiązanie UE i Zjednoczonego Królestwa oraz porozumienie polityczne w celu ciągłego rozszerzania współpracy energetycznej między UE a Zjednoczonym Królestwem, a także zbadania parametrów potencjalnego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w wewnętrznym rynku energii elektrycznej, w tym dynamicznego dostosowania i udziału w kosztach związanych z tym obszarem polityki, zgodnie ze wspólnym porumienieniem między UE a Zjednoczonym Królestwem; apeluje o natychmiastowe rozpoczęcie negocjacji w sprawie dostosowania rynku i o ich terminowe zakończenie, a także podkreśla potrzebę szybkich i zdecydowanych postępów; podkreśla, że takie uczestnictwo obniżyłoby ceny energii i przyniosłoby korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom; zwraca uwagę, że takie porozumienie musiałoby zostać zawarte przed wygaśnięciem obecnych ustaleń; zaznacza, że zwłaszcza w świetle zmieniającego się kontekstu geopolitycznego i niepewności w handlu światowym, w oczywistym obopólnym interesie leży współpraca w dziedzinie czystej energii na Morzu Północnym, powiązanie odpowiednich systemów handlu uprawnieniami do emisji UE i Zjednoczonego Królestwa w celu uniknięcia tarć wynikających z ich odpowiednich mechanizmów CBAM, udoskonalenie uzgodnień dotyczących obrotu energią elektryczną oraz ściślejsza koordynacja planowania infrastruktury, co przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i konkurencyjności przemysłowej w całej Europie; wzywa obie strony do ścisłej współpracy, aby

zapewnić, że wykonalne ramy zostaną ustalone w odpowiednim czasie, tak aby ograniczyć niepewność prawną; apeluje o podjęcie konkretnych wspólnych starań przez UE i Zjednoczone Królestwo na rzecz ściślejszej współpracy w zakresie energii jądrowej, niskoemisyjnego i przystępnego cenowo źródła energii elektrycznej, niezbędnego do osiągnięcia neutralności klimatycznej i utrzymania konkurencyjności europejskiego przemysłu; przypomina, że zorganizowana współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem w obszarach takich jak elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe i infrastruktura energii z morskich źródeł odnawialnych może krzyżować się z unijnymi programami finansowania, w tym inicjatywami regionalnymi i energetycznymi; podkreśla, że udział Zjednoczonego Królestwa w takich ramach wymaga odpowiedniego zarządzania, zgodności z przepisami UE oraz odpowiednich wkładów finansowych odzwierciedlających inwestycje UE; wzywa Komisję do udzielenia Parlamentowi pełnych informacji na temat wkładów finansowych, które Zjednoczone Królestwo ma przekazać w tych obszarach;

129. z zadowoleniem przyjmuje wspólne stanowisko Komisji i Zjednoczonego Królestwa wyrażone na niedawnym szczycie UE–Zjednoczone Królestwo, zgodnie z którym powiązanie rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla pomogłoby rozwiązać problemy związane z handlem i równymi warunkami działania, zgodnie z art. 392 ust. 6 umowy o handlu i współpracy, a także zwolniłoby przedsiębiorstwa z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie z mechanizmu CBAM, ograniczyłoby tarcia w handlu i sprzyjało dostosowaniu w zakresie ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, wzmacniając tym samym wspólne cele w zakresie dekarbonizacji i przyczyniając się do osiągnięcia celów neutralności klimatycznej;

130. zauważa, że funkcjonowanie różnych mechanizmów CBAM w UE i Zjednoczonym Królestwie może w przyszłości prowadzić do dodatkowych niepożądanych kosztów transgranicznego handlu energią elektryczną ze źródeł odnawialnych, co będzie miało negatywny wpływ na przemysł i gospodarstwa domowe oraz będzie stanowiło szczególne zagrożenie dla integralności jednolitego rynku energii elektrycznej w Irlandii; uważa, że najskuteczniejszym i najprostszym rozwiązaniem byłoby bezpośrednie powiązanie Zjednoczonego Królestwa z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS), zgodnie z propozycją zawartą we wspólnym porozumieniu; utrzymuje, że pełne powiązanie z ETS pozwoli uniknąć niepożądanych kosztów i usunie zbędne bariery polityczne utrudniające współpracę, zwłaszcza na Morzu Północnym; apeluje jednak o podjęcie środków tymczasowych – jeśli to konieczne, aby zapewnić, że mechanizmy CBAM UE i Zjednoczonego Królestwa nie będą nakładać żadnych dodatkowych obciążeń na transgraniczny handel energią elektryczną od 2026 r., kiedy to negocjacje w sprawie udziału w rynku energii elektrycznej i powiązań z ETS mogą nadal

być w toku; podkreśla, że wszelkiemu udziałowi Zjednoczonego Królestwa w mechanizmach lub systemach związanych z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji musi towarzyszyć sprawiedliwy i proporcjonalny wkład finansowy pokrywający ponoszone przez UE koszty administracyjne i programowe; podkreśla, że we wszelkich przyszłych ustaleniach należy w pełni chronić interesy finansowe i klimatyczne UE;

131. podkreśla znaczenie ustanowienia wspólnych zasad dotyczących morskiej energii odnawialnej i infrastruktury rurociągowej w regionie Morza Północnego w celu ułatwienia umów handlowych między UE a Zjednoczonym Królestwem; apeluje o dalszą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem na rzecz międzynarodowych wysiłków w dziedzinie energii w związku z konferencją ONZ w sprawie zmiany klimatu;

132. odnotowuje potwierdzone wspólne międzynarodowe zobowiązanie do realizacji Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju oraz porozumienia paryskiego; ponownie podkreśla potrzebę, aby UE i Zjednoczone Królestwo kontynuowały współpracę na międzynarodowych konferencjach klimatycznych, w tym w nadchodzącej COP30, by wykorzystać osiągnięte postępy oraz przewodzić dalszym globalnym działaniom na rzecz promowania energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej i redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym;

133. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obie strony utrzymują porównywalne ambicje w zakresie efektywności energetycznej i promowania odnawialnych źródeł energii do 2030 r., a ich ostatecznym wspólnym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r.; gratuluje Zjednoczonemu Królestwu osiągnięcia celu wycofania energii elektrycznej z węgla z dniem 1 października 2024 r., które dokonało tego jako pierwsze państwo grupy G-7 i pierwszy zaawansowany, uprzemysłowiony kraj; podkreśla znaczenie klauzuli o nieobniżaniu poziomu ochrony środowiska zawartej w umowie o handlu i współpracy, od której to klauzuli żadna ze stron nie może odstąpić bez narażania na szwank całej umowy;

134. pozytywnie ocenia gotowość obu stron do rozważenia ściślejszej współpracy regulacyjnej i technologicznej w zakresie czystych technologii, takich jak wychwytywanie, utylizacja i składowanie dwutlenku węgla, a także energii odnawialnych, w tym morskiej energii wiatrowej, wodoru, biometanu i zrównoważonych biopaliw; zauważa jednak, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o opuszczeniu jednolitego rynku UE stanowi nieuniknione wyzwanie dla formatu dwustronnej współpracy w dziedzinie energii i ogranicza jej zakres; wzywa obie strony do znalezienia nowych sposobów poprawy jakości i zacieśnienia współpracy dwustronnej na rzecz czystych i odnawialnych technologii energetycznych;

135. podkreśla znaczenie skoordynowanego planowania i konwergencji procedur wydawania pozwoleń między UE a Zjednoczonym Królestwem w celu zapewnienia rozwoju odnawialnych źródeł energii, a w szczególności morskiej energii wiatrowej, infrastruktury elektroenergetycznej i składowania CO2, a także hybrydowych projektów energetycznych na Morzu Północnym; uważa, że obie strony muszą ściśle współpracować, aby przekształcić Morze Północne w ekologiczne centrum energetyczne, które może również przyczynić się do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw, między innymi dzięki wysokim poziomom produkcji morskiej energii wiatrowej, zgodnie z niewiążącym celem UE, jakim jest osiągnięcie 360 GW zainstalowanej mocy wytwórczej energii morskiej do 2050 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zacieśniły współpracę regionalną ze Zjednoczonym Królestwem w zakresie planowania sieci przesyłowej energii morskiej i rozwoju krytycznej infrastruktury energetycznej, a także współpracę z krajami sąsiadującymi w odniesieniu do wszystkich basenów morskich, aby zwiększyć odporność systemu oraz zmniejszyć prawdopodobieństwo zakłóceń w funkcjonowaniu infrastruktury i awarii dostaw energii;

136. przypomina, że pełne wykorzystanie morskich zasobów energetycznych będzie wymagało bardzo znacznych inwestycji w sieci energetyczne i zdolność połączeń międzysystemowych; podkreśla ponadto, że należy stworzyć sieć oczkową, w tym hybrydowe połączenia międzysystemowe i odpowiednie mechanizmy podziału kosztów; uważa, że rozwój infrastruktury elektroenergetycznej w celu wykorzystania potencjału morskiej energii wiatrowej jest wspólnym priorytetem dla UE i Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że wykorzystanie wspólnych odnawialnych źródeł energii może przynieść obopólne korzyści dla UE i Zjednoczonego Królestwa oraz obniżyć koszty transformacji w kierunku czystej energii dla obu stron;

137. z zadowoleniem przyjmuje aktywny udział Zjednoczonego Królestwa we współpracy w dziedzinie energetyki na Morzu Północnym w oparciu o protokół ustaleń podpisany w grudniu 2022 r.; utrzymuje, że udział Zjednoczonego Królestwa we współpracy w dziedzinie energetyki na Morzu Północnym powinien ostatecznie prowadzić do realnych wspólnych projektów zgodnych ze wspólnym celem, jakim jest rozwój Morza Północnego jako europejskiej zielonej elektrowni, zgodnie z oświadczeniem z Ostendy, które Zjednoczone Królestwo podpisało 24 kwietnia 2023 r.;

138. zauważa, że pod koniec 2024 r. Specjalny Komitet ds. Energii przyjął zarówno zalecenie, jak i plan działania dotyczący handlu energią elektryczną, w którym zwrócił się zarówno do UE, jak i do Zjednoczonego Królestwa o zintensyfikowanie prac technicznych niezbędnych do wdrożenia nowych ustaleń handlowych między obiema stronami, w tym etapu walidacji koncepcji wieloregionalnego luźnego łączenia wolumenów (MRLVC), proponowanego modelu

handlu określonego w załączniku 29 do umowy o handlu i współpracy;

139. odnotowuje umowę między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratomem) a Zjednoczonym Królestwem, zawartą w 21 grudnia 2020 r. w ramach umowy o handlu i współpracy, która obejmuje współpracę w zakresie bezpiecznego i pokojowego wykorzystania energii jądrowej i opiera się na zobowiązaniach obu stron do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych; podkreśla wzajemne korzyści płynące ze współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie cywilnego wykorzystania energii jądrowej w obszarach takich jak reaktory nowej generacji, gospodarowanie odpadami, małe reaktory modułowe, normy bezpieczeństwa i zdrowia, odporność łańcucha dostaw i technologie syntezy jądrowej, w tym przez badania naukowe, zastosowania medyczne, mobilność naukowców zajmujących się energią jądrową oraz – w stosownych przypadkach – dostęp do wspólnej infrastruktury naukowej;

140. przypomina, jak ważne jest, by utrzymać wysokie normy środowiskowe i normy pracy w projektach dotyczących energii; podkreśla potrzebę współpracy regulacyjnej w celu zapewnienia, aby inicjatywy energetyczne wspierały pozytywną konwergencję w zakresie praw pracowniczych, zdrowia i bezpieczeństwa oraz ochrony środowiska;

Transport

Uwagi ogólne

141. z zadowoleniem przyjmuje sprawne wdrożenie umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie transportu oraz skuteczne egzekwowanie wzajemnie przyznanych praw w tym zakresie, a także utrzymanie skutecznych połączeń transportowych od czasu jej tymczasowego wejścia w życie w styczniu 2021 r.;

142. wzywa Komisję do dalszego nadzoru nad wdrażaniem umowy o handlu i współpracy oraz do zacieśnienia współpracy w celu dalszej integracji rynków UE i Zjednoczonego Królestwa, ułatwienia płynnej mobilności transgranicznej i integracji infrastruktury oraz osiągnięcia wzajemnych celów w dziedzinie klimatu i transportu, przy pełnym poszanowaniu ram umowy o handlu i współpracy, w oparciu o zasadę wzajemności i przy zachowaniu równych warunków działania;

143. wyraża zaniepokojenie zwiększającymi się możliwościami rozbieżności regulacyjnych między UE a Zjednoczonym Królestwem, które mogłyby stworzyć bariery dla sprawnych operacji transportowych i zmniejszyć korzyści płynące z sieci połączeń; podkreśla w szczególności, że należy prowadzić dalszą współpracę nad przyszłymi aktualizacjami przepisów dotyczących praw

pasażerów, które mogłyby doprowadzić do asymetrii w progach odszkodowań za opóźnienia i ochronie w przypadku podróży multimodalnych, stwarzając ryzyko dezorientacji konsumentów i podważając zaufanie do usług transgranicznych;

144. wzywa Komisję i Zjednoczone Królestwo do ustanowienia wspólnego mechanizmu wczesnego ostrzegania o zakłóceniach w transporcie w celu zapewnienia natychmiastowej wymiany informacji na temat incydentów mających wpływ na korytarze transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T);

145. uznaje korzyści dla bezpieczeństwa płynące z europejskiego systemu wjazdu/wyjazdu (EES), ale ostrzega przed potencjalnymi zakłóceniami w transporcie podczas jego wprowadzania w 2025 r.; wzywa do uznania za priorytet szybkiego wdrożenia i zapewnienia gotowości infrastruktury w portach lotniczych i w portach morskich takich jak Dover i Calais, a także do prowadzenia kampanii uświadamiających pasażerów w celu zapobiegania zatorom komunikacyjnym na granicach; zwraca uwagę, że od 2 kwietnia 2025 r. obywatele UE są zobowiązani do uzyskania elektronicznego zezwolenia na wjazd (ETA), którego koszt wynosi około 19 EUR, w celu wjazdu do Zjednoczonego Królestwa na pobyt krótkoterminowy, co oznacza wprowadzenie nowego wymogu administracyjnego dotyczącego podróży przez kanał La Manche;

146. zaleca ścisłą współpracę między stronami w dziedzinie kształcenia, szkolenia zawodowego i uznawania kwalifikacji pracowników sektora transportu w celu zwalczania niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej dla przedsiębiorstw i wspierania mobilności pracowników zgodnie z unijnymi normami społecznymi i normami bezpieczeństwa;

147. podkreśla znaczenie bezpiecznego i skutecznego transportu towarowego między UE a Zjednoczonym Królestwem; przypomina w związku z tym, że kierowcy pojazdów ciężarowych stoją w obliczu coraz większych wyzwań, w tym ze strony nielegalnych imigrantów, którzy próbują ukryć się w ich pojazdach, aby nielegalnie przekroczyć granicę, oraz że niektórzy kierowcy pojazdów ciężarowych zostali brutalnie zaatakowani w pobliżu portu w Calais; podkreśla, że unijne firmy transportowe i kierowcy pojazdów ciężarowych nie mogą ponosić kosztów ani konsekwencji zaniedbań w dziedzinie bezpieczeństwa ze strony właściwych służb granicznych;

Lotnictwo

148. z zadowoleniem odnotowuje sprawną transformację w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego, przy dobrej współpracy i podziale odpowiedzialności między Agencją UE ds. Bezpieczeństwa Lotniczego a Urzędem Lotnictwa Cywilnego Zjednoczonego Królestwa, w szczególności w zakresie zatwierdzania wniosków o

certyfikację wydanych przez każdy z organów;

149. z zadowoleniem przyjmuje podpisane dotychczas umowy dwustronne w sprawie towarowych i pasażerskich przewozów lotniczych, które gwarantują ciągłe i niezakłócone połączenia lotnicze między UE a Zjednoczonym Królestwem;

150. z zadowoleniem przyjmuje toczące się na forum Specjalnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego dyskusje na temat wpływu lotnictwa na klimat innego niż wpływ wynikający z emisji CO_2 i wzywa do stałej koordynacji badań, monitorowania i sprawozdawczości, aby uniknąć przyszłych rozbieżności w prawodawstwie;

151. z zadowoleniem przyjmuje rolę Specjalnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego w informowaniu obu stron o wysiłkach na rzecz uregulowania zrównoważonych paliw alternatywnych dla lotnictwa i zachęcania do ich stosowania oraz zaleca dostosowanie inicjatyw w celu osiągnięcia jak największych korzyści dla zrównoważonego rozwoju, promowania innowacji i wspierania konkurencyjności sektora lotnictwa;

152. odnotowuje trwającą między UE a Zjednoczonym Królestwem debatę na temat przepisów dotyczących leasingu z załogą, ponieważ Zjednoczone Królestwo musi teraz przestrzegać dodatkowych ograniczeń mających zastosowanie do państw spoza UE, oraz zwraca uwagę na żądania Zjednoczonego Królestwa dotyczące usprawnienia procedur w następstwie brexitu, by sprostać wysokiemu popytowi sezonowemu;

153. podkreśla jednak, że żądania te należy rozpatrywać w kontekście obecnych wniosków o pilne wyjaśnienie przepisów i praktyk w zakresie leasingu z załogą wewnątrz UE i poza nią, w tym w odniesieniu do nadzoru i egzekwowania przepisów, a także większej efektywności przewozów lotniczych;

154. zaleca zatem, aby Komisja zaproponowała współprawodawcom przegląd rozporządzenia w sprawie przewozów lotniczych[41], ustanawiając jasne zasady, mechanizmy nadzoru i przepisy wykonawcze dotyczące wewnątrzunijnego i pozaunijnego leasingu z załogą, aby zaradzić wszelkim problemom mogącym wystąpić w kontekście umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, zamiast wprowadzania wytycznych dotyczących kwestii, co do których współprawodawcy nie podjęli jeszcze decyzji;

155. zwraca uwagę, że szereg lokalnych i regionalnych portów lotniczych

---

41 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

w Unii Europejskiej obsługuje wiele połączeń do Zjednoczonego Królestwa; Podkreśla, że należy zapewnić dostępność tego rodzaju lotów, z których korzystają obywatele UE mieszkający i pracujący w Zjednoczonym Królestwie, ale także obywatele Zjednoczonego Królestwa przylatujący do Europy w celach turystycznych;

156. uznaje, że ciągły wzrost ruchu lotniczego i rosnąca presja na globalny system zarządzania ruchem lotniczym wymagają ściślejszej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, aby dążyć do optymalnej skuteczności działania, wydajności i zarządzania przestrzenią powietrzną; z zadowoleniem przyjmuje stałą koordynację działań Zjednoczonego Królestwa z Eurocontrol i zachęca do zbadania dalszych możliwości korzystnej dla obu stron współpracy w tej dziedzinie;

Transport drogowy

157. podkreśla znaczenie połączenia Zjednoczonego Królestwa z europejskimi rejestrami przedsiębiorców transportu drogowego (ERRU) i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie obu stron do przyspieszenia wymiany danych między krajowymi rejestrami elektronicznymi na temat (poważnych) naruszeń przepisów dotyczących transportu drogowego, co przyczyni się do skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących transportu drogowego określonych w umowie o handlu i współpracy; wzywa obie strony do pracy nad umową dwustronną w celu dalszego ułatwienia transgranicznej wymiany informacji zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/3237[42], aby poprawić bezpieczeństwo ruchu drogowego przy jednoczesnym zabezpieczeniu wymogów ochrony danych kierowców;

158. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o stosowaniu inteligentnych tachografów (wersja 2) w nowo zarejestrowanych pojazdach w UE i Zjednoczonym Królestwie, aby zapewnić stały wysoki poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego i równe warunki działania na obu terytoriach w transporcie drogowym towarów;

Transport morski

159. odnotowuje zaniepokojenie potencjalnymi przesunięciami szlaków żeglugowych i działalności żeglugowej do portów Zjednoczonego Królestwa w celu uniknięcia kosztów emisji z transportu morskiego w ramach EU ETS i wzywa Komisję do ścisłego monitorowania działalności portowej w portach Zjednoczonego Królestwa; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wspólne porozumienie

---

42 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3237 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2015/413 w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz.U. L, 2024/3237, 30.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3237/oj).

osiągnięte na szczycie Zjednoczone Królestwo–UE w sprawie ustanowienia funkcjonującego powiązania między unijnymi i brytyjskimi systemami ETS, które powinny obejmować krajowy i międzynarodowy transport morski i lotniczy, a jednocześnie podkreśla, że ważne jest dostosowanie ram ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych i monitorowania emisji dwutlenku węgla w dążeniu do utrzymania ambitnych celów środowiskowych, zapewnienia równych warunków działania oraz zapobiegania ucieczce emisji i zakłóceniom konkurencyjności portów, a także dla ochrony unijnych pracowników i przedsiębiorstw portowych;

160. popiera decyzję wykonawczą Komisji[43] z dnia 11 października 2022 r. w sprawie uznania brytyjskiego systemu szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/993[44], po ustaleniu, że wszystkie wymogi dotyczące wyszkolenia marynarzy i wydawania im świadectw określone w Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht zostały spełnione;

Transport kolejowy

161. zwraca uwagę, że transport kolejowy pozostaje wyłączony z zakresu umowy o handlu i współpracy, co odzwierciedla zależność UE i Zjednoczonego Królestwa od umów dwustronnych; z zadowoleniem przyjmuje jednak postępy związane z licencjami przedsiębiorstw kolejowych i certyfikacją bezpieczeństwa;

162. przypomina o strategicznym znaczeniu tunelu pod kanałem La Manche jako kluczowego połączenia infrastrukturalnego między Zjednoczonym Królestwem a UE; odnotowuje z zaniepokojeniem, że pomimo dwustronnych postępów wielkość kolejowych przewozów towarowych i pasażerskich przez tunel pod kanałem La Manche pozostaje znacznie poniżej początkowych prognoz ze względu na wysokie koszty, bariery regulacyjne wpływające zarówno na usługi towarowe, jak i pasażerskie, oraz ograniczenia zdolności przepustowej infrastruktury w odniesieniu do dalszych podróży w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ znaczna część brytyjskiej sieci kolejowej nie jest dostosowana do standardowych europejskich kontenerów i wagonów towarowych;

---

43 Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/1973 z dnia 11 października 2022 r. w sprawie uznania Zjednoczonego Królestwa na podstawie dyrektywy (UE) 2022/993 w odniesieniu do systemu szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw (Dz.U. L 270 z 18.10.2022, s. 99, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/1973/oj).

44 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/993 z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz.U. L 169 z 27.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/993/oj).

Rybołówstwo

Wykonanie rozdziału „Rybołówstwo” umowy o handlu i współpracy

163. przyjmuje do wiadomości sprawozdania Komisji z wdrażania umowy o handlu i współpracy za 2023 i 2024 rok, a w szczególności punkty dotyczące rozdziału „Rybołówstwo”;

164. cieszy się z lepszej współpracy między stronami przy corocznych negocjacjach w sprawie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), które doprowadziły do osiągnięcia w latach 2023 i 2024 porozumienia, które pozwoliło uniknąć stosowania tymczasowych TAC i zapewniło tym samym sektorowi rybołówstwa jasny ogląd i przewidywalność w odniesieniu do możliwości połowowych w kolejnym roku;

165. ubolewa nad brakiem stabilności międzynarodowych stosunków w dziedzinie rybołówstwa z państwami nadbrzeżnymi, który wynika z brexitu i utrudnia osiągnięcie równowagi przy podziale i wymianie uprawnień do połowów; z zaniepokojeniem zauważa, że niektóre państwa nadbrzeżne wykorzystują tę niestabilność, próbując jednostronnie i nierówno zwiększyć swoje uprawnienia do połowów na niekorzyść państw z UE; przypomina o znaczeniu przestrzegania historycznych uprawnień połowowych; wzywa do zacieśnienia współpracy między UE a państwami nadbrzeżnymi w celu osiągnięcia zrównoważonego zarządzania wspólnymi stadami ryb, większej stabilności i przewidywalności kwot połowowych, w szczególności w kontekście corocznych konsultacji i uzgodnień trójstronnych;

166. przypomina, że Zjednoczone Królestwo wprowadziło system licencji połowowych dla statków unijnych, które chciałyby uzyskać dostęp do jego wód; zauważa, że system ten znacznie opóźnia skuteczne wdrożenie umowy o handlu i współpracy, gdyż strona brytyjska dodała wiele warunków wstępnych przyznania takich licencji, co odbiło negatywnie w szczególności na statkach o długości poniżej 12 metrów, które od lat prowadziły połowy na brytyjskich wodach terytorialnych, lecz miały trudności z udowodnieniem swojej obecności na wodach Zjednoczonego Królestwa; głęboko ubolewa, że sytuacja ta spowodowała, że wiele małych statków nie otrzymuje licencji, co zmusza je do przeniesienia się na inne obszary lub zaprzestania działalności, a tym samym doprowadziło do pogorszenia sytuacji i negatywnych skutków wynikających z innych dodatkowych kosztów i obciążeń biurokratycznych związanych z brexitem; ubolewa ponadto, że umowa o handlu i współpracy uchyliła traktat z Zatoki Granville, który przed brexitem regulował połowy na wodach Jersey; przypomina też, że kwestia ogólnego pułapu dla licencji wydawanych przez Jersey nadal nie została w pełni rozwiązana, co stawia niektórych rybaków w bardzo niepewnej sytuacji, jeśli chodzi o połowy na wodach terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej;

167. przypomina, że zgodnie z art. 496 umowy o handlu i współpracy o środkach zarządzania i środkach technicznych, które mogą mieć wpływ na statki drugiej strony, należy ją informować z odpowiednim wyprzedzeniem, aby umożliwić jej przedstawienie uwag lub zwrócenie się o wyjaśnienia; podkreśla, że takie środki muszą być proporcjonalne, niedyskryminacyjne i oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych oraz muszą uwzględniać długoterminowe zrównoważenie środowiskowe, społeczne i gospodarcze; ubolewa, że analizy skutków nie są systematycznie sporządzane w dobrej wierze i przy równym udziale zainteresowanych podmiotów z obu stron;

168. ubolewa, że Zjednoczone Królestwo jednostronnie wdrożyło liczne środki zarządzania rybołówstwem, w szczególności środki techniczne, takie jak zakaz niektórych połowów, wprowadzenie minimalnych rozmiarów połowowych niektórych gatunków, zamknięcie połowów w morskich obszarach chronionych (np. w Ławicy Dogger), czy utworzenie farm wiatrowych, które doprowadziły do drastycznego ograniczenia dostępu statków UE do wód i zasobów rybnych Zjednoczonego Królestwa, w szczególności w strefie 6–12 mil morskich; ubolewa, że środki te, a także środki socjalne, mają większy wpływ na statki unijne niż na statki brytyjskie i wywierają skutki społeczno-gospodarcze dla unijnego sektora rybołówstwa, a w szczególności dla rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym; z zaniepokojeniem odnotowuje, że środki tego typu mogą ostatecznie wykluczyć statki unijne z całych obszarów połowowych, zagrażając unijnym prawom do połowów na wodach brytyjskich;

169. wzywa Komisję do przeprowadzania kompleksowych i systematycznych ocen społecznych, gospodarczych i środowiskowych skutków tych środków, w tym na terytoriach zależnych Korony Brytyjskiej, w celu ustalenia, czy są one proporcjonalne i niedyskryminacyjne, oraz, w stosownych przypadkach, do zdecydowanego reagowania i stosowania mechanizmu rozstrzygania sporów lub środków odwetowych przewidzianych w umowie o handlu i współpracy, w tym środków wyrównawczych, takich jak zawieszenie preferencyjnego traktowania taryfowego produktów rybołówstwa, a także wszelkich innych środków politycznych i dyplomatycznych, którymi dysponuje;

170. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym prawomocne postanowienie sądu arbitrażowego z 28 kwietnia 2025 r. w sporze między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczącym decyzji o zamknięciu połowów dobijaka w wodach angielskich Morza Północnego i w wodach szkockich; zauważa, że w tej konkretnej sprawie są uznał, iż nie doszło do naruszenia zasady niedyskryminacji oraz że środek ten był naukowo uzasadniony; zaznacza, że sąd arbitrażowy stwierdził, że zakaz połowów dobijaków w wodach angielskich jest niezgodny z zasadą proporcjonalności

przewidzianą w umowie o handlu i współpracy oraz że Zjednoczone Królestwo nie wywiązało się z obowiązku udzielenia pełnego dostępu do swoich wód w celu połowów dobijaków; przypomina, że Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane do przyjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do decyzji sądu arbitrażowego; uważa, że postanowienie to stanowi precedens prawny istotny dla ochrony unijnych praw połowowych oraz dla reagowania na podobne środki wprowadzane przez Zjednoczone Królestwo w przyszłości; wzywa Komisję do dalszego ścisłego monitorowania jednostronnych środków przyjmowanych przez Zjednoczone Królestwo, tak aby zapewnić przestrzeganie umowy o handlu i współpracy;

171. wyraża zaniepokojenie, że jednostronne środki wywierają efekt kaskadowy na rentowność gospodarczą i społeczną unijnego sektora rybołówstwa i łańcucha wartości; wyraża ponadto zaniepokojenie faktem, że ograniczenie dostępu do wód Zjednoczonego Królestwa prowadzi do przeniesienia nakładu połowowego na kanał La Manche i Morze Północne, co zwiększa presję zarówno na gatunki objęte TAC, jak i inne gatunki; podkreśla, że zwiększone wykorzystanie wód UE nie tylko negatywnie wpływa na bezpieczeństwo i zarządzanie przestrzenią morską, ale również odbija się na dostępie do zasobów, zwłaszcza w przypadku tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, co podważa społeczne, gospodarcze i środowiskowe zrównoważenie działalności połowowej;

172. wzywa obie strony do szybkiego zajęcia się rosnącą presją w kanale La Manche i na Morzu Północnym poprzez zaproponowanie regionalnego planu zarządzania, tak aby zagwarantować zrównoważoną eksploatację zasobów i wieloletnie zarządzanie rybołówstwem; przypomina w związku z tym Komisji o zasadach wieloletniego planu dla Morza Północnego, które obejmują również te wody, i uważa, że należy je w razie potrzeby dostosować, aby rozwiązać kwestię ewentualnych rozbieżności i zapewnić jasność prawa dla operatorów i państw członkowskich;

Zakończenie okresu dostosowawczego

173. wzywa obie strony do przestrzegania zasady dostępu do wód określonej w art. 500, tak aby zapewnić wzajemnie zadowalającą równowagę między interesami każdej z nich; przypomina, że dostęp do wód, w tym do strefy 6–12 mil morskich, musi być wzajemny i proporcjonalny do TAC lub średnich poziomów połowów drugiej strony; wzywa Komisję do pełnego wdrożenia tego artykułu oraz do opracowania w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa wytycznych, które są niezbędne do ułatwienia jego stosowania w praktyce;

174. podkreśla, że umowa o handlu i współpracy przewiduje klauzulę przeglądową do 2030 r. w celu umocnienia i skodyfikowania jej wdrażania, uwzględniając jednak fakt, że klauzula ta nie może służyć

do ograniczenia dostępu do wód; wzywa w związku z tym Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu zapewnienia ciągłego, przewidywalnego i zwiększonego dostępu do wód w nadchodzących latach;

175. podkreśla znaczenie sprawiedliwej, zrównoważonej umowy w sprawie połowów między UE a Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem odnotowuje porozumienie polityczne zawarte między UE a Zjednoczonym Królestwem 19 maja 2025 r., a w szczególności przedłużenie wzajemnego, stałego i ciągłego dostępu do wód do 30 czerwca 2038 r., które daje stabilność społecznościom rybackim; cieszy się, że rybołówstwo zajmowało istotne miejsce w tych niedawnych negocjacjach; zachęca obie strony do utrzymania pragmatycznego i korzystnego dla obu partnerów podejścia w przyszłych negocjacjach;

176. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa sformalizował porozumienie polityczne; wzywa Komisję do zachowania czujności przy wdrażaniu tej nowej umowy, w tym w odniesieniu do dostępu do strefy 6–12 mil morskich, w szczególności dla francuskich statków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym i rybołówstwem przybrzeżnym; podkreśla konieczność solidnego monitorowania i egzekwowania przepisów w celu utrzymania wspólnych zobowiązań, ochrony ekosystemów morskich i zabezpieczenia źródeł utrzymania unijnych rybaków i osób żyjących w społecznościach nadbrzeżnych;

177. przypomina, że wzajemny i ciągły dostęp do wód i zasobów rybnych należy utrzymać jako zasadniczy element stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem, i dlatego trzeba się nim zająć łącznie z innymi częściami umowy o handlu i współpracy, takimi jak handel, dostęp do jednolitego rynku produktów rybołówstwa i współpraca energetyczna;

178. zauważa, że w umowie o handlu i współpracy przewidziano stopniowe zmniejszenie o 25 % całkowitego unijnego dopuszczalnego połowu na wodach Zjednoczonego Królestwa przez okres dostosowawczy do końca 2026 r.; podkreśla, że zmniejszenie to było ogromnym poświęceniem dla rybaków z UE i miało znaczący wpływ na rybołówstwo w Unii, co doprowadziło do planów wycofania się floty i utraty statków; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po 2026 r. uprawnienia do połowów zostaną utrzymane co najmniej na tym poziomie i nie będą przedmiotem zmian;

179. ubolewa nad brakiem danych lub badań na temat skutków brexitu dla sektora rybołówstwa; wzywa Komisję do pełnej oceny wpływu okresu dostosowawczego na cały łańcuch wartości w sektorze rybołówstwa UE;

180. podkreśla, że umowa o handlu i współpracy przewiduje możliwość

rozważenia opracowania wieloletnich strategii ochrony TAC i stad nieobjętych kwotami oraz zarządzania nimi; zwraca się do obu stron, aby dążyły do większej stabilności i przewidywalności kwot połowowych oraz zagwarantowały branży rybackiej obu stron zrównoważone zarządzanie zasobami Morza Północnego i północno-wschodniego Atlantyku;

Zarządzanie i współpraca w dziedzinie rybołówstwa między Unią a Zjednoczonym Królestwem

181. podkreśla znaczenie ściślejszej i bardziej rygorystycznej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, nie tylko w zakresie zarządzania rybołówstwem i morskimi obszarami chronionymi, ale ogólnie w zakresie planowania przestrzennego obszarów morskich, a także środków technicznych, kontrolnych, celnych i sanitarnych, z udziałem wszystkich organów, w tym Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa; wzywa obie strony do poprawy funkcjonowania i przejrzystości organów zarządzania, tak aby przed ustaleniem środków odbyły się rozmowy w oparciu o solidne podstawy naukowe i parametry społeczno-gospodarcze, a także aby środki te nie były dyskryminujące ani nie utrudniały zainteresowanym podmiotom osiągnięcia przyznanych im kwot;

182. wzywa Komisję, by zwracała szczególną uwagę na przestrzeganie ustalonych warunków i zdecydowanie reagowała w razie ewentualnego dyskryminującego działania Zjednoczonego Królestwa; zachęca również Komisję – w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa – do dostosowania ograniczeń celnych, sanitarnych i kontrolnych przy wyładunku ze statków jednej ze stron na terytorium drugiej strony, na przykład przez wprowadzenie wspólnego planu kontroli między Zjednoczonym Królestwem a poszczególnymi państwami członkowskimi, pod warunkiem udzielenia równoważnych gwarancji dotyczących identyfikowalności produktów żywnościowych pochodzenia morskiego i ich zgodności z normami; podkreśla, że należy zabezpieczyć łańcuchy logistyczne zarówno na potrzeby importu, jak i eksportu, przez usunięcie przeszkód związanych z brakiem kontroli zdrowia i celnych w niektórych portach;

183. wyraża coraz większe zaniepokojenie rosnącą liczbą naruszeń popełnianych przez statki Zjednoczonego Królestwa na wodach UE; apeluje do władz państw członkowskich o zwiększenie zdolności w zakresie nadzoru morskiego, nasilenie kontroli i stosowanie odpowiednich sankcji;

184. wzywa strony do zapewnienia spójności, kompatybilności i interoperacyjności środków kontroli, w tym systemów zdalnego monitorowania elektronicznego i kamer, które wprowadzono, aby uniknąć nadmiernych obciążeń administracyjnych lub finansowych oraz aby środki te nie odbiegały od siebie w sposób nieuzasadniony; przypomina, że obie strony powinny prowadzić ścisły dialog z

przedstawicielami sektora przed przyjęciem tych środków;

185. zauważa, że od czasu wejścia w życie umowy o handlu i współpracy odbyło się dziewięć posiedzeń Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa; ubolewa jednak nad brakiem przejrzystości i rozliczalności tego organu; domaga się, aby członkowie Komisji Rybołówstwa Parlamentu byli zaangażowani w posiedzenia i zapraszani do udziału w nich, aby umożliwić odpowiednią kontrolę, oraz aby jak najszybciej udostępniać protokoły i dokumenty z posiedzeń;

186. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do wzmożenia wysiłków na rzecz promowania ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych, do zacieśnienia współpracy i wymiany dobrych praktyk w celu poprawy selektywności i zmniejszenia negatywnego wpływu niektórych praktyk połowowych, a także do pełnego wdrożenia podejścia ekosystemowego;

187. wzywa obie strony do zacieśnienia współpracy i koordynacji na szczeblu międzynarodowym w ramach regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub z państwami nadbrzeżnymi w zakresie wspólnego zarządzania zasobami rybnymi; podkreśla, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny zacieśnić współpracę w walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami oraz wspierać na wszystkich forach międzynarodowych działania niezbędne do wyeliminowania tych połowów, ze szczególnym uwzględnieniem zaostrzenia przepisów dotyczących przejrzystości i identyfikowalności produktów rybołówstwa z przywozu;

188. przypomina obu stronom o potrzebie ściślejszej współpracy w zakresie planowania przestrzennego obszarów morskich, w szczególności w odniesieniu do konfliktów między projektami morskich farm wiatrowych a celami ochrony lub z sektorem rybołówstwa; apeluje o zrównoważone podejście do wszystkich interesów dotyczących wykorzystania przestrzeni morskiej, które powinno uwzględniać wymiar środowiskowy, gospodarczy i społeczny, zapewniając spójność i sprawiedliwość we wszystkich sektorach;

189. wzywa obie strony do wspólnych wysiłków na rzecz promowania badań naukowych i wymiany najlepszych praktyk w celu identyfikacji i usuwania amunicji z dna morskiego;

190. apeluje do wszystkich stron, aby dopilnowały, by wydawanie statkom UE licencji i upoważnień do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa i terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej odbywało się bez przeszkód administracyjnych, podatkowych lub finansowych;

191. zważywszy na szczególną sytuację Wysp Normandzkich, apeluje do Komisji o ułatwienie współpracy między stronami przez lepsze powiązanie dialogu regionalnego z posiedzeniami czterostronnymi;

wzywa strony do zaangażowania przedstawicieli sektora rybołówstwa, wszystkich zainteresowanych stron oraz władz lokalnych i regionalnych, a także do promowania modelu współzarządzania rybołówstwem;

192. przypomina, że pobrexitową rezerwę dostosowawczą (BAR) utworzono, aby zaradzić gospodarczym, społecznym, terytorialnym i środowiskowym skutkom brexitu; przypomina, że rezerwa ta w wysokości 5,4 mld EUR miała przynieść korzyści sektorowi rybołówstwa, w tym łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu, na który brexit miał nieproporcjonalnie duży wpływ; przypomina, że w rozporządzeniu w sprawie BAR zobowiązano Komisję do poinformowania Parlamentu i Rady o stanie procesu wdrażania do czerwca 2024 r.; ubolewa, że Komisja do tej pory nie przedstawiła żadnych informacji w tej sprawie; domaga się, aby przed końcem 2025 r. Parlament i Rada zostały poinformowane o stanie procesu wdrażania pobrexitowej rezerwy dostosowawczej;

Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego

193. z zadowoleniem przyjmuje ocenę Komisji, zgodnie z którą współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie koordynacji zabezpieczenia społecznego była konstruktywna, w latach 2023–2024 nie stwierdzono żadnych problemów strukturalnych, a obie strony zobowiązały się do rozwiązania wszelkich problemów, które mogą pojawić się przy wdrażaniu Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego do umowy o handlu i współpracy; odnotowuje decyzje Specjalnego Komitetu ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego dotyczące pracowników delegowanych i osób prowadzących działalność na własny rachunek, których celem jest wyjaśnienie niektórych aspektów finansowych; podkreśla znaczenie dynamicznego protokołu, który jest dostosowany do przeglądów przepisów w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego; wzywa do nieustających wysiłków na rzecz uproszczenia procedur, zapewnienia spójnej interpretacji we wszystkich państwach członkowskich i w Zjednoczonym Królestwie oraz zwiększenia dostępu obywateli do systemu zabezpieczenia społecznego poprzez lepsze wytyczne, narzędzia cyfrowe i współpracę administracyjną;

194. zwraca uwagę, że Specjalny Komitet ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego przeprowadził prace techniczne w takich kwestiach jak zmiany w standardowych dokumentach elektronicznych i w dokumentach przenośnych, procedury zwrotu kosztów świadczeń z tytułu choroby oraz transpozycja odpowiednich decyzji unijnej Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego; wzywa komitet do wzmożenia wysiłków i poczynienia wymiernych postępów w dążeniu do usprawnienia procedur, przy zapewnieniu jednolitej interpretacji we wszystkich państwach członkowskich i w Zjednoczonym Królestwie oraz lepszej koordynacji

praw do zabezpieczenia społecznego pracowników mobilnych i transgranicznych;

195. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie pracownikom sezonowym godnych, sprawiedliwych i bezpiecznych warunków pracy, zwłaszcza w kluczowych sektorach, takich jak rolnictwo, turystyka i budownictwo; wzywa Komisję, aby przy realizacji umowy o handlu i współpracy promowała ustanowienie specjalnego mechanizmu mobilności pracowników sezonowych, w tym wspólnych norm dotyczących okresu zatrudnienia, dostępu do zabezpieczenia społecznego i ochrony przed wyzyskiem, z gwarancjami porównywalnymi do tych określonych w dyrektywie 2014/36/UE[45];

196. wzywa Komisję, aby oceniła, czy możliwe jest ustanowienie jednego punktu kontaktowego dla UE i Zjednoczonego Królestwa do celów zgłaszania naruszeń praw pracowniczych, barier w dostępie do świadczeń socjalnych lub kwestii związanych z uznawaniem transgranicznych umów o pracę;

197. odnotowuje znaczenie i wartość unijnego modelu społecznego i wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, aby rozszerzył klauzulę o nieobniżaniu poziomu ochrony na cały dorobek socjalny UE.

Uczestnictwo w programach UE

198. ponownie wyraża pogląd, że część umowy o handlu i współpracy dotycząca udziału Zjednoczonego Królestwa w programach UE, należytego zarządzania finansami i postanowień finansowych stanowi właściwą podstawę uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i pomaga zapewnić ochronę interesów finansowych UE; podkreśla, że potrzebne są przejrzyste ustalenia dotyczące budżetowania i podziału kosztów;

199. z wielkim zadowoleniem odnotowuje, że zgodnie z protokołami I i II do umowy o handlu i współpracy Zjednoczone Królestwo uczestniczy w programie „Horyzont Europa” i w komponencie Copernicus unijnego programu kosmicznego, a także ma dostęp do usług unijnego komponentu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych w ramach unijnego programu kosmicznego; podkreśla, że UE i jej obywatele czerpią korzyści z udziału państw spoza UE w programach unijnych; uważa, że dzięki udziałowi Zjednoczonego Królestwa w programie „Horyzont Europa” nauka i innowacje Zjednoczonego Królestwa stanowią integralną część europejskiego ekosystemu nauki i innowacji; uważa, że uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w przyszłym 10. programie ramowym w zakresie badań naukowych

---

45 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 375, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/36/oj).

(10PR) jest korzystne dla obu stron, a zakres takiego uczestnictwa powinien realizować cel pobudzania wzrostu gospodarczego w UE przez innowacje; uważa zatem, że należy koniecznie zapewnić uczciwą równowagę między wkładem Zjednoczonego Królestwa a korzyściami, jakie z tego tytułu otrzyma;

200. ponownie jednak wyraża zastrzeżenia dotyczące postanowień protokołu I dotyczących brytyjskiego mechanizmu automatycznej korekty w odniesieniu do programu „Horyzont Europa”, które nie zostały uzgodnione w samej umowie o handlu i współpracy; odnotowuje, że brytyjski mechanizm korekty obowiązuje do końca obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF) i jest mniej korzystny niż mechanizm korekty zawarty w umowie o handlu i współpracy;

201. zwraca ponadto uwagę na trudności powodowane przez wysokie opłaty wizowe i dodatkowe koszty opieki zdrowotnej dla naukowców z UE, którzy uczestniczą w programie „Horyzont Europa” i chcą skorzystać z prawa do mobilności, przeprowadzając się do Zjednoczonego Królestwa, oraz apeluje do Zjednoczonego Królestwa o rozwiązanie tego problemu;

202. nadal jest zaniepokojony zmienionym w 2023 r. protokołem stowarzyszeniowym do umowy o handlu i współpracy, w szczególności faktem, że automatyczne obniżenie wkładu Zjednoczonego Królestwa do programu „Horyzont Europa” w przypadku „niższego niż oczekiwano” udziału Zjednoczonego Królestwa w programie doprowadziło do niespójności z postanowieniami umowy o handlu i współpracy, na którą Parlament wyraził zgodę w grudniu 2020 r.; zauważa, że ta zmiana umowy o handlu i współpracy polegająca na przyjęciu protokołu oznaczała, że Parlament nie był w stanie udzielić znaczącej zgody na główną część ogólnej umowy ani sprawować nad nią skutecznej kontroli;

203. podkreśla, że wszelkie umowy międzynarodowe dotyczące włączenia Zjednoczonego Królestwa do programów unijnych powinny w pełni respektować prerogatywę Parlamentu do wyrażania znaczącej zgody zgodnie z jego rezolucją z dnia 8 lutego 2024 r. w sprawie układów o stowarzyszeniu dotyczących udziału państw trzecich w programach Unii[46];

204. apeluje o pełne zaangażowanie Parlamentu we wszelkie negocjacje dotyczące udziału Zjednoczonego Królestwa w 10PR, a także w odniesieniu do wdrażania 10PR w trakcie kolejnych WRF; ma nadzieję, że obie strony będą w stanie uniknąć opóźnień, które charakteryzowały uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w programach „Horyzont Europa” i Copernicus w obecnych WRF, aby zapewnić ciągłość finansowania kluczowych unijnych projektów

---

46 Dz.U. C, C/2024/6341, 7.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6341/oj.

badawczych i innowacyjnych, w których uczestniczą partnerzy ze Zjednoczonego Królestwa;

205. odnotowuje, że w ramach inicjatywy „Wybierz Europę dla nauki” wyraźnie przedstawia się Europejską Radę ds. Badań Naukowych (ERBN) oraz działania „Maria Skłodowska-Curie” (MSCA) jako programy, które mogą pomóc UE przyciągnąć światowe talenty naukowe; zauważa, że Zjednoczone Królestwo może uczestniczyć w obu tych programach, i podkreśla dobre wyniki tego kraju w obu programach; przypomina o wymogu prawnym określonym w art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont 2020”[47], zgodnie z którym zakres stowarzyszenia poszczególnych państw trzecich podlega analizie korzyści dla Unii oraz celowi, jakim jest pobudzanie wzrostu gospodarczego w Unii przez innowacje; uważa, że niedobór talentów jest czynnikiem ograniczającym wzrost gospodarczy UE, zwłaszcza w sektorach zaawansowanych technologii; zwraca się zatem do Komisji o przeprowadzenie szczegółowej oceny korzyści dla Unii wynikających z uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w ERBN i MSCA, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu tego uczestnictwa na zdolność UE do przyciągania talentów naukowych, oraz o przedstawienie tej oceny Parlamentowi, najlepiej równolegle z negocjacjami w sprawie wniosku ustawodawczego dotyczącego 10PR;

206. wyraża zaniepokojenie, że Zjednoczone Królestwo znacznie zwiększyło dopłaty do opieki zdrowotnej i koszty wiz dla naukowców wyjeżdżających do Zjednoczonego Królestwa w ramach finansowania z programu „Horyzont Europa”, co finansowo utrudnia mobilność naukowcom z UE i ich instytucjom partnerskim w Zjednoczonym Królestwie; popiera apel o powrót do poprzednich poziomów opłat i dopłat, przedstawiony przez UE na trzecim posiedzeniu Rady Partnerstwa 16 maja 2024 r.; z zadowoleniem przyjąłby zobowiązanie do dalszego zmniejszenia obciążeń administracyjnych i związanych z nimi kosztów dla naukowców z UE wyjeżdżających do Zjednoczonego Królestwa w ramach programu „Horyzont Europa” oraz 10PR będącego jego następcą;

207. zauważa, że Zjednoczone Królestwo ostatecznie postanowiło nie uczestniczyć w programie badawczo-szkoleniowym Euratomu, Wspólnym Przedsięwzięciu „Fusion for Energy” (F4E) ani projekcie ITER dotyczącym fuzji jądrowej, chociaż jego udział przewidziano we wspólnej deklaracji UE i Zjednoczonego Królestwa o uczestnictwie w unijnych programach, która towarzyszyła umowie o handlu i

---

47 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/695/oj).

współpracy; wyraża zaniepokojenie dalszym członkostwem Rosji w projekcie ITER; apeluje o zachowanie dziedzictwa naukowego wspólnego europejskiego tokamaku, który znajduje się w Culham w Zjednoczonym Królestwie i który od dziesięcioleci jest wizytówką europejskich badań nad syntezą jądrową; podkreśla, że trwająca rozbiórka tego wyjątkowego obiektu niesie ze sobą ryzyko nieodwracalnej utraty infrastruktury naukowej i wiedzy specjalistycznej;

208. ubolewa, że Zjednoczone Królestwo postanowiło nie uczestniczyć w innych programach UE, ani w Euratomie i F4E, jak pierwotnie zakładano we wspólnej deklaracji z grudnia 2020 r.; uważa, że udział Zjednoczonego Królestwa w projekcie ITER musi opierać się na udziale w F4E; ubolewa nad decyzją o zakończeniu funkcjonowania wspólnego europejskiego tokamaku; apeluje do Zjednoczonego Królestwa, aby ponownie rozważyło swoje stanowisko w tych kwestiach;

209. zwraca uwagę na program PEACE PLUS, który jest kontynuacją wcześniejszych inicjatyw współpracy transgranicznej, i podkreśla kluczową rolę tego programu we wspieraniu pokoju, pojednania i dobrobytu społeczno-gospodarczego w Irlandii Północnej i w regionie przygranicznym; zauważa, że program ten jest finansowany ze znacznych wkładów UE i Zjednoczonego Królestwa;

210. z zadowoleniem odnotowuje ustalenie dotyczące współpracy statystycznej podpisane przez Eurostat i Urząd Statystyczny Zjednoczonego Królestwa, umożliwiające wymianę danych statystycznych istotnych dla uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w programach UE; uważa, że wiarygodne informacje statystyczne stanowią istotną podstawę do podejmowania decyzji w tej dziedzinie i do weryfikacji przestrzegania przepisów finansowych określonych w umowie o handlu i współpracy;

Edukacja, kultura, młodzież i sport

211. odnotowuje, że podczas ostatniego szczytu UE–Zjednoczone Królestwo położono silny nacisk na zacieśnienie więzi międzyludzkich, szczególnie wśród młodszego pokolenia;

212. przypomina, że prawa obywateli leżą u podstaw umowy o wystąpieniu i że muszą one być w pełni chronione; zauważa jednak, że od czasu brexitu podróżowanie i przeprowadzka do Zjednoczonego Królestwa stały się bardziej skomplikowane dla obywateli europejskich; jest bardzo zaniepokojony zmianami w polityce imigracyjnej, które są obecnie przedmiotem debaty w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ mogą one wpłynąć na prawa obywateli UE w Zjednoczonym Królestwie, w tym na studentów z UE i wysokość opłacanego przez nich czesnego;

213. podkreśla, że w wyniku brexitu mobilność młodzieży została

poważnie ograniczona; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie ustanowienia programu mobilności młodzieży[48] oraz wspólne zobowiązanie wyrażone we wspólnym porozumieniu, aby działać na rzecz zrównoważonego i obopólnie korzystnego programu zdobywania doświadczeń przez młodzież z myślą o ułatwianiu udziału młodych ludzi z UE i Zjednoczonego Królestwa w różnych działaniach, takich jak praca, studia, praca au pair, wolontariat lub zwykłe podróżowanie, przez ograniczony czas; zachęca obie strony do szybkiego i ambitnego przystąpienia do jego opracowania i wdrożenia, przy zapewnieniu uczestnikom wzajemnego dostępu, jasności prawa i odpowiedniej ochrony socjalnej, jako kluczowego kroku w kierunku przywrócenia więzi międzyludzkich i długoterminowej współpracy; podkreśla, że należy zapewnić, w stosownych przypadkach, godziwe płace i warunki pracy dla uczestników wszelkich przyszłych programów zdobywania doświadczeń skierowanych do młodzieży; zdecydowanie zachęca Zjednoczone Królestwo do wykazania otwartości na wnioski przedstawione przez Komisję w tym obszarze w 2024 r.; jest głęboko przekonany, że porozumienie w sprawie mobilności młodzieży musi być istotną częścią każdego przyszłego przeglądu umowy o handlu i współpracy;

214. uważa, że taki program może być inspiracją dla nowego pokolenia młodych ludzi z UE i ze Zjednoczonego Królestwa przez wspieranie legalnej wymiany międzyludzkiej opartej na wspólnych wartościach demokratycznych, zrozumieniu kulturowym i wzajemnym zaufaniu oraz że może on stanowić podstawę długoterminowej współpracy, spójności społecznej i silniejszych transnarodowych sieci wśród młodych ludzi; ponadto zachęca obie strony, by rozważyły możliwości ułatwienia mobilności między Zjednoczonym Królestwem a UE nawet poza proponowanym programem zdobywania doświadczenia przez młodzież;

215. podkreśla, że ze względu na tymczasowy charakter przewidzianych rozwiązań nie jest to narzędzie polityki migracyjnej, lecz wymiana kulturalna i edukacyjna; zauważa, że Zjednoczone Królestwo prowadzi już programy mobilności młodzieży z innymi krajami, np. z Japonią; podkreśla, że negocjacje prowadzone wspólnie przez UE mogą przynieść bardziej równomierne korzyści niż negocjacje w sprawie umów dwustronnych prowadzone indywidualnie przez państwa członkowskie;

216. z zadowoleniem przyjmuje również deklarację intencji wyrażoną na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo i dotyczącą współpracy na rzecz udziału Zjednoczonego Królestwa w unijnym programie Erasmus+,

---

48 Zalecenie z dnia 18 kwietnia 2024 r. dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie mobilności młodzieży (COM(2024)0169).

który byłby korzystny dla obu stron, ponieważ promowanie mobilności, szkoleń i aktywności sportowej młodzieży między UE a Zjednoczonym Królestwem byłoby bardzo cenne; wzywa Komisję i Zjednoczone Królestwo do przyspieszenia negocjacji w tej sprawie, tak aby wypracować rozwiązanie korzystne dla obu stron; w tym kontekście zwraca uwagę na szczególną rolę programu Erasmus+ jako czynnika propagującego wartości europejskie, różnorodność kulturową, zaangażowanie obywatelskie i włączenie społeczne, a w związku z tym zwiększającego odporność Europy; zauważa, że rozpoczęcie programu mobilności młodzieży i ponowne przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do programu Erasmus+ mogłyby nastąpić jednocześnie, i podkreśla, że obie te inicjatywy powinny wzajemnie uzupełniać się i wzmacniać;

217. podkreśla, że przystąpienie to musi być zgodne z WRF oraz umową o handlu i współpracy; przypomina, że potencjalny udział Zjednoczonego Królestwa w programach UE, takich jak Erasmus+, powinien być oceniany i projektowany w sposób w pełni chroniący i promujący interesy UE i że należy zapewnić wyraźną wartość dodaną dla UE i jej obywateli; wzywa Komisję do terminowego przedstawienia szczegółowych informacji na temat warunków finansowych przyszłego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w programie Erasmus+ oraz na temat skutków finansowych przyszłego programu zdobywania doświadczeń przez młodzież;

218. ubolewa, że w wyniku brexitu ucierpiała wymiana kulturalna; z zaniepokojeniem odnotowuje niepewność i trudności dotykające studentów, nauczycieli, artystów odbywających tournée i pracowników sektora kultury, którzy chcą uczyć się, nauczać, występować i pracować po obu stronach kanału La Manche; wyraża zadowolenie, że w konkluzjach ze szczytu UE–Zjednoczone Królestwo odniesiono się do wymiany kulturalnej i artystycznej oraz do artystów odbywających tournée; podkreśla, że potrzebna jest wzajemność w obecnych i przyszłych procedurach i środkach; zwraca się do Komisji, by przeprowadziła ocenę wpływu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z programów UE na wymianę kulturalną i edukacyjną oraz by pracowała nad kreatywnymi rozwiązaniami;

219. zauważa, że współpraca z zainteresowanymi stronami w UE i Zjednoczonym Królestwie będzie miała zasadnicze znaczenie dla wspierania wymiany kulturalnej i eliminowania barier napotykanych w Zjednoczonym Królestwie przez osoby pracujące w ramach tournée; wzywa do opracowania konkretniejszego planu rozwiązania problemów, z którymi zmagają się artyści; w związku z tym wzywa Komisję do dalszych wysiłków na rzecz ponownego przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do programu „Kreatywna Europa”;

220. z zaniepokojeniem zauważa, że nowe przepisy dotyczące wjazdu do Zjednoczonego Królestwa utrudniają organizację wycieczek szkolnych i mobilność młodzieży z UE; w związku z tym wzywa do

utworzenia programu podróżowania grup młodzieży dla osób poniżej 18 roku życia;

221. wyraża głębokie zaniepokojenie spadkiem liczby studentów z UE na brytyjskich uniwersytetach; podkreśla, że sytuacja ta jest wyraźnie związana z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z programu Erasmus+ i zniesieniem przepisów dotyczących równego traktowania studentów z UE pod względem czesnego i stypendiów[49]; wzywa Zjednoczone Królestwo i UE do osiągnięcia porozumienia w sprawie obniżenia czesnego, aby umożliwić większej liczbie młodych ludzi z UE studiowanie w Zjednoczonym Królestwie;

222. wyraża głębokie przekonanie, że Zjednoczone Królestwo i UE muszą zacieśnić współpracę akademicką, aby odpowiedzieć na obecne wyzwania geopolityczne i zwiększyć swoją miękką siłę; podkreśla w związku z tym kluczową rolę zasady międzynarodowej wzajemności zapisanej w Karcie Erasmusa dla szkolnictwa wyższego w budowaniu stabilnego i długoterminowego partnerstwa między szkołami wyższymi;

223. odnotowuje utworzenie programu Turing przez rząd Zjednoczonego Królestwa, programu Taith przez rząd Walii, a także szkockiego programu wymiany edukacyjnej „Test and Learn”, który jest obecnie w fazie pilotażowej; ubolewa jednak, że program Turing dotyczy jedynie studentów wyjeżdżających i w związku z tym nie można go uznać za w pełni zastępujący program Erasmus+;

224. odnotowuje, że uniwersytety ze Zjednoczonego Królestwa mogą być częścią sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie, ale nie mogą już być włączone do ich struktury zarządzania, w związku z czym stają się de facto partnerami drugiej kategorii; zachęca je, by nadal uczestniczyły w partnerstwach za pośrednictwem sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie i korzystały z nowego statusu prawnego pozwalającego im być pełnoprawnymi partnerami;

225. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo[50] nadal uczestniczy w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego („proces boloński”); wzywa Zjednoczone Królestwo, Komisję i państwa członkowskie do kontynuowania prac na rzecz pełnego wzajemnego uznawania kwalifikacji akademickich, dyplomów, stopni naukowych i okresów udziału w wymianach;

226. zauważa, że UE i Zjednoczone Królestwo nadal są rynkami o

---

49 Z wyjątkiem obywateli Irlandii.

50 Szkocki system szkolnictwa wyższego różni się od systemu w pozostałej części Zjednoczonego Królestwa, dlatego uznaje się go za odrębny podmiot w ramach procesu bolońskiego (europejski obszar szkolnictwa wyższego, „Zjednoczone Królestwo (Szkocja)”, https://ehea.info/page-united-kingdom-scotland).

zasadniczym znaczeniu dla wymiany kulturalnej, a ich sceny kulturalne są od dawna powiązane i wzajemnie na siebie wpływają; uznaje wysoką wartość ekonomiczną sektora kultury w Zjednoczonym Królestwie; apeluje o nawiązywanie i kontynuowanie współpracy między artystami i innymi pracownikami sektorów i branż kulturalnych i kreatywnych z UE i ze Zjednoczonego Królestwa, a także o ochronę ich praw pracowniczych;

227. zauważa, że program „Kreatywna Europa” nie został zastąpiony żadnym innym programem poświęconym kulturze w celu wspierania artystów w Zjednoczonym Królestwie;

228. ubolewa nad brakiem postanowień związanych z kulturą oraz sektorem kultury i sektorem kreatywnym w umowie o handlu i współpracy po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE i zakończeniu uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w swobodnym przemieszczaniu się, co prowadzi do przeszkód administracyjnych dla artystów odbywających tournée, zwłaszcza artystów debiutujących i niezależnych; zauważa, że brytyjscy artyści i pracownicy sektora kultury odbywający tournée w UE muszą stosować się do licznych różnych systemów dotyczących wiz, imigracji i pozwoleń na pracę; w związku z tym zwraca się do państw członkowskich o sprecyzowanie wymogów dotyczących karnetów ATA (odprawy czasowej); apeluje o uwzględnienie sektora kultury w zbliżającym się przeglądzie umowy o handlu i współpracy;

229. apeluje o znalezienie rozwiązania w obliczu trudności powstałych po brexicie – takich jak przepisy dotyczące ceł i VAT od sprzedaży gadżetów oraz przepisy dotyczące transportu międzynarodowego – dotykających artystów i pracowników sektora kultury, zwłaszcza młodych i debiutujących, w związku z tournée i udziałem w festiwalach; zwraca się do Zjednoczonego Królestwa, państw członkowskich i Komisji o wypracowanie rozwiązań, które ułatwiłyby artystom działalność po obu stronach kanału La Manche, jeśli chodzi o wizy i zezwolenia na pracę w przypadku krótkich pobytów kulturalnych oraz zharmonizowane procedury dotyczące formalności celnych;

230. zauważa, że należy zapewnić zbieżność przyszłego cyfrowego otoczenia regulacyjnego usług audiowizualnych i medialnych w Zjednoczonym Królestwie i UE, aby wymogi dotyczące sektora kultury, sektora kreatywnego i sportu były stabilne, przewidywalne i jasne w obliczu rosnących wyzwań globalnych;

231. zauważa, że w umowie o handlu i współpracy wprowadzono wyjątek kulturalny, który wyłącza z jej zakresu usługi audiowizualne; podkreśla, że potrzebna jest strategiczna współpraca w sektorze audiowizualnym, aby zapewnić widoczność produkcji europejskich oraz ich konkurencyjność na arenie światowej;

232. zachęca do ściślejszej współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE w celu ułatwienia sportowcom udziału w zawodach i wymianach kadry;

233. zwraca uwagę na negatywny wpływ uznawania w części lub nieuznawania w ogóle mobilności studentów i pracowników, szczególnie w dziedzinie sztuki, kultury oraz kształcenia i szkolenia zawodowego; podkreśla, że utrudnia to wysiłki na rzecz rozwiązania problemu niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej w całej Europie; podkreśla, że inicjatywy w ramach unii umiejętności ukierunkowane na niedobór kwalifikacji, transformację ekologiczną i cyfrową, kształcenie i szkolenie zawodowe oraz uczenie się przez całe życie można by częściowo rozszerzyć na kraje partnerskie uczestniczące w programie Erasmus+; w związku z tym zwraca uwagę na wartość dodaną ponownego przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do programu Erasmus+ oraz apeluje do Zjednoczonego Królestwa i Komisji o kontynuowanie dialogu w celu ustanowienia skutecznych ram wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych;

Współpraca organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych

234. wyraża zadowolenie, że bezpieczeństwo obywateli nadal ma kluczowe znaczenie w odnowionym programie współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem przyjmuje pogłębienie współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, zacieśnienie współpracy w odniesieniu do ryzyka i zagrożeń związanych z narkotykami oraz w zakresie wyzwań związanych z nielegalną migracją, przewidziane we wspólnym oświadczeniu i wspólnym porozumieniu, przyjętych na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo;

235. z zadowoleniem przyjmuje wzajemne zobowiązanie do przestrzegania prawa międzynarodowego i europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC), które wyrazili premier Zjednoczonego Królestwa i przewodnicząca Komisji we wspólnym oświadczeniu z 2 października 2024 r. w sprawie zacieśnienia współpracy strategicznej oraz we wspólnym oświadczeniu ze szczytu UE–Zjednoczone Królestwo; przypomina, że w warunki ogólne dotyczące stosowania części trzeciej umowy o handlu i współpracy, określone w art. 524 ust. 1, faktycznie obejmują długotrwałe poszanowanie demokracji i praworządności, ochronę praw podstawowych i wolności osób fizycznych, w tym określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i w EKPC, a także znaczenie skutecznego włączenia do prawa krajowego praw i wolności określonych w tej konwencji; powtarza, że warunki te muszą być w pełni spełnione podczas stosowania i wdrażania umowy o handlu i współpracy;

236. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania określone we wspólnym oświadczeniu i wspólnym porozumieniu do ściślejszej współpracy w

zwalczaniu handlu ludźmi i przemytu ludzi, handlu narkotykami, poważnej i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, a także terroryzmu i brutalnego ekstremizmu, również online, poprzez szybsze, lepsze i głębsze wdrażanie części trzeciej umowy o handlu i współpracy oraz pełne wykorzystanie jej potencjału;

237. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, zawarty w jej sprawozdaniu z realizacji z 2024 r., zgodnie z którym wdrażanie umowy o handlu i współpracy w odniesieniu do egzekwowania prawa i współpracy sądowej przebiegało w ciągu ostatniego roku sprawnie;

238. w szczególności z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do końca 2024 r. wszystkie państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo przyznały sobie wzajemny dostęp do krajowych baz danych DNA do celów zautomatyzowanego przeszukiwania, zgodnie z art. 530 umowy o handlu i współpracy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do końca 2024 r. Zjednoczone Królestwo utworzyło 22 połączenia odcisków palców i było gotowe ukończyć pozostałe pięć połączeń; uznaje określone we wspólnym porozumieniu dążenie stron do wzmocnienia wzajemnej wymiany danych dotyczących odcisków palców, DNA i rejestrów karnych obywateli państw trzecich oraz do zbadania możliwości rozszerzenia wymiany danych na wizerunki twarzy, aby zapobiegać przestępstwom, wykrywać je i prowadzić postępowania przygotowawcze w ich sprawie; podkreśla jednocześnie, że istniejąca i rozszerzona wymiana danych zależy od utrzymania wysokiego standardu ochrony danych i zapewnienia, aby zmieniające się ramy prawne Zjednoczonego Królestwa pozostały zgodne z wymogami UE w zakresie ochrony danych;

239. przypomina o potrzebie ścisłej współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz o wzajemnych korzyściach płynących z takiej współpracy, aby sprostać wspólnym wyzwaniom w takich obszarach jak operacje antyterrorystyczne, przestępczość zorganizowana, pranie pieniędzy oraz przemyt ludzi i handel ludźmi; zaznacza w związku z tym, że UE i Zjednoczone Królestwo muszą sformułować konkretne inicjatywy współpracy w tych obszarach; z zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę Zjednoczonego Królestwa z kluczowymi agencjami bezpieczeństwa UE takimi jak Europol, Eurojust i Frontex;

240. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd Zjednoczonego Królestwa zwiększył obecność brytyjskiej Krajowej Agencji ds. Przestępczości w Europolu oraz że działa w szerszym sensie na rzecz zacieśnienia stosunków z Europolem, m.in. w zakresie zdolności do udostępniania danych w czasie rzeczywistym;

241. przyjmuje do wiadomości sprawozdania roczne Eurojustu za 2023 i 2024 r. i wyraża zadowolenie z udziału Zjednoczonego Królestwa w pracy agencji i z zaangażowania w tę pracę, ponieważ Zjednoczone Królestwo jest państwem spoza UE, które najczęściej wzywano do

uczestnictwa w nowych sprawach wszczętych przez biura krajowe Eurojustu w obu tych latach;

242. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie w 2024 r. porozumienia roboczego między Fronteksem a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Zjednoczonego Królestwa w oparciu o wspólne zobowiązanie do zwiększenia bezpieczeństwa i ochrony, przy jednoczesnym przestrzeganiu zobowiązań w zakresie praw podstawowych; wierzy, że rozwiązanie to wzmocni współpracę w zakresie zarządzania granicami i bezpieczeństwa, w tym oddelegowanie personelu do zadań doradczych i koordynacyjnych;

243. zachęca do ściślejszej współpracy między Europejską Siecią Migracyjną i agencjami takimi jak Agencja UE ds. Azylu i Frontex a odpowiednimi organami Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z zobowiązaniami podjętymi we wspólnym porozumieniu; z zadowoleniem przyjmuje odniesienie do współpracy w walce z narkotykami, zawarte we wspólnym porozumieniu; zachęca do zawarcia porozumienia roboczego w sprawie wzajemnej wymiany informacji między Agencją Unii Europejskiej ds. Narkotyków (EUDA) a odpowiednimi organami Zjednoczonego Królestwa na temat ryzyka i zagrożeń związanych z narkotykami, aby ułatwić EUDA wykonywanie jej zadań; uważa, że można by rozważać udział Zjednoczonego Królestwa w niektórych spotkaniach między Komitetem Ameryki Łacińskiej ds. Bezpieczeństwa Wewnętrznego a jego odpowiednikami z UE w trybie indywidualnym, w zależności od przypadku;

244. zwraca uwagę na wspólne wyzwania, przed którymi stoją Zjednoczone Królestwo i UE w zakresie nielegalnej migracji; wyraża zdecydowane poparcie dla zaangażowania stron w ściślejszą współpracę na wielostronnych forach i w procesach mających na celu przeciwdziałanie przemytowi migrantów i handlu ludźmi, w wymianę informacji operacyjnych na temat powrotów do państw trzecich oraz w badanie mechanizmów odstraszających, zgodnie z prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym, przy jednoczesnym utrzymaniu zobowiązania do zagwarantowania ochrony międzynarodowej tym, którzy jej potrzebują; wzywa Komisję i rząd Zjednoczonego Królestwa do dopilnowania, aby wszelka współpraca w dziedzinie migracji z państwami trzecimi obejmowała odpowiednie środki zapewniające zgodność z międzynarodowymi ramami prawnymi, takimi jak prawo do azylu;

245. zauważa, że nowa ustawa o bezpieczeństwie granic, azylu i imigracji, którą wprowadzono w parlamencie Zjednoczonego Królestwa 30 stycznia 2025 r., przewiduje możliwość zawierania umów z państwami grupy G-7 i kluczowymi partnerami europejskimi w celu przeciwdziałania przemytowi; z zadowoleniem przyjmuje dążenie Zjednoczonego Królestwa do ściślejszej współpracy z poszczególnymi państwami członkowskimi, w tym z Francją i innymi członkami grupy

z Calais, w walce z przemytem ludzi i handlem ludźmi, a w szerszym ujęciu – we wzmacnianiu bezpieczeństwa granic, w tym nadzorowaniu granic;

246. przypomina, że system ekstradycji między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem, określony w tytule VII części trzeciej umowy o handlu i współpracy, różni się od systemu przewidzianego w decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania[51]; przypomina, że w swoim niedawnym wyroku[52] Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, iż wykonujący nakaz organ sądowy musi przeprowadzić niezależną analizę ryzyka naruszenia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, na które powołuje się dana osoba w przypadku przekazania jej Zjednoczonemu Królestwu;

247. przypomina, że część trzecia umowy o handlu i współpracy umożliwia rozszerzenie przepływu danych między UE a Zjednoczonym Królestwem, w tym wymiany danych DNA, danych dotyczących przelotu pasażera i informacji z rejestrów karnych; podkreśla w związku z tym, że sprawą najwyższej wagi jest zagwarantowanie przez Zjednoczone Królestwo poziomu ochrony zasadniczo równoważnego poziomowi zapewnianemu przez UE, aby uniknąć narażania na szwank standardów UE, a zatem praw podstawowych obywateli UE, przy wymianie danych ze Zjednoczonym Królestwem;

248. wzywa Zjednoczone Królestwo i państwa członkowskie UE do zapewnienia, aby prawa obywateli pozostały kluczowym wspólnym priorytetem w stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz aby wszyscy obywatele UE i Zjednoczonego Królestwa, którzy są beneficjentami umowy o wystąpieniu, mieli możliwość pełnego korzystania ze swoich praw; zauważa z zadowoleniem, że UE i Zjednoczone Królestwo odnowiły wspólne zobowiązanie do pełnego, terminowego i wiernego wdrożenia umowy o wystąpieniu we wszystkich jej częściach; z zadowoleniem przyjmuje krok legislacyjny, który rząd Zjednoczonego Królestwa podjął w odniesieniu do jasności prawa dla obywateli UE posiadających status w ramach systemu przyznawania obywatelom UE statusu osoby osiedlonej, i wierzy, że zapewni on obywatelom płynne przejście z tymczasowego pobytu na pobyt stały w ciągu najbliższych dwóch lat; zwraca uwagę, że niezależny organ monitorujący umowy o prawach obywateli wskazał wymianę danych między UE a Zjednoczonym Królestwem jako obszar, który może powodować opóźnienia w rozpatrywaniu wniosków w tym systemie, w przypadku gdy państwa

---

51 Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

52 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2024 r. w sprawie C-202/24 [Alchaster], ECLI:EU:C:2024:649.

członkowskie posiadają informacje istotne dla wniosku; w związku z tym wzywa Komisję i władze państw członkowskich do zwiększenia zdolności reagowania na wnioski i zapewnienia lepszej wymiany informacji między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi UE i państwami EOG-EFTA (Islandia, Liechtenstein i Norwegia), aby zapobiec opóźnieniom i zapewnić obywatelom sprawny proces składania wniosków;

Współpraca w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

249. podkreśla dobrą i pragmatyczną koordynację między UE a Zjednoczonym Królestwem w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa w celu zapewnienia stabilności i dobrobytu w innych regionach świata oraz wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do zacieśnienia współpracy z innymi partnerami o podobnych poglądach; pochwala znaczący wkład Zjednoczonego Królestwa w pokój, bezpieczeństwo i stabilność w Europie; podkreśla fakt, że pokój w Europie nie jest możliwy bez silnego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje udział Zjednoczonego Królestwa w Europejskiej Wspólnocie Politycznej;

250. wyraża zadowolenie z partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, stanowiącego kluczowe ramy szeroko zakrojonej współpracy między obiema stronami w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, która pozwala wspólnie stawić czoła wspólnym zagrożeniom i obejmuje takie obszary, jak wymiana informacji i danych wywiadowczych, mobilność wojskowa, inicjatywy w zakresie bezpieczeństwa i obrony, bezpieczeństwo przestrzeni kosmicznej, zarządzanie kryzysowe, cyberobrona, zagrożenia hybrydowe, zwalczanie terroryzmu, zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji;

251. podkreśla egzystencjalne zagrożenie wynikające z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz gróźb rozszerzenia tej agresji na inne państwa kontynentu europejskiego; uważa, że jest to najpoważniejsze zagrożenie dla naszego kontynentu w nadchodzących latach, niezależnie od znaczenia innych kwestii; wzywa do adekwatnej reakcji politycznej, w której priorytetem będzie wyeliminowanie braków w europejskich zdolnościach obronnych i w zakresie odstraszania, zwłaszcza we współpracy z europejskimi partnerami o podobnych poglądach;

252. z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, co podkreślono na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo; podkreśla ciągłe dostosowanie UE i Zjednoczonego Królestwa w zakresie sankcji, wsparcia wojskowego i finansowego oraz koordynacji dyplomatycznej, a także ich wspólne zobowiązanie do przywrócenia kompleksowego, sprawiedliwego i

trwałego pokoju opartego na zasadach prawa międzynarodowego, sprawiedliwości i odpowiedzialności; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do utrzymania silnej jedności z resztą społeczności międzynarodowej w potępianiu działań Rosji, obronie suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności Ukrainy oraz przeciwdziałania rosyjskiej dezinformacji na temat rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, a także do kontynuowania starań w kierunku uzyskania jak najszerszego międzynarodowego poparcia dla tych kwestii; pochwala istotny wkład Zjednoczonego Królestwa w kształtowanie silnej, zjednoczonej europejskiej odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oraz w powołanie „koalicji chętnych”; z zadowoleniem przyjmuje wkład Zjednoczonego Królestwa we wspieranie przyszłej naprawy i odbudowy Ukrainy przy jednoczesnym poszanowaniu polityki wojskowej i polityki bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym polityki neutralności wojskowej; wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa i wszystkie państwa członkowskie, by znacznie zwiększyły pomoc wojskową dla Ukrainy i zniosły wszelkie ograniczenia dotyczące takiej pomocy; zaleca w związku z tym, aby działania podejmowane w ramach rozporządzenia w sprawie SAFE[53] zarówno przez państwa członkowskie, jak i Zjednoczone Królestwo obejmowały również Ukrainę oraz jej bazę technologiczno-przemysłową sektora obronnego;

253. Pochwala zdecydowane podejście Zjednoczonego Królestwa do wprowadzania i utrzymywania coraz surowszych sankcji oraz jego wiodącą rolę w koalicji „Call to Action” mającej na celu zakłócenie funkcjonowania rosyjskiej floty cieni; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnioną współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawie sankcji wobec Rosji i jej floty cieni, co podkreślono na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do dalszego spójnego i skoordynowanego wzmocnienia ich odpowiednich systemów sankcji, aby zapewnić maksymalny wpływ sankcji i zapobiec ich obchodzeniu oraz wywierać dalszą presję gospodarczą i polityczną na władze rosyjskie, zwłaszcza w świetle faktycznego sabotowania przez Rosję zawieszenia broni i wszelkich konstruktywnych negocjacji pokojowych; wzywa UE do dostosowania się do sankcji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Ukrainy i odwrotnie, w szczególności do nałożenia sankcji na wszystkie pozostałe znane i nieobjęte sankcjami tankowce floty cieni oraz ich właścicieli, a także brokerów ubezpieczeniowych i dostawców ubezpieczeń, przy jednoczesnym wprowadzeniu sankcji na wszystkie zbiornikowce olejowe naruszające Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki oraz

---

53 Rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiające Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE”) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

egzekwowaniu ścisłego wdrażania środków zakazujących statkom, niezależnie od ich bandery, pływania po wodach UE i Zjednoczonego Królestwa lub wejścia do jakiegokolwiek portu UE lub Zjednoczonego Królestwa, jeżeli nie przestrzegają one międzynarodowych przepisów o przeładunku „burta w burtę” na morzu lub nielegalnie wyłączają system automatycznej identyfikacji; wzywa obie strony do zakazania przeładunku „burta w burtę” rosyjskiej ropy naftowej na ich wodach; zachęca do dalszej współpracy i wymiany informacji w celu identyfikowania i śledzenia podejrzanych statków lub zachowań, ustanowienia i utrzymania rygorystycznych norm bezpieczeństwa i ochrony na morzu oraz egzekwowania prawa morskiego;

254. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do dopilnowania, aby immobilizowane rosyjskie aktywa państwowe mogły być wykorzystywane do wspierania obrony i odbudowy Ukrainy oraz reparacji dla tego kraju poprzez konfiskatę lub wszelkie inne niezbędne środki prawne;

255. podkreśla wspólną potrzebę państw europejskich do pilnego wzmocnienia własnych zdolności w celu zapewnienia własnego bezpieczeństwa i obrony; podkreśla cel partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, jakim jest wzmocnienie europejskiego wkładu w NATO, uznając rolę Zjednoczonego Królestwa jako kluczowego sojusznika NATO; odnotowuje zobowiązanie premiera Zjednoczonego Królestwa Sir Keira Starmera do zwiększenia wydatków na obronę do 2,5% PKB do kwietnia 2027 r.; zachęca państwa członkowskie do zbadania wspólnych działań UE i Zjednoczonego Królestwa wspierających utworzenie banku obrony, bezpieczeństwa i odporności, który będzie służył jako wielostronna instytucja kredytująca udzielająca niskooprocentowanych, długoterminowych pożyczek, mogących wspierać realizację kluczowych priorytetów bezpieczeństwa narodowego, takich jak uzupełnienie zapasów, modernizacja obronności, wysiłki na rzecz odbudowy w Ukrainie i wykup infrastruktury krytycznej będącej obecnie własnością wrogich krajów spoza UE;

256. zwraca się do Komisji, aby szybko zbadała możliwości, jakie stwarza Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) dla obopólnie korzystnej wzmocnionej współpracy; wzywa Komisję do jak najszybszego udzielenia Parlamentowi pełnych informacji na temat warunków i szczegółów wkładów finansowych, które Zjednoczone Królestwo ma przekazać; apeluje o zaangażowanie Parlamentu w przyjęcie umowy zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE;

257. uważa wiodącą rolę Zjednoczonego Królestwa w Połączone Siły Ekspedycyjne za kluczową dla przyszłości bezpieczeństwa europejskiego i zachęca do dalszej współpracy politycznej, finansowej, operacyjnej i logistycznej między państwami członkowskimi a siłami zbrojnymi Zjednoczonego Królestwa w tym zakresie;

258. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo jest wiodącym europejskim podmiotem w dziedzinie obronności, posiadającym unikalną wiedzę i zaawansowane zdolności strategiczne; uznaje siłę jego bazy przemysłu obronnego, szczególnie w obszarach określonych w unijnej inicjatywie Gotowość 2030 i Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego jako krytyczne luki w zdolnościach, w tym zintegrowaną, wielowarstwową obronę przeciwlotniczą i przeciwrakietową, zaawansowaną artylerię, systemy rakietowe dalekiego zasięgu i systemy bezzałogowe; uznaje głębokie powiązania, komplementarność i synergię między europejską bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego a bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego Zjednoczonego Królestwa w realizacji wspólnych celów w zakresie bezpieczeństwa poprzez opracowanie nowych ustaleń dotyczących współpracy w takich obszarach, jak obrona przed rakietami balistycznymi i pociskami hipersonicznymi, systemy czujników kosmicznych i sieci wczesnego ostrzegania; wzywa UE, jej państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo do pogłębienia współpracy między tymi sektorami przemysłu oraz do podjęcia dodatkowych działań w celu wzmocnienia spójności geograficznej wspólnej europejskiej bazy przemysłu obronnego, która obejmuje również Ukrainę, w tym w dziedzinie innowacji i wspólnych badań i rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa oraz ich przemysłu obronnego na rzecz inwestowania w ukraiński przemysł obronny i partnerstwa z nim oraz wzywa je do wzmożenia takich wysiłków, w szczególności poprzez tworzenie wspólnych przedsięwzięć i budowanie zdolności produkcyjnych zarówno w Ukrainie, jak i w państwach członkowskich; podkreśla, że siła unijnej bazy przemysłu obronnego może w równym stopniu przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa Zjednoczonego Królestwa;

259. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do działania na rzecz stosownego włączenia Zjednoczonego Królestwa do odpowiednich unijnych inicjatyw w dziedzinie obronności, takich jak Europejski Fundusz Obronny (EFO), Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP), akt na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (EDIRPA), projekty stałej współpracy strukturalnej (PESCO), a także przyszłe programy obronne UE; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, które zbada możliwości ustanowienia porozumienia administracyjnego między Europejską Agencją Obrony (EDA) a Zjednoczonym Królestwem; wzywa EDA i Zjednoczone Królestwo do priorytetowego traktowania takich ustaleń w celu dalszej praktycznej współpracy;

260. podkreśla powiązania między przemysłem obronnym Zjednoczonego Królestwa a przemysłem państw członkowskich, w tym krytycznymi wspólnymi przedsięwzięciami; uznaje koalicję dronową – wspólną inicjatywę Zjednoczonego Królestwa i Łotwy obejmującą 17 państw członkowskich – za pozytywny przykład współpracy w zakresie

niezbędnego rozwoju zaawansowanych zdolności; ubolewa, że partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a Zjednoczonym Królestwem nie rozwiązuje w pełni kwestii maksymalizacji synergii i komplementarności między obiema bazami przemysłowymi; wzywa obie strony do pilnego pogłębienia współpracy w dziedzinie przemysłu obronnego, w szczególności w zakresie kluczowych zdolności, takich jak strategiczne czynniki wspomagające, poprzez plan działania na rzecz współpracy w dziedzinie przemysłu obronnego;

261. przypomina, że zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo stoją w obliczu poważnych zagrożeń hybrydowych i ingerencji ze strony podmiotów działających w złej wierze, w szczególności – ale nie wyłącznie – Rosji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym, w tym zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje, a także cyberbezpieczeństwo uznano za ważne obszary współpracy na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo; pochwala dialog na temat cyberbezpieczeństwa prowadzony między UE a Zjednoczonym Królestwem w ramach umowy o handlu i współpracy; zachęca zarówno Zjednoczone Królestwo, jak i UE do pogłębienia istniejącej korzystnej współpracy i wymiany informacji w zakresie zharmonizowanych definicji i wykrywania zagrożeń, wczesnej identyfikacji i koordynacji reakcji na kampanie hybrydowe, bardziej wspólnego podejścia do strategii odstraszania przeciwko cyberzagrożeniom, budowania cyberodporności i zdolności cybernetycznych, a także wymiany dobrych praktyk w celu zapewnienia bezpieczeństwa i odporności naszych demokratycznych społeczeństw, w tym w krajach kandydujących do UE;

262. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do zacieśnienia współpracy w dziedzinie wymiany informacji dotyczących orientacji sytuacyjnej, w tym informacji niejawnych; ponownie podkreśla znaczenie koordynacji i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie szkoleń wojskowych, wymiany informacji i danych wywiadowczych oraz operacji antyterrorystycznych, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa europejskiego; ubolewa jednak, że w partnerstwie w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony nie ma wzmianki o wymianie danych wywiadowczych; z zadowoleniem przyjmuje wspólne zobowiązanie do zwiększenia mobilności wojskowej, w tym do ukończenia sieci TEN-T i modernizacji infrastruktury podwójnego zastosowania; podkreśla, że należy traktować priorytetowo cyfryzację na przejściach granicznych i w infrastrukturze transportowej w celu przyspieszenia procedur administracyjnych oraz wyeliminowania różnic regulacyjnych i niedociągnięć infrastrukturalnych, które nadal stanowią poważne przeszkody dla szybkiego przemieszczania wojsk i sprzętu; przypomina, że ta zacieśniona współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie mobilności wojskowej powinna być również realizowana w ramach NATO przez poprawę

aspektów regulacyjnych, prowadzenie wspólnych ćwiczeń między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem i wymianę informacji na temat wymagań infrastrukturalnych;

263. z zadowoleniem przyjmuje pogłębioną koordynację bezpieczeństwa morskiego jako kluczową kwestię dla partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, biorąc pod uwagę pilną potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, w tym energii i łączności, oraz zapewnienia swobody żeglugi; popiera strategiczne znaczenie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony dla sektora transportu morskiego, w szczególności dla poprawy odporności krytycznej infrastruktury transportowej, przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym i wzmocnienia cyberbezpieczeństwa, w tym w dziedzinie autonomicznych nawodnych statków morskich; wzywa do ścisłej koordynacji w kwestii ochrony statków i obiektów portowych poprzez spójne i zharmonizowane wdrażanie Międzynarodowego kodeksu ochrony statku i obiektu portowego; podkreśla, że należy stale koordynować reakcje na rosyjską flotę cieni, i zaznacza, że wymiana informacji powinna być operacyjna i aktualizowana, aby umożliwić zarówno państwom członkowskim, jak i Zjednoczonemu Królestwu reagowanie w odpowiednim czasie;

264. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie obu stron do zacieśnienia współpracy w kluczowych obszarach, takich jak bezpieczeństwo morskie na Morzu Czerwonym, trwały i sprawiedliwy pokój na Bliskim Wschodzie, stabilizacja sytuacji w Sahelu, Sudanie i Demokratycznej Republice Konga oraz na Bałkanach Zachodnich, a także współpraca w Arktyce; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo do pogłębienia współpracy w tych obszarach przez bardziej zorganizowany dialog i wspólne działania, w tym przez współpracę i koordynację w terenie; w związku z tym zachęca UE i Zjednoczone Królestwo do pełnego wykorzystania konsultacji strategicznych w ramach strategicznego partnerstwa na rzecz obrony w sprawie Rosji/Ukrainy, regionu Indo-Pacyfiku, Bałkanów Zachodnich i zagrożeń hybrydowych;

265. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do wzmocnienia międzynarodowego pokoju i stabilności, w tym przez opracowanie wspólnych strategii w celu wzmożenia wysiłków ONZ na rzecz utrzymania pokoju i zarządzania kryzysowego; wzywa obie strony, aby promowały kulturę pokoju i dialogu jako sposobu zapobiegania konfliktom, zarządzania konfliktami i rozwiązywania konfliktów, a także wspierania praw kobiet i praw dotyczących równouprawnienia płci; popiera kontynuowanie dotychczasowej współpracy w tych dziedzinach; apeluje o systematyczną i preferencyjną współpracę w zakresie operacji utrzymywania pokoju; ubolewa, że udział Zjednoczonego Królestwa w misjach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, takich jak EU Althea czy Atalanta, zakończył się wraz z brexitem, i wzywa wiceprzewodniczącą Komisji /

wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwa członkowskie i władze Zjednoczonego Królestwa do podjęcia działań w celu przywrócenia udziału Zjednoczonego Królestwa jako sposobu praktycznego wdrażania partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; apeluje o zacieśnienie współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawach związanych z rozwojem demokratycznym, procesami reform i demokratycznymi praktykami parlamentarnymi w państwach trzecich, w tym w zakresie obserwacji wyborów; z zadowoleniem przyjmuje wspólną wolę zacieśnienia współpracy konsularnej w celu poprawy konsularnego mechanizmu reagowania w sytuacji kryzysowej;

266. podkreśla znaczenie porządku opartego na zasadach, w tym pełnego poszanowania i przestrzegania prawa międzynarodowego, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa międzynarodowego praw człowieka, a także multilateralizmu; z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie tego wspólnego zaangażowania na szczycie UE–Zjednoczone Królestwo i apeluje o dalsze wspólne starania w kierunku utrzymania i wzmocnienia tego porządku w obliczu rosnącej globalnej niestabilności; apeluje o zwiększenie wsparcia dla zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania forów i instytucji o charakterze wielostronnym i regionalnym, w szczególności tych dotkniętych ostatnimi zmianami geopolitycznymi, jak na przykład MTK stanowiący fundament międzynarodowego systemu sprawiedliwości, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie lub Rada Praw Człowieka ONZ;

267. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zobowiązanie UE i Zjednoczonego Królestwa, wyrażone we wspólnym porozumieniu, do nawiązania regularnego dialogu na temat współpracy na rzecz rozwoju oraz do zacieśnienia współpracy w dziedzinie międzynarodowego reagowania na klęski żywiołowe i pomocy humanitarnej;

268. pochwala niezmienne wsparcie Zjednoczonego Królestwa dla euroatlantyckiej integracji, stabilności i dobrobytu sześciu krajów Bałkanów Zachodnich, w tym jego zaangażowanie w proces berliński; apeluje o dalszą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w realizacji wspólnych celów politycznych i celów w zakresie bezpieczeństwa w szerszym sąsiedztwie Europy Wschodniej, w tym w regionie Morza Czarnego i Bałkanów Zachodnich, w oparciu o wspólną orientację sytuacyjną, w szczególności we wspieraniu integralności terytorialnej, suwerenności, stabilności i odporności demokratycznej państw kandydujących do UE; zaleca podsumowanie wniosków wyciągniętych z 25 lat zaangażowania na Bałkanach Zachodnich, z odnowionym naciskiem na osiąganie wymiernych postępów i reform transformacyjnych, które przyspieszą postępy tych krajów na drodze do członkostwa w UE i przyczynią się do

bezpieczniejszej przyszłości Europy; uznaje wspólną rolę UE i Zjednoczonego Królestwa w utrzymaniu porozumienia pokojowego z Dayton i załączników do niego;

269. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do współpracy na rzecz trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie, w tym wspierania przemian politycznych i ochrony wszystkich mniejszości w Syrii oraz zwalczania bezkarności wszystkich stron odpowiedzialnych za naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego w Syrii; z zadowoleniem przyjmuje długotrwałą współpracę i zobowiązania UE i Zjednoczonego Królestwa do działania na rzecz zawieszenia broni w Strefie Gazy i pilnie apeluje o uwolnienie wszystkich pozostałych zakładników, a także zobowiązanie do rozwiązania dwupaństwowego, w którym dwa suwerenne, demokratyczne państwa współistnieją obok siebie w pokoju, mają zagwarantowane bezpieczeństwo i w pełni szanują prawo międzynarodowe;

270. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do szybkiego wdrożenia i wykorzystania partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony poprzez pełne uwolnienie jego potencjału dzięki konkretnym zobowiązaniom i działaniom mającym na celu osiągnięcie jego pełnego zakresu i korzyści, w tym za pośrednictwem ram międzyinstytucjonalnych Rady Partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo oraz dialogu na temat polityki zagranicznej między UE a Zjednoczonym Królestwem; zauważa, że warunki budżetowe i regulacyjne partnerstwa nadal wymagają negocjacji, biorąc pod uwagę znaczenie autonomii decyzyjnej UE;

°

° °

271. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Zjednoczonego Królestwa.